

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-2490

C 125 E

46. vuosikerta

27. toukokuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Neuvosto

2003/C 125 E/01	Neuvoston 18 päivänä helmikuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 24/2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaikojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta ⁽¹⁾	1
2003/C 125 E/02	Neuvoston 24 päivänä maaliskuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 25/2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	21
2003/C 125 E/03	Neuvoston 17 päivänä maaliskuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 26/2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä ⁽¹⁾	58
2003/C 125 E/04	Neuvoston 18 päivänä maaliskuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 27/2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta ⁽¹⁾	63
2003/C 125 E/05	Neuvoston 18 päivänä maaliskuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 28/2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	72

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 18 päivänä helmikuuta 2003 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 24/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o .../2003/EY annettu ..., antamiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaikojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta

(2003/C 125 E/01)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96 ⁽⁴⁾ sisältää yhteisten standardien, määritelmien, luokittelujen ja tilinpitosäännösten muodostaman viitekehyksen, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden tilien laatimiseen yhteisön tilastollisiin tarpeisiin ja jonka avulla jäsenvaltioiden tulokset saadaan keskenään vertailukelpoisiksi.

(2) Rahapoliittisen komitean kertomuksessa, joka koskee talous- ja rahaliiton (EMU) tilastollisia vaatimuksia ja jonka Ecofin-neuvosto vahvisti 18 päivänä tammikuuta 1999, korostet-

tiin sitä, että EMU:n ja yhtenäismarkkinoiden moitteettoman toimivuuden kannalta talouspolitiikkojen tehokas valvonta ja yhteensovittaminen on erittäin tärkeää ja että tämä edellyttää kattavaa tilastointijärjestelmää, joka tarjoaa päättäjille päätöksentekoa varten tarvittavaa tietoa. Kertomuksessa todettiin erittäin tärkeäksi, että yhteisöllä ja erityisesti euroalueen jäsenvaltioilla on käytettävissään tällaisia tietoja.

(3) Kertomuksessa korostettiin sitä, että maiden välinen työmarkkinoiden vertailu vaatii EMU:ssa enemmän huomiota.

(4) Euroalueen neljännesvuosittaisen tilastojen kokoamiseksi kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaika olisi lyhennettävä 70 päivään.

(5) Neljännesvuosittaiset ja vuosittaiset jäsenvaltiokohtaiset poikkeukset, jotka estävät kansantalouksien tilinpitojen pääaggregaattien keräämisen euroalueen ja yhteisön osalta, olisi kumottava.

(6) Talous- ja rahaliiton tilastovaatimuksia koskevassa toimintasuunnitelmassa, jonka Ecofin-neuvosto vahvisti 29 päivänä syyskuuta 2000, määritetään ensisijaiseksi toimenpiteeksi kansantalouden tilinpidon työllisyyttä koskevien tietojen lähettäminen työtunteina ilmaistuina.

(7) Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomiteaa (SPC) ja raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomiteaa (CMFB) on kuultu neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom ⁽⁵⁾ 3 artiklan sekä neuvoston päätöksen 91/115/ETY ⁽⁶⁾ 3 artiklan mukaisesti,

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 27.8.2002, s. 258.

⁽²⁾ EYVL C 253, 22.10.2002, s. 14.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta 18. helmikuuta 2003 ja Euroopan parlamentin päätös ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 359/2002 (EYVL L 58, 28.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁶⁾ EYVL L 59, 6.3.1991, s. 19.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite B seuraavasti:

1. Muutetaan otsikkoa "Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämishjelma" seuraava teksti seuraavasti:

a) Korvataan otsikkoa "Yhteenveto taulukoista" seuraava teksti liitteen I tekstillä.

b) Korvataan taulukon 1 "Pääaggregaatit – neljännesvuosi- ja vuosikysely" teksti liitteen II tekstillä.

2. Korvataan otsikkoa "ESA 95 -kyselylomakkeen taulukoiden toimittamiseen liittyvät poikkeukset maittain" seuraava teksti liitteen III tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämishjelma” taulukkoon ”Yhteenveto taulukoista”

”KANSANTALouden TILINPIDON TIETOJEN LÄHETTÄMISOHJELMA

Yhteenveto taulukoista

Ensimmäinen toimitus	Viive t + kuukausi (päivät, jos ilmoitettu)	Vuodet	Taulukon aihe	Taulukon numero
2002	70 päivää	1995–2001	Pääaggregaatit, vuosittaiset	1
2002	70 päivää	1995–2001	Pääaggregaatit, neljännesvuosittaiset	1
1999	8	1995–1998	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	2
2001	3	1997–2000	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	2'
2000	9	1995–1999	Toimialoitteiset taulukot	3
2000	9	1995–1999	Vienti ja tuonti EU-maihin / kolmansiin maihin	4
2000	9	1995–1999	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	5
2000	9	1995–1999	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	6
2000	9	1995–1999	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	7
2000	12	1995–1999	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	8
2000	12	1995–1999	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	9
2000	24	1995–1998	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS II, A17	10
2001	12	1995–2000	Julkiset menot tehtävittäin	11
2001	24	1995–1999	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS III, A3	12
2001	24	1995–1999	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	13
2001	24	1995–1999	Kiinteät varat koko taloudelle sekä tuotteittain, Pi 3	14
2002	36	1995–1999	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 × P60	15
2002	36	1995–1999	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 × P60	16
2002	36	1995 (*)	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosit- tain	17
2002	36	1995 (*)	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushin- taan, P60 × P60, 5-vuosittain	18
2002	36	1995 (*)	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 × P60, 5-vuosittain	19
2003	36	2000	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoitte- ja tuotteittain, A31 × Pi3, 5-vuosittain	20
2003	36	2000	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoitte- ja sektoreittain, A60 × 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	21
2003	36	2000	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoitte- ja tuotteittain, A31 × P60, 5-vuosittain	22
katso taulukko	katso taulukko	katso taulukko	Taaksepäin tehtävät laskelmat	23

t = Tilastojakso (vuosi tai vuosineljännes).

(*) viisivuositteinen taulukko vuodelle 2000 on toimitettava vuonna 2003.”

LIITE II

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämishjelma” taulukkoon 1 ”Pääaggregaatit – neljännesvuosi- ja vuosikysely”**”Taulukko 1 – Pääaggregaatit – neljännesvuosi- ja vuosikysely**

Tunnus	Muuttujat	Jako (*)	Käyvin hinnoin	Kiintein hinnoin
--------	-----------	----------	-------------------	---------------------

Arvonlisäys ja bruttokansantuote

B.1g	1. Bruttoarvonlisäys perushintaan	A6	x	x
D.21–D.31	2. Tuoteverot miinus tuotetukipalkkiot		x	x
P.119	3. Välilliset rahoituspalvelut (FISIM)		x	x
B.1*g	4. Bruttokansantuote markkinahintaan		x	x

Bruttokansantuotteen käyttö

P.3	5. Kulutusmenot yhteensä		x	x
P.3	6. a) Kotitalouksien kulutusmenot (kotimaan käsite)		x	x
P.3	6. b) Kotitalouksien kulutusmenot (kansallinen käsite)		x	x
P.3	7. Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen kulutusmenot		x	x
P.3	8. Julkiset kulutusmenot		x	x
P.31	a) Yksilölliset kulutusmenot		x	x
P.32	b) Kollektiiviset kulutusmenot		x	x
P.4	9. Kotitalouksien todellinen kulutus		x	x
P.41	a) Todellinen yksilöllinen kulutus		x	x
P.5	10. Pääoman bruttomuodostus		x	x
P.51	a) Kiinteän pääoman bruttomuodostus	Pi 6	x	x
P.52	b) Varastojen muutokset		x	x
P.53	c) Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset		x	x
P.6	11. Tavaroiden (fob) ja palvelujen vienti		x	x
P.7	12. Tavaroiden (fob) ja palvelujen tuonti		x	x

Tulot, säästö ja nettoluotonanto

B.5	13. Ensitulo ulkomaille/ulkomailta		x	x
B.5*g	14. Bruttokansantulo markkinahintaan		x	(x)
K.1	15. Kiinteän pääoman kuluminen		x	x
B.5*n	16. Nettokansantulo markkinahintaan		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Tulonsiirrot ulkomaille/ulkomailta		x	

Tunnus	Muuttujat	Jako (*)	Käyvin hinnoin	Kiintein hinnoin
B.6n	18. Käytettävissä oleva tulo, netto		x	(x)
B.8n	19. Kansantalouden säästö, netto		x	
D.9	20. Pääomansiirrot ulkomaille/ulkomailta		x	
B.9	21. Vaihtotase		x	

Väestö, työllisyys, palkansaajakorvaukset

	22. Väestö- ja työllisyystiedot			
	a) Kokonaisväkiluku (1 000)			
	b) Työttömät (1 000)			
	c) Työpaikat kotimaisissa tuotantoyksiköissä (tuhansina työntekijöinä ja tuhansina työtunteina) ja maassa asuvien työllisyys (tuhansina henkilöinä)			
	— yrittäjät	A6 (**)		
	— palkansaajat	A6 (**)		
D.1	23. Kotimaisissa tuotantoyksiköissä työskentelevien työntekijöiden palkansaajakorvaukset ja kotimaisten työntekijöiden palkansaajakorvaukset	A6	x	
D.11	a) Bruttopalkat ja -palkkiot	A6	x	

(*) Tarkoittaa koko kansantaloutta ellei toisin merkitty.

(**) A6 ainoastaan kotimaisten tuotantoyksiköiden yrittäjien ja työntekijöiden osalta.

(x) reaalisesti."

LIITE III

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”EKT 95 -kyselylomakkeen taulukoiden toimittamiseen liittyvät poikkeukset maittain” maakohtaisiin taulukoihin**”EKT 95 -KYSELYLOMAKKEEN TAULUKOIDEN TOIMITTAMISEEN LIITTYVÄT POIKKEUKSET MAITTAIN**

1. ITÄVALTA

1.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t + 9 kuukautta	1999
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988–1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Viive: t + 12 kuukautta	1999
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988–1994	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988–1994	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1990–1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3	Ensimmäinen toimitus 2002	2002
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2003 ja vain joka 2. vuosi	2003
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2003 ja vain joka 2. vuosi	2003
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003

1.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit vuosittain, neljännes-vuosittain	Työtunteina ilmaistut työllisyystiedot	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoit-tain tai sektoreittain	Ensimmäinen toimitus 2002	2002
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitus-tilit			
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitus-tilit	Korporaatioiden jako omistajasuhteen mukaan	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitus-tilit	Kotitalouksien jako ryhmittäin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoit-tain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			

2. TANSKA

2.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t + 13 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t + 13 kuukautta	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoit-tain ja tuotteittain, A31 x P13, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

2.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoit-taiset taulukot	Palkat ja palkkiot toimialoit-tain	Ei lasketa	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toi-mialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Kiinteän pääoman bruttomuodostus toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Varastojen muutokset toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Yrittäjät toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Palkansaajat toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoit-taiset taulukot	Palkansaajakorvaukset toimialoit-tain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Yleiset myynti- tai liikevaihtoverot (tuontiverot) Yleiset myynti- tai liikevaihtoverot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yh-dessä	2005

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Valmisteverot (tuontiverot) Valmisteverot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Tiettyjen palvelujen verot (tuontiverot) Tiettyjen palvelujen verot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman kuluminen, Toimintaylijäämä, netto	Molemmat muuttujat yhdessä P60:ssa	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman muodostus	vain P31	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteä pääomakanta	Ei lasketa	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Yksityisten kotitalouksien sektori Voittoatavoittelemattomat laitoskotaloudet	Molemmat sektorit yhdessä	2005

3. SAKSA

3.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	t + 9 kuukautta vain A17, A31 vain t + 21 kuukauden viiveellä	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	osittain vain 1-numerotasolla	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Ei kirjaintunnustasoilla	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	vain NUTS I ja A6	2005

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
12	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS III, A3	Viive: t + 30 kuukautta, vain joka 2. vuosi	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t + 30 kuukautta, vain NUTS I	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	vain joka 2. vuosi	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	vain joka 2. vuosi	2005

3.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitteiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset toimialoittein, Varastojen muutokset toimialoittein	Molemmat muuttujat yhdessä, ei toimialoittein	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Julkisyhteisösektori	S.1311/S.1312 ja S.1313 vain yhdessä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet			
10	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS II, A17	Kiinteän pääoman bruttomuodostus	Viive: t + 30 kuukautta	2005

4. KREIKKA

4.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t + 9 kuukautta	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1988–1994	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1988–1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus: (p.m.)	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	(p.m.)	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1988–1994	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1980–1989 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1988–1994	2005

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoit- tain ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

4.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoit- taiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähen- nykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoit- taiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoit- tain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Korporaatioiden jako omistajasuhteen mukaan	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien jako ryhmittäin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

5. ESPANJA

5.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
11	Julkiset menot tehtävittäin	Viive: t + 21 kuukautta	2005

5.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, neljännesvuosittain	Arvoesineiden hankinnat miinus vähen- nykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
1	Pääaggregaatit, vuosittain	Arvoesineiden hankinnat miinus vähen- nykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoit- taiset taulukot	Kiinteän pääoman kulumisen toimialoit- tain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoit- taiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähen- nykset toimialoit- tain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoit- taiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoit- tain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähen- nykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Olemassaolevien tulo-, omaisuus- jne. verojen jako, tuontiverot ja -maksut poislukien ALV sekä muut valtionhallin- non (S.1312) ja paikallishallinnon (S.1313) sektoreiden tuotantoon liittyvät verot	Viive: t + 21 kuukautta	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Kiinteän pääoman kulumisen toimialoit- tain (A60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman kuluminen (P60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteä pääomakanta (P60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			

6. RANSKA

6.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
10	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS II, A17	Viive: t + 36 kuukautta	2005
12	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS III, A3	Viive: t + 36 kuukautta	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t + 42 kuukautta	2005

6.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitteiset taulukot	Kaikki	Toimialaerittely laskettuna homogeneisten tuotannonhaarojen mukaan	2005
10	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS II, A17			
12	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS III, A3			
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60			
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60			
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoitteisin ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoitteisin ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain			
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoitteisin ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain			

7. IRLANTI

7.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 90 päivää 2004	2004
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 70 päivää 2008	2008
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1985–1994	2005
2'	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	Toimitusajankohta t + 3	2002
3	Toimialoittaiset taulukot	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1970–1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1985–1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1990–1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1980–1989 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P13, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
21	Tuotantotilien ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

7.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen kulutusmenot	Ei lasketa	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	P52 + P53 + K2	Ei lasketa	2003

8. ITALIA

8.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1970–1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1980–1994 toimitettava joulukuussa 2001	2001
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t + 9 kuukautta	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P13, 5-vuosittain	Ei lasketa	2005
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

8.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Työllisyysmenot työtunteina ilmaistuna	Ensimmäinen toimitus 2004	2004
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Jako A17, ensimmäinen toimitus 2002	2002
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Jako A31, ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Yhdessä varastojen muutosten kanssa	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Yhdessä varastojen muutosten kanssa	2005

9. LUXEMBURG

9.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 90 päivää 2003	2003
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 70 päivää 2010	2010

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1990–1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1980–1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1990–1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1980–1989 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Ei lasketa	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuosia 1990–1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3	Ei lasketa	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Ei lasketa	2005

9.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman bruttomuodostus toimialoittain	Viive: t + 36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	S11, S12, S14 + 45, S211, S212	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain	Alkuperäisiin hankintahintoihin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

10. ALANKOMAA

10.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1986–1994 toimitettava heinäkuussa 2001	2001
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1970–1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
2'	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	Toimitusajankohta t + 3	Vuoteen 2003 asti
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1986–1994 toimitettava heinäkuussa 2001	2001

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1970–1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1986–1994 toimitettava heinäkuussa 2001	2001
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1980–1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t + 19 kuukautta	2003
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1986–1994 toimitettava heinäkuussa 2001, vuodet 1980–1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Viive: t + 30 kuukautta	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t + 36 kuukautta	2005

10.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Kiinteän pääoman bruttomuodostus alueittain	Ei lasketa	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Työlliset alueittain	Ei lasketa	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3			

11. PORTUGALI

11.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1977–1994, toimitettava joulukuussa 2000	2005/2000
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1977–1994	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Viive: t + 12 kuukautta	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: ei tarvitse laskea uudelleen	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t + 12 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t + 12 kuukautta	2005

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Vuodet 1990–1994 toimitettava joulukuussa 1999	1999
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: ei tarvitse laskea uudelleen	2005

11.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Työtunteina ilmaistut työllisyystiedot	Ensimmäinen toimitus 2007	2007

12. SUOMI

12.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1975–1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1975–1994	2005

12.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ei lasketa	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Kaikki	A31 ja P31 jako vain käyvin hinnoin	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Kaikki		
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kaikki		
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kaikki		
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kaikki		
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Kaikki	Jako A31	2005

13. RUOTSI

13.1. Poikkeukset taulukoille

Taulukko N:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1980–1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Viive: t + 12 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: Päivitys vain vuosille 1980–1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t + 12 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t + 12 kuukautta	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Viive: t + 16 kuukautta	2005

13.2. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Julkisyhteisökulutuksen jako yksilölliseen ja kollektiiviseen	Viive t + 16 kuukautta	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Kotitalouksien todellinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Todellinen yksilöllinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Jako A31	Viive t + 12 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Julkisyhteisökulutuksen jako yksilölliseen ja kollektiiviseen	Viive t + 16 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien todellinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Todellinen yksilöllinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005

14. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

14.1. Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko N:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
4	Vienti ja tuonti EU-maihin/kolmansiin maihin	Vienti ja tuonti EU-maihin/kolmansiin maihin	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Monetääriminen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR)	Mukaanlukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Rahoituksen välitystä avustavat laitokset	Sisällytetään yrityksiin	2002
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Monetääriminen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR)	Mukaanlukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Rahoituksen välitystä avustavat laitokset	Sisällytetään yrityksiin	2002
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähenykset sekä tavaroiden ja palvelusten tuonti ja vienti	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Bruttokansantuote markkinahintaan	NUTS II:lle vain A17	2001"

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti neuvostolle 15.5.2002 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaikojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta.
2. Edellä mainittu ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 285 artiklaan, jonka mukaisesti sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä yhteispäätösmenettelyä Euroopan parlamentin kanssa.
3. Euroopan parlamentti hyväksyi 24.9.2002 komission ehdotuksen muutoksitta.
4. Euroopan keskuspankki antoi lausuntonsa 3.10.2002.
5. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti 18.2.2003.

II EHDOTUKSEN TAVOITE

Ehdotuksella on kolme tavoitetta:

- lyhentää neljännesvuosittaisten ja vuosittaisten pääaggregaattien lähettämiseksi asetettuja määräaikoja (EKT 95:n liitteen B taulukko 1) neljästä kuukaudesta 70 päivään viitejakson loppumisesta lukien
- kumota jäsenvaltioille myönnetty poikkeukset, jotka estävät neljännesvuosittaisten ja vuosittaisten pääaggregaattien keräämisen euroalueella ja EU:ssa
- toteuttaa kansantalouden tilinpidon työllisyyttä koskevien tietojen lähettäminen työtunteina ilmaistuna.

Nämä tavoitteet kuuluvat talous- ja rahaliiton tilastovaatimuksia koskevan toimintasuunnitelman soveltamisalaan.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston yhteinen kanta on hyvin lähellä komission ehdotusta ja poikkeaa sen tekstistä vain siten, että siihen on lisätty välttämättömimmät poikkeukset, joita ilman jäsenvaltiot eivät pystyisi panemaan asetusta täytäntöön. Poikkeuksia on mahdollisimman vähän, jotta ne eivät haittaisi euroalueen ja EU:n aggregaattien laskemista ja jotta asetuksen tavoitteisiin päästäisiin mahdollisimman pian.

Saksan pyynnöstä asetuksesta poistetaan myös joukko Saksaan sovellettuja poikkeuksia, koska Saksan viranomaiset ovat pyrkineet parhaansa mukaan antamaan poikkeusten piiriin kuuluvat tiedot, joten poikkeuksia ei enää tarvita.

Neuvoston tekemät muutokset ovat seuraavat:

Johdanto-osan 2 kappaleessa mainitaan **rahapoliittinen komitea**, koska se on laatinut kappaleessa mainitun kertomuksen.

Kaikki muut muutokset liittyvät **liitteeseen III** ja ovat sellaisia tapauksia koskevia poikkeuksia, joissa jäsenvaltiot eivät pysty antamaan tietoja asetuksen voimaan tulosta lähtien, (sekä Saksaa koskevien tarpeettomaksi käyneiden poikkeusten poistojen).

Taulukko 1.2: lisätään Itävaltaa koskeva poikkeus vuoteen 2005 saakka työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen osalta.

Taulukko 3.1: kumotaan taulukoita 2, 3, 5, 8 ja 11 koskevat taaksepäin tehtäviin laskelmiin liittyvät poikkeukset ja taulukossa 21 oleva kiintein hinnoin ilmoitettaviin tietoihin liittyvä poikkeus, koska Saksa toimittaa nyt kaikki asianmukaiset tiedot.

Taulukko 5.2: lisätään Espanjaa koskevat poikkeukset vuoteen 2005 saakka neljännesvuosittain ja vuosittain annettavien tietojen osalta, jotka koskevat arvoesineiden hankintaa miinus vähennykset.

Taulukko 7.1: lisätään Irlantia koskevat poikkeukset, joiden mukaan määräaika pääaggregaatteja koskevien tietojen ensimmäiselle toimitukselle voi olla $t + 90$ päivää vuonna 2004 ja $t + 70$ päivää vuonna 2008.

Taulukko 7.2: lisätään Irlantia koskeva poikkeus vuoteen 2005 tietojen antamiselle voittoja tavoittelemattomien yhteisöjen kulutusmenoista.

Taulukko 8.2: lisätään Italiaa koskeva poikkeus vuoteen 2004 saakka työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta.

Taulukko 9.1: lisätään Luxemburgia koskevat poikkeukset, joiden mukaan määräaika pääaggregaatteja koskevien tietojen ensimmäiselle toimitukselle voi olla $t + 90$ päivää vuonna 2003 ja $t + 70$ päivää vuonna 2010.

Taulukko 11.2: lisätään Portugalia koskeva poikkeus vuoteen 2007 saakka työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen osalta.

IV YHTEENVETO

Neuvosto katsoo, että sen yhteisessä kannassa esittämät muutokset ovat täysin asetusehdotuksen tavoitteiden mukaisia. Muutokset käsittävät välttämättömimmät poikkeukset, joiden ansiosta jäsenvaltiot voivat panna asetuksen täytäntöön, samalla kun varmistetaan, että niillä ei ole huomattavaa kielteistä vaikutusta aggregaattien laatuun ja että mahdolliset vähäiset vaikutukset ovat vain väliaikaisia.

Neuvoston 24 päivänä maaliskuuta 2003 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 25/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/.../EY antamiseksi arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta

(2003/C 125 E/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 44 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Arvopapereiden viralliselle pörssilistalle ottamisen yhteydessä julkistettavan listalleottoesitteen laatimista, tarkastusta ja levittämistä koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta 17 päivänä maaliskuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/390/ETY ⁽⁵⁾ ja arvopapereita yleisölle tarjottaessa julkistettavan tarjousesitteen laatimista, tarkastusta ja levittämistä koskevien vaatimusten yhteensovittamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/298/ETY ⁽⁶⁾ on annettu useita vuosia sitten. Niillä on otettu käyttöön osittainen ja monimutkainen vastavuoroista tunnustamista koskeva järjestely, jonka avulla ei pystytty saavuttamaan tässä direktiivissä säädettyä tavoitetta yhdessä jäsenvaltiossa hyväksytyn esitteen käytöstä kaikkialla yhteisössä (ns. single passport). Näitä direktiivejä olisi kehitettävä sekä ajantasaisesti ja ne olisi koottava yhdeksi säädökseksi.

(2) Direktiivi 80/390/ETY sittemmin on otettu osaksi arvopapereiden ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen

liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta 28 päivänä touko-kuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/34/EY ⁽⁷⁾, jolla kodifoidaan useita pörssilistalle otetuista arvopapereista annettuja direktiivejä.

(3) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi on tarkoituksenmukaista yhdistää direktiiviin 80/390/ETY perustuvat direktiivin 2001/34/EY säännökset direktiivin 89/298/ETY säännöksiin ja muuttaa direktiiviä 2001/34/EY vastaavasti.

(4) Tämä direktiivi on keskeinen väline toteutettaessa sisämarkkinoita komission tiedonannoissa "Riskipääomaa koskeva toimintasuunnitelma" ja "Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma" annetussa aikataulussa. Sillä edistetään sijoituspääoman mahdollisimman laajaa saatavuutta yhteisön laajuisesti, myös pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) ja uusien yritysten osalta, antamalla liikkeeseenlaskijoille mahdollisuus yhdessä jäsenvaltiossa hyväksytyn esitteen käyttämiseen koko yhteisössä.

(5) Neuvosto asetti 17 päivänä heinäkuuta 2000 asiantuntijakomitean käsittelemään Euroopan unionin arvopaperimarkkinoiden sääntelyä. Komitean 9 päivänä marraskuuta 2000 antamassa ensimmäisessä raportissa korostetaan, ettei arvopapereiden yleisölle tarjoamiselle ole olemassa yhteistä määritelmää, minkä vuoksi samaa toimenpidettä pidetään joissain mutta ei kaikissa jäsenvaltioissa suppealle joukolle suunnattuna antina. Nykyinen järjestelmä ei kannusta yrityksiä hankkimaan pääomaa koko yhteisön alueelta, joten ne eivät pääse suurille, likvideille ja yhdentyneille rahoitusmarkkinoille.

(6) Asiantuntijakomitea ehdotti 15 päivänä helmikuuta 2001 antamassaan loppuraportissa uutta lainsäädäntötekniikkaa, joka perustuisi nelitasoiseen lähestymistapaan eli yleisperiaatteisiin, täytäntöönpanotoimenpiteisiin, yhteistyöhön ja säännösten noudattamisen valvontaan. Tason 1 eli direktiivin olisi rajoitettava laajoihin "yleisperiaatteisiin" kun taas tason 2 olisi käsiteltävä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka komissio hyväksyy komitean avustuksella.

(7) Tukholmassa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2001 kokoonnut Eurooppa-neuvosto hyväksyi asiantuntijakomitean loppuraportin ja ehdotetun nelitasoisen lähestymistavan, jolla lisätään yhteisön arvopaperilainsäädännön sääntelyprosessin tehokkuutta ja avoimuutta.

⁽¹⁾ EYVL C 240 E, 28.8.2001, s. 272.

⁽²⁾ EYVL C 80, 3.4.2002, s. 52.

⁽³⁾ EYVL C 344, 6.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. maaliskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL L 100, 17.4.1980, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/34/EY (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 124, 5.5.1989, s. 8.

⁽⁷⁾ EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1.

- (8) Myös lainsäädännön täytäntöönpanosta rahoituspalvelujen alalla 5 päivänä helmikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa tuettiin asiantuntijakomitean loppuraporttia komission annettua samana päivänä parlamentille asiasta juhlallisen julistuksen ja sisämarkkinoista vastaavan komission jäsenen lähetettyä 2 päivänä lokakuuta 2001 parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtajalle kirjeen, jossa taattiin Euroopan parlamentin asema kyseisissä prosesseissa.
- (9) Tukholmassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston mukaan tason 2 mukaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä olisi käytettävä useammin sen varmistamiseksi, että tekniset säännökset voidaan pitää markkinoiden ja valvonnan kehityksen tasalla, ja tasoa 2 koskevan työskentelyn kaikkia vaiheita varten olisi asetettava määräajat.
- (10) Tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden tarkoituksena on varmistaa sijoittajansuoja ja markkinoiden tehokkuus kansainvälisesti vahvistettuja korkeatasoisia sääntelynormeja noudattaen.
- (11) Muut kuin oman pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka on laskenut liikkeeseen jäsenvaltio tai sen alueellinen tai paikallinen julkisyhteisö tai kansainvälinen julkisyhteisö, jossa vähintään yksi jäsenvaltioista on jäsenenä, tai Euroopan keskuspankki taikka jäsenvaltion keskuspankki, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan eikä tämä direktiivi näin ollen vaikuta niihin. Tällaisten arvopapereiden edellä mainitut liikkeeseenlaskijat voivat kuitenkin halutessaan laatia tämän direktiivin mukaisen esitteen.
- (12) Sijoittajansuojan varmistamiseksi sääntelyn on katettava kaikki yleisölle tarjottavat tai sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/22/ETY⁽¹⁾ määritellyillä säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otetut oman pääoman ehtoiset ja muut kuin oman pääoman ehtoiset arvopaperit, eikä ainoastaan viralliselle pörssilistalle otetut arvopaperit. Tässä direktiivissä arvopapereille annettu laaja-alainen määritelmä, joka sisältää optiotodistukset, warrantit ja sertifikaatit, koskee ainoastaan tätä direktiiviä eikä siten vaikuta millään tavalla kansallisessa lainsäädännössä käytettyihin erilaisiin rahoitusinstrumenttien määritelmiin, joita käytetään muihin tarkoituksiin, kuten verotusta varten. Eräät tässä direktiivissä määritellyt arvopaperit oikeuttavat haltijansa hankkimaan arvopapereita tai saamaan käteissuorituksen, joka määritetään viittauksella muihin instrumentteihin, erityisesti arvopapereihin, valuuttoihin, korkoihin tai tuottoihin, hyödykkeisiin taikka muihin indekseihin tai mittausvälineisiin. Talletustodistukset ja muunnettavat arvopaperit, esimerkiksi sijoittajan valinnan mukaan muunnettavat arvopaperit, kuuluvat tässä direktiivissä määriteltujen muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden piiriin.
- (13) Oikeuden myöntäminen liikkeeseenlaskijoille käyttää koko yhteisössä voimassa olevaa esitettä ja alkuperämaata koskevan periaatteen soveltaminen edellyttävät, että kotijäsenvaltion viranomaisella katsotaan olevan parhaat mahdollisuudet valvoa liikkeeseenlaskijan toimintaa tämän direktiivin osalta.
- (14) Tämän direktiivin yhtenä tavoitteena on suojata sijoittajia. Tästä syystä on aiheellista ottaa huomioon eri sijoittajaryhmien erilaiset suojan tarpeet ja asiantuntemuksen taso. Esitteen julkistamisvaatimus ei koske kokeneille sijoittajille suunnattuja tarjouksia. Arvopapereiden myynti edelleen yleisölle tai ottaminen julkisen kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla edellyttää sitä vastoin aina esitteen julkistamista.
- (15) Esitteen julkistamisvelvoitteesta vapautetut arvopapereiden liikkeeseenlaskijat, tarjoajat tai osapuolet, jotka hakevat niiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, voivat käyttää hyväkseen oikeutta käyttää samaa esitettä edellyttäen, että ne noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.
- (16) Täydellisten tietojen antaminen arvopapereista ja niiden liikkeeseenlaskijoista yhdessä liiketoiminnan harjoittamista koskevien sääntöjen kanssa edistää sijoittajansuojaa. Tällaiset tiedot ovat lisäksi tehokas tapa lisätä arvopapereihin kohdistuvaa luottamusta ja täten edistää arvopaperimarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja kehitystä. Esitteen julkaiseminen on asianmukainen keino saada nämä tiedot saataville.
- (17) Arvopapereihin sijoittaminen, kuten kaikki muukin sijoittaminen, sisältää riskejä. Kaikki jäsenvaltiot edellyttävät nykyisten ja tulevien sijoittajien etujen suojaamista, jotta sijoittajat voivat tehdä perusteltuja arvioita näistä riskeistä ja tehdä sijoituspäätöksiä kaikki tosiseikat tuntien.
- (18) Liikkeeseenlaskijan taloudellista asemaa ja arvopapereiden tuottamia oikeuksia koskevat riittävät ja mahdollisimman objektiiviset tiedot olisi esitettävä helposti analysoitavassa ja ymmärrettävässä muodossa. Esitteisiin sisältyvien tietojen yhdenmukaistaminen olisi johdettava samantasoiseen sijoittajansuojaan koko yhteisössä.
- (19) Tiedoilla on keskeinen asema sijoittajansuojassa. Esitteen olisi sisällytettävä tiivistelmä, josta käyvät ilmi liikkeeseenlaskijaan, mahdolliseen takaajaan sekä arvopapereihin liittyvät olennaiset tiedot ja riskit. Sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti saatavilla, tiivistelmä olisi laadittava yleiskielellä, ja sen pituus sillä kielellä, jolla esite on alunperin laadittu, ei yleensä saisi ylittää 2 500 sanaa.

⁽¹⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

- (20) Kansainvälisellä tasolla on vahvistettu parhaita menettelytapoja, jotta valtioiden rajat ylittävissä osakkeiden tarjoamisessa voidaan käyttää samoja arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten kansainvälisen yhteistyöjärjestön IOSCO:n (International Organisation of Securities Commissions) vahvistamia tiedonantostandardeja. IOSCO:n tiedonantostandardit ⁽¹⁾ lisäävät markkinoiden ja sijoittajien saatavilla olevia tietoja ja yksinkertaistavat samalla sellaisten yhteisön liikkeeseenlaskijoiden toimintaa, jotka haluavat hankkia pääomaa kolmansista maista. Tässä direktiivissä edellytetään lisäksi muun tyyppisiä arvopapereita ja liikkeeseenlaskijoita varten tarkoitettujen tiedonantovaatimusten hyväksymistä.
- (21) Nopeutettu menettely sellaisille liikkeeseenlaskijoille, joiden arvopapereita on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja jotka hankkivat usein pääomaa näiltä markkinoilta, edellyttää, että yhteisön tasolla otetaan käyttöön uusi esitemalli liikkeeseenlaskuohjelmia ja kiinteistövakuudellisten joukkovelkakirjojen tarjoamista varten sekä perusesitettä koskeva uusi järjestelmä. Liikkeeseenlaskijat voivat halutessaan olla käyttämättä edellä mainittuja esitemalleja ja näin ollen laatia esitteen yhtenä asiakirjana.
- (22) Ohjelmaesitteen sisällössä olisi erityisesti otettava huomioon joustavuuden tarve arvopapereista annettavien tietojen osalta.
- (23) Esitteeseen sisällytettävien arkaluonteisten tietojen julkistamatta jättäminen olisi sallittava toimivaltaisen viranomaisen tietyissä olosuhteissa myöntämällä poikkeuksella liikkeeseenlaskijaan kohdistuvien vahingollisten tilanteiden välttämiseksi.
- (24) Esitteen voimassaololle olisi asetettava selvä aikaraja tietojen vanhentumisen välttämiseksi.
- (25) Sijoittajia olisi suojattava varmistamalla, että julkistettavat tiedot ovat luotettavia. Liikkeeseenlaskijoihin, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, sovelletaan jatkuva tiedonantovelvollisuutta, mutta niiden ei tarvitse säännöllisesti julkaista ajantasaisia tietoja. Liikkeeseenlaskijoiden olisi tämän velvollisuuden lisäksi laadittava ainakin vuosittain luettelo merkityksellisistä tiedoista, jotka on julkistettu tai annettu yleisön saataville viimeisten kahdentoista kuukauden aikana, mukaan luettuna muussa yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen erilaisten tiedonantovaatimusten nojalla annetut tiedot. Tällä pitäisi voida varmistaa, että johdonmukaista ja helpposti ymmärrettävää tietoa julkaistaan säännöllisesti. Vähimmäisnimellisarvoltaan suurten muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoilta ei olisi edellytettävä tämän velvoitteen noudattamista, jotta näille liikkeeseenlaskijoille ei aiheutuisi liiallisia rasitteita.
- (26) On tarpeen, että jäsenvaltiot valvovat asianmukaisesti niiden liikkeeseenlaskijoiden, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, vuosittain antamia tietoja arvopapereiden, arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden ja arvopaperimarkkinoiden sääntelyä koskevassa yhteisön ja kansallisessa lainsäädännössä niille asetettujen velvoitteiden mukaisesti.
- (27) Liikkeeseenlaskijoille annetaan mahdollisuus sisällyttää esitettäväksi vaadittuja tietoja esitteeseen viittaamalla asiakirjoihin, jotka on aikaisemmin toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle tai jotka viranomainen on hyväksynyt; tämän olisi helpotettava esitteiden laatimista ja alennettava liikkeeseenlaskijoille aiheutuvia kustannuksia vaarantamatta sijoittajansuojaa.
- (28) Esitteessä olevien tietojen tarkastamisen tehokkuudessa, menetelmissä ja ajankohdassa esiintyvät erot vaikeuttavat yritysten pääoman hankkimista tai arvopapereiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, ja ne myös ehkäisevät yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneita sijoittajia hankkimasta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen liikkeeseenlaskijan tarjoamia tai toisessa jäsenvaltiossa kaupankäynnin kohteeksi otettuja arvopapereita. Nämä erot olisi poistettava yhdenmukaistamalla sääntöjä ja säännöksiä, jotta saatavutetaan riittävä yhdenmukaisuus niiden takeiden suhteen, jotka kussakin jäsenvaltiossa vaaditaan sen varmistamiseksi, että nykyiset ja tulevat sijoittajat saavat riittävät ja mahdollisimman objektiiviset tiedot.
- (29) Esitteen muodostavien asiakirjojen levittämisen helpottamiseksi olisi edistettävä sähköisten viestintäkeinojen kuten Internetin käyttöä. Esite olisi aina toimitettava vastikkeetta paperiversiona sitä pyytävälle sijoittajille.
- (30) Liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai osapuolen, joka hakee arvopaperin ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, olisi toimitettava esite asiaankuuluvalla toimivaltaiselle viranomaiselle ja asetettava se yleisön saataville noudattaen tietosuojaan liittyviä Euroopan unionin säännöksiä.
- (31) Jotta vältetään sellaiset puutteet yhteisön lainsäädännössä, jotka heikentävät yleisön luottamusta ja siten haittaavat rahoitusmarkkinoiden moitteetonta toimintaa, on mainontaa koskevat menettelyt tarpeen yhdenmukaistaa.
- (32) Sijoittajien olisi voitava arvioida asianmukaisesti jokainen uusi seikka, jolla saattaa olla vaikutusta sijoitusta koskevaan arviointiin ja joka tulee esille esitteen julkistamisen jälkeen mutta ennen tarjouksen päättymistä tai kaupankäynnin aloittamista säännellyillä markkinoilla. Tämä edellyttää esitteen täydennyksen hyväksymistä ja levittämistä.

⁽¹⁾ International Disclosure Standards for cross-border offering and initial listings by foreign issuers, I osa, International Organisation of Securities Commissions, syyskuu 1998.

- (33) Liikkeeseenlaskijan velvollisuus kääntää koko esite kaikille kyseeseen tuleville virallisille kielille ei edistä valtioiden rajat ylittävää tarjoamista tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista useilla markkinoilla. Rajat ylittävien tarjousten helpottamiseksi olisi vastaanottavalla jäsenvaltiolla tai kotijäsenvaltiolla oltava oikeus vaatia vain tiivistelmän kääntämistä yhdelle tai useammalle viralliselle kielelle, jos esite on laadittu kansainvälisellä rahoitusalaalla yleisesti käytössä olevalla kielellä.
- (34) Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava oikeus saada kotijäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta todistus, jossa vahvistetaan, että esite on laadittu tämän direktiivin mukaisesti. Tämän direktiivin tavoitteiden täysimittaisen toteutumisen varmistamiseksi on lisäksi tarpeen sisällyttää sen soveltamisalaan sellaiset arvopaperit, joiden liikkeeseenlaskijoita säännellään kolmansien maiden lainsäädännössä.
- (35) Se, että jäsenvaltioissa on erilaisia ja eri vastuualueita hoitavia toimivaltaisia viranomaisia, saattaa aiheuttaa tarpeettomia kustannuksia ja vastuualueiden päällekkäisyyttä tarjoamatta lisäetuja. Kussakin jäsenvaltiossa olisi nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen, joka hyväksyy esitteet ja ottaa vastuun tämän direktiivin noudattamisen valvonnan. Jäsenvaltiolle olisi tietyin tarkoin määritellyin ehdoin voitava antaa oikeus nimetä useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen, mutta näistä vain yhden olisi vastattava kansainvälisestä yhteistyöstä. Näiden yhden tai useamman viranomaisen olisi oltava hallintoviranomaisia, jotka on perustettu siten, että taataan niiden riippumattomuus taloudellisista toimijoista ja vältetään eturistiriidat. Esitteiden hyväksymisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimeämisellä ei olisi suljettava pois muuta yhteistyötä kyseisen viranomaisen ja muiden yksiköiden välillä, jotta voidaan taata tehokkaat esitteiden tarkastus- ja hyväksymismenettelyt, jotka ovat liikkeeseenlaskijoiden, sijoittajien, markkinatoimijoiden sekä itse markkinoiden etujen mukaiset. Tässä direktiivissä ja sen täytäntöönpanotoimenpiteissä säädettyihin velvoitteisiin liittyvien tehtävien siirron, lukuun ottamatta hyväksytyjen esitteiden julkistamista Internetissä, olisi päätyttävä viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.
- (36) Valvonnan tehokkuus taataan myöntämällä toimivaltaisille viranomaisille yhtenäiset vähimmäisvaltuudet. Direktiivin 2001/34/EY mukainen tietojen toimittaminen markkinoille olisi varmistettava, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava sitä koskevien säännösten noudattamatta jättämisen edellyttämät toimet.
- (37) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.
- (38) Tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä koskevat tekniset ohjeet ja täytäntöönpanotoimenpiteet voivat ajoittain olla tarpeen rahoitusmarkkinoilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi. Komissiolle olisi näin ollen annettava valtuudet täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymiseen sillä edellytyksellä, ettei näillä toimenpiteillä muuteta tämän direktiivin keskeistä sisältöä ja että komissio toimii
- tässä direktiivissä säädettyjen periaatteiden mukaisesti kuultuaan Euroopan arvopaperikomitean perustamisesta tehdyllä komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettua Euroopan arvopaperikomiteaa.
- (39) Tämän direktiivin mukaisia täytäntöönpanovaltuuksia käyttäessään komission olisi otettava huomioon:
- tarve varmistaa piensijoittajien sekä pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritykset) luottamus rahoitusmarkkinoihin edistämällä laajalti avoimuutta rahoitusmarkkinoilla;
 - tarve tarjota sijoittajille runsas valikoima kilpailevia sijoitusmahdollisuuksia ja niiden kulloisiakin tarpeita vastaava tiedonantovelvollisuus ja suoja;
 - tarve varmistaa, että riippumattomat sääntelyviranomaiset valvovat sääntöjen noudattamista johdonmukaisella tavalla etenkin talousrikollisuuden torjunnassa;
 - tarve varmistaa laaja avoimuus sekä tiivis yhteistyö markkinoiden kaikkien markkinaosapuolten sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä;
 - tarve kannustaa innovaatioita rahoitusmarkkinoilla, jotta saavutetaan dynaamiset ja tehokkaat markkinat;
 - tarve varmistaa rahoitusjärjestelmän vakaus rahoitusalan innovaatioiden tiiviillä ja toimiin johtavalla seurannalla;
 - pääomakustannusten vähentämisen sekä pääoman hankinnan helpottamisen merkitys;
 - tarve saada täytäntöönpanotoimenpiteistä markkinaosapuolille (myös pk-yrityksille sekä piensijoittajille) aiheutuvat kustannukset ja hyödyt tasapainoon pitkällä aikavälillä;
 - tarve edistää yhteisön rahoitusmarkkinoiden kansainvälistä kilpailukykyä ilman, että tällä vaikeutetaan tärkeää kansainvälisen yhteistyön laajentamista;
 - tarve luoda yhtäläiset toimintaolosuhteet kaikille markkinaosapuolille antamalla yhteisön lainsäädäntöä aina tarvittaessa;
 - tarve ottaa huomioon kansallisten rahoitusmarkkinoiden väliset erot, sikäli kuin ne eivät kohtuuttomasti heikennä yhtenäismarkkinoiden yhtenäisyyttä;

(¹) EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

— tarve varmistaa johdonmukaisuus tätä alaa koskevan muun yhteisön lainsäädännön kanssa, koska eriävät tiedot ja avoimuuden puute voivat vaarantaa markkinoiden toiminnan ja aiheuttaa haittaa etenkin kuluttajille ja piensijoittajille.

(40) Euroopan parlamentille olisi annettava ehdotettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden tarkastelua ja niitä koskevan lausunnon antamista varten kolmen kuukauden pituinen määräaika, joka lasketaan siitä, kun ehdotetut toimenpiteet on toimitettu sille ensimmäisen kerran. Tätä määräaikaa voidaan kuitenkin kiireellisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa lyhentää. Jos Euroopan parlamentti antaa päätöslauselman edellä mainitussa määräajassa, komission olisi tarkasteltava ehdotettuja toimenpiteitä uudelleen.

(41) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja niiden olisi toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(42) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin soveltamiseksi tekemiin päätöksiin on oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa.

(43) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista vahvistaa sääntöjä, jotka koskevat liikkeeseenlaskijoiden oikeutta käyttää samaa esitettä kaikkialla yhteisössä, jotta saavutetaan yhtenäisten arvopaperimarkkinoiden toteuttamista koskeva perustavoite. Tämä direktiivi ei mene pitemmälle kuin tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.

(44) Komission arvioidessa tämän direktiivin soveltamista olisi keskityttävä erityisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan esitteiden hyväksymismenettelyyn ja yleisemmin kotijäsenvaltioperiaatteen soveltamiseen sekä siihen, saattaako sen soveltaminen aiheuttaa sijoittajan suojaa ja markkinoiden tehokkuutta koskevia ongelmia. Komission olisi tarkasteltava myös 10 artiklan toimivuutta.

(45) Tähän direktiiviin myöhemmin tehtävien muutosten suhteen olisi harkittava, millainen hyväksymismenettely olisi otettava käyttöön esitteitä koskevan yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi, Euroopan arvopaperiyksikön mahdollinen perustaminen mukaan luettuna.

(46) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(47) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta

1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on yhdenmukaistaa sellaisen esitteen laatimista, hyväksymistä ja levittämistä koskevat vaatimukset, joka on julkaistava, kun arvopapereita tarjotaan yleisölle tai otetaan kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltiossa sijaitsevilla tai toimivilla säännellyillä markkinoilla.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) osuuksiin, jotka on laskenut liikkeeseen muu kuin suljettu yhteissijoitusyrittäjä;
- b) muihin kuin oman pääoman ehtoihin arvopapereihin, jotka on laskenut liikkeeseen jäsenvaltio tai sen alueellinen tai paikallinen julkisyhteisö tai kansainvälinen julkisyhteisö, jossa vähintään yksi jäsenvaltioista on jäsenenä, tai Euroopan keskuspankki taikka jäsenvaltion keskuspankki;
- c) osuuksiin jäsenvaltioiden keskuspankkien pääomasta;
- d) arvopapereihin, joille jäsenvaltio tai sen alueellinen tai paikallinen julkisyhteisö on antanut ehdottoman ja peruuttamattoman takauksen;
- e) arvopapereihin, jotka lakisääteinen tai voittoa tavoitteilematon jäsenvaltion tunnustama yhteisö laskee liikkeeseen saatukseen varoja yleishyödyllisen tarkoituksensa toteuttamiseksi;
- f) muihin kuin oman pääoman ehtoihin arvopapereihin, joita luottolaitokset laskevat liikkeeseen jatkuvasti tai toistuvasti, jos ne
 - i) eivät ole vakautettuja eivätkä muunnettavissa tai vaihdettavissa;
 - ii) eivät tuota oikeutta merkitä tai hankkia muuntotyypisiä arvopapereita eivätkä ole johdannaisiin kytkettyjä;
 - iii) ovat osoituksena takaisinmaksettavien talletusten vastaanottamisesta;
 - iv) kuuluvat talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁽²⁾ mukaiseen talletusten vakuusjärjestelmään;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

- g) muihin kuin vaihdantakelpoisiin pääoman osuuksiin, joiden päätarkoituksena on tarjota niiden omistajalle asumisoikeus huoneistossa, muunlaisessa kiinteistössä tai niiden osassa ja joita ei voida myydä tästä oikeudesta luopumatta;
- h) arvopapereihin, jotka sisältyvät tarjoukseen, jonka yhteenlaskettu vasta-arvo on alle 2 500 000 euroa, kun se lasketaan 12 kuukauden jaksolta;
- i) "bostadsobligation" -nimisiin arvopapereihin, joita luottolaitokset, joiden päätarkoitus on myöntää kiinnitysluottoja, laskevat toistuvasti liikkeeseen Ruotsissa, edellyttäen, että
- i) liikkeeseenlasketut "bostadsobligation" -nimiset arvopaperit ovat samaa sarjaa,
- ii) "bostadsobligation" -nimiset arvopaperit lasketaan liikkeeseen jatkuvasti tietyn liikkeeseenlaskuajan kuluessa,
- iii) "bostadsobligation" -nimisten arvopapereiden ehtoja ei muuteta liikkeeseenlaskuajan kuluessa, ja
- iv) kyseisten "bostadsobligation" -nimisten arvopapereiden liikkeeseenlaskun tuottamat määrät sijoitetaan liikkeeseenlaskijan yhtiöjärjestyksen mukaisesti varoihin, joilla voidaan riittävällä tavalla kattaa arvopapereihin liittyvä velka,
- j) muihin kuin oman pääoman ehtoisiin arvopapereihin, joita luottolaitokset laskevat liikkeeseen jatkuvasti tai toistuvasti, kun tarjouksen yhteenlaskettu vasta-arvo on alle 50 000 000 euroa, kun se lasketaan 12 kuukauden jaksolta edellyttäen, että nämä arvopaperit:
- i) eivät ole vakautettuja eivätkä muunnettavissa tai vaihdettavissa,
- ii) eivät tuota oikeutta merkitä tai hankkia muuntotyypisiä arvopapereita eivätkä ole johdannaisiin kytkettyjä.
3. Edellä 2 kohdan b, d, h, i ja j alakohdasta poiketen liikkeeseenlaskijalla, tarjoajalla tai osapuolella, joka hakee kaupankäynnin kohteeksi ottamista säännellyillä markkinoilla, on oltava oikeus laatia tämän direktiivin mukainen esite, jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "arvopapereilla" tarkoitetaan direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 4 kohdassa määriteltyjä arvopapereita lukuun ottamatta direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 5 kohdassa määriteltyjä rahamarkkinavälineitä, joiden laina-aika on alle 12 kuukautta. Tällaisiin välineisiin voidaan soveltaa kansallista lainsäädäntöä;
- b) "oman pääoman ehtoisilla arvopapereilla" tarkoitetaan osakkeita tai yritysten osakkeita vastaavia muita arvopapereita sekä kaikenlaisia näiden hankkimiseen oikeuttavia arvopapereita, joiden merkitys perustuu niiden muuntami-
- seen tai niiden antamien oikeuksien käyttämiseen, edellyttäen, että viimeksi mainitun tyyppiset arvopaperit on laskenut liikkeeseen kohde-etuutena olevien osakkeiden liikkeeseenlaskija tai yksikkö, joka kuuluu mainitun liikkeeseenlaskijan konserniin;
- c) "muilla kuin oman pääoman ehtoisilla arvopapereilla" tarkoitetaan kaikkia arvopapereita, jotka eivät ole oman pääoman ehtoisia;
- d) "arvopapereiden tarjoamisella yleisölle" tarkoitetaan missä tahansa muodossa ja minkä tahansa kanavan kautta henkilöille suunnattua viestintää, jossa tarjouksen ehdoista sekä tarjottavista arvopapereista annetaan riittävät tiedot, jotta sijoittaja voi tehdä päätöksen näiden arvopapereiden ostamisesta tai merkitsemisestä. Tätä määritelmää sovelletaan myös arvopapereiden sijoittamiseen rahoituksenvälittäjien kautta;
- e) "kokeneilla sijoittajilla" tarkoitetaan:
- i) oikeushenkilöitä, joilla on toimiluvan tai sääntelyn perusteella oikeus toimia rahoitusmarkkinoilla ja joihin kuuluvat luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, muut toimiluvan omaavat tai säännellyt rahoituslaitokset, vakuutusyhtiöt, yhteissijoitusyritykset ja niiden hallinnointiyhtiöt, eläkerahastot ja niiden hallinnointiyhtiöt, hyödykkeisiin sijoittajat ja yksiköt, joilla ei ole toimilupaa ja joita ei säännellä ja joiden liiketoiminnan ainoana tarkoituksena on arvopaperisijoittaminen;
- ii) kansallisia ja alueellisia hallintoyksiköitä, keskuspankkeja sekä monikansallisia organisaatioita, kuten Kansainvälistä valuuttarahastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan investointipankkia ja muita vastaavia kansainvälisiä organisaatioita;
- iii) muita oikeushenkilöitä, jotka eivät täytä kahta f alakohdassa esitetyistä kolmesta vaatimuksesta;
- iv) tiettyjä luonnollisia henkilöitä: vastavuoroisuuden perusteella jäsenvaltio voi halutessaan sallia kokeneina sijoittajina pidettävän luonnollisia henkilöitä, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa ja jotka nimenomaisesti pyytävät, että heitä käsitellään kokeneina sijoittajina, jos he täyttävät vähintään kaksi 2 kohdassa esitetyistä vaatimuksista;
- v) tiettyjä pk-yrityksiä: vastavuoroisuuden perusteella jäsenvaltio voi halutessaan sallia kokeneina sijoittajina pidettävän pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joiden kotipaikka on jäsenvaltiossa ja jotka nimenomaisesti pyytävät, että niitä käsitellään kokeneina sijoittajina;
- f) "pienellä tai keskisuurella yrityksellä" tarkoitetaan yritystä, joka viimeksi laaditun vuositilinpäätöksensä tai konsolidoidun tilinpäätöksensä mukaan täyttää vähintään kaksi seuraavassa luetelluista kolmesta vaatimuksesta: sen palveluksessa olevien työntekijöiden keskimäärä tilivuonna oli alle 250, sen taseen loppusumma oli enintään 43 000 000 euroa ja sen nettomääräinen vuosiliikevaihto oli enintään 50 000 000 euroa;

- g) "luottolaitoksella" tarkoitetaan luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä yritystä;
- h) "liikkeeseenlaskijalla" tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka laskee tai aikoo laskea liikkeeseen arvopapereita;
- i) "tarjouksen tekijällä" (tai "tarjoajalla") tarkoitetaan oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka tarjoaa arvopapereita yleisölle;
- j) "säännellyillä markkinoilla" tarkoitetaan direktiivin 93/22/EY 1 artiklan 13 kohdassa määriteltyjä markkinoita;
- k) "liikkeeseenlaskuohjelmalla" tarkoitetaan liikkeeseenlaskijan suunnitelmaa laskea jatkuvasti tai toistuvasti tietyllä ajanjaksolla liikkeeseen tyypiltään ja/tai lajiltaan samanlaisia muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, kaiken tyyppiset warrantit mukaan lukien;
- l) "jatkuvasti tai toistuvasti liikkeeseenlaskettavilla arvopapereilla" tarkoitetaan arvopapereita, joiden liikkeeseenlasku on säännöllistä siten, että tyypiltään ja/tai lajiltaan samanlaisia arvopapereita lasketaan liikkeeseen vähintään kaksi kertaa 12 kuukauden aikana;
- m) "kotijäsenvaltiolla" tarkoitetaan:
- i) niiden yhteisössä toimivien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden osalta, joita ei ole mainittu ii alakohdassa, jäsenvaltiota, jossa liikkeeseenlaskijalla on kotipaikkansa,
 - ii) yksikkökohtaiselta nimellisarvoltaan vähintään 5 000 euron suuruisen muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskun osalta ja sellaisten muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskun osalta, jotka oikeuttavat hankkimaan arvopapereita tai saamaan käteissumman niiden muuntamisen tai niiden antamien oikeuksien käyttämisen seurauksena edellyttäen, että muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskija on muu kuin kohde-etuutena olevien arvopapereiden liikkeeseenlaskija tai yksikkö, joka kuuluu mainitun liikkeeseenlaskijan konserniin, jäsenvaltiota, jossa liikkeeseenlaskijalla on kotipaikkansa tai jossa arvopapereita on otettu tai aiotaan ottaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai jossa arvopapereita tarjotaan yleisölle, tapauksen mukaan liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan,
 - iii) niiden arvopapereiden, joita ei ole mainittu ii alakohdassa, liikkeeseenlaskijoiden osalta, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jäsenvaltiota, jossa arvopapereita on tarkoitus tarjota yleisölle ensimmäistä kertaa tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen tai jossa tehdään ensimmäinen säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskeva hakemus, tapauksen mukaan liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan;
- n) "vastaanottavalla jäsenvaltiolla" tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa tarjous yleisölle tehdään tai jossa kaupankäynnin kohteeksi ottamista haetaan, jos se on eri jäsenvaltio kuin kotijäsenvaltio;
- o) "muulla kuin suljetulla yhteissijoitusyrityksellä" tarkoitetaan sijoitusrahastoja ja sijoitusyhtiöitä:
- i) joiden tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen ja jotka toimivat riskin hajauttamisen periaatteella, ja
 - ii) joiden osuudet on haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti näiden yritysten varoilla;
- p) "yhteissijoitusyrityksen osuuksilla" tarkoitetaan yhteissijoitusyrityksen liikkeeseen laskemia arvopapereita, jotka ovat todisteena haltijan oikeudesta yrityksen varoihin;
- q) "hyväksymisellä" tarkoitetaan sitä, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa suorittamansa tarkastuksen perusteella, että esite on kaikilta osin, myös tietojen johdonmukaisuuden ja ymmärrettävyyden osalta, riittävä.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdan iv alakohdan osalta sovelletaan seuraavia perusteita:

- a) sijoittaja on arvopaperimarkkinoilla toteuttanut kooltaan merkittäviä kauppia, joiden keskimäärä viimeksi kuluneiden neljän vuosineljänneksen aikana on ollut vähintään 10 kauppaa vuosineljännestä kohti;
- b) sijoittajan arvopaperisalkun arvo on yli 0,5 miljoonaa euroa;
- c) sijoittaja työskentelee tai on työskennellyt vähintään yhden vuoden ajan rahoituslalla ammattimaisessa asemassa, jossa vaaditaan tietämystä arvopaperisijoittamisesta.

3. Edellä 1 kohdan e alakohdan iv ja v alakohdan osalta sovelletaan seuraavaa:

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että sillä on käytössään kokeneina sijoittajina pidettyjen luonnollisten henkilöiden ja pk-yritysten rekisteriä varten tarvittavat asianmukaiset järjestelmät, ja otettava tässä yhteydessä huomioon tarve varmistaa riittävä tietosuoja. Rekisterin on oltava kaikkien liikkeeseenlaskijoiden saatavilla. Luonnollisen henkilön ja pk-yrityksen, joka haluaa tulla luokitelluksi kokeneeksi sijoittajaksi, on rekisteröidyttävä, ja näin rekisteröitynyt sijoittaja voi halutessaan poistua rekisteristä.

⁽¹⁾ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

4. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimia, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettuja määritelmiä, mukaan lukien pk-yritysten määritelmässä käytettyjen lukujen mukauttaminen, ja ottaa tällöin huomioon yhteisön lainsäädännön ja suositukset sekä talouden kehityksen ja yksittäisten kokeneiden sijoittajien rekisteröintiin liittyvää tiedonantovelvollisuutta koskevat toimenpiteet.

3 artikla

Esitteen julkistamisvelvollisuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että yleisölle tarjotaan niiden alueella arvopapereita ennen kuin arvopapereista julkistetaan esite.

2. Esitteen julkaisemisvelvollisuus ei koske seuraavantyyppisiä tarjouksia:

- a) arvopapereiden tarjoaminen yksinomaan kokeneille sijoittajille; ja/tai
- b) arvopapereiden tarjoaminen luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka eivät ole kokeneita sijoittajia ja joiden määrä on jäsenvaltiota kohti alle 100; ja/tai
- c) arvopapereiden tarjoaminen sijoittajille, jotka hankkivat niitä yhteensä vähintään 50 000 euron arvosta sijoittajaa kohti kunkin erillisen tarjouksen osalta; ja/tai
- d) sellaisten arvopapereiden tarjoaminen, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 50 000 euroa; ja/tai
- e) sellaisten arvopapereiden tarjoaminen, joiden yhteenlaskettu vasta-arvo on alle 100 000 euroa, kun se lasketaan 12 kuukauden jaksolta.

Tapausta, jossa myydään edelleen arvopapereita, jotka ovat aiemmin olleet yhden tai useamman tässä kohdassa mainitun tarjouksen kohteena, pidetään kuitenkin aina erillisenä tarjouksena, ja ratkaistaessa, onko kyseinen edelleen myynti arvopapereiden tarjoamista yleisölle, käytetään 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan määritelmää. Arvopapereiden sijoittaminen rahoituksenvälittäjien kautta edellyttää esitteen julkistamista, jos lopullinen sijoitus ei täytä yhtäkään a–e alakohdan vaatimusta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvopapereita voidaan ottaa kaupankäynnin kohteeksi niiden alueella sijaitsevilla tai toimivilla säännellyillä markkinoilla vain, jos arvopapereista julkistetaan esite.

4 artikla

Esitteen julkistamisvelvollisuudesta myönnettävät poikkeukset

1. Esitteen julkistamisvelvollisuutta ei sovelleta seuraavalaisten arvopapereiden tarjoamiseen yleisölle:

- a) osakkeet, jotka lasketaan liikkeeseen korvauksena jo liikkeeseen lasketuista samanlaisista osakkeista, jos tällaisten uusien osakkeiden liikkeeseenlasku ei merkitse osakepääoman korottamista;
- b) arvopaperit, jotka tarjotaan yritystalon yhteydessä vaihtotarjouksena, jos saatavilla on asiakirja, joka toimivaltaisen viranomaisen mukaan sisältää esitettä vastaavat tiedot ottaen huomioon yhteisön lainsäädännön vaatimukset;
- c) arvopaperit, jotka tarjotaan, luovutetaan tai aiotaan luovuttaa sulautumisen yhteydessä, jos saatavilla on asiakirja, joka toimivaltaisen viranomaisen mukaan sisältää esitettä vastaavat tiedot ottaen huomioon yhteisön lainsäädännön vaatimukset;
- d) osakkeet, jotka tarjotaan, luovutetaan tai aiotaan luovuttaa korvauksetta nykyisille osakkeenomistajille, ja osinkoihin, jotka maksetaan samanlaisina osakkeina kuin osingon tuotaneet osakkeet, jos julkistetaan asiakirja, joka sisältää osakkeiden lukumäärää ja ominaisuuksia koskevat tiedot sekä tarjouksen perustelut ja sitä koskevat tiedot;
- e) arvopaperit, jotka työnantajayritys, jonka arvopapereita on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, tai siihen sidoksissa oleva yritys tarjoaa, luovuttaa tai aikoo luovuttaa nykyisille tai entisille johtajille tai työntekijöille, jos julkistetaan asiakirja, joka sisältää osakkeiden lukumäärää ja ominaisuuksia koskevat tiedot sekä tarjouksen perustelut ja sitä koskevat tiedot.

2. Esitteen julkistamisvelvollisuutta ei sovelleta seuraavantyyppisten arvopapereiden ottamiseen kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla:

- a) osakkeet, joiden määrä kahdentoista kuukauden jaksolla on alle 10 prosenttia samoilla säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi jo otetuista samanlaisista osakkeista;
- b) osakkeet, jotka on laskettu liikkeeseen korvauksena sellaista samanlaisista osakkeista, jotka on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi samoilla säännellyillä markkinoilla, jos tällaisten uusien osakkeiden liikkeeseenlasku ei merkitse osakepääoman korottamista;
- c) arvopaperit, joita tarjotaan yritystalon yhteydessä vaihtotarjouksena, jos saatavilla on asiakirja, joka toimivaltaisen viranomaisen mukaan sisältää esitettä vastaavat tiedot ottaen huomioon yhteisön lainsäädännön vaatimukset;

- d) arvopaperit, jotka tarjotaan, luovutetaan tai aiotaan luovuttaa sulautumisen yhteydessä, jos saatavilla on asiakirja, joka toimivaltaisen viranomaisen mukaan sisältää esitettä vastaavat tiedot ottaen huomioon yhteisön lainsäädännön vaatimukset;
- e) osakkeet, jotka tarjotaan, luovutetaan tai aiotaan luovuttaa vastikkeetta nykyisille osakkeenomistajille, ja osinkoihin, jotka maksetaan samanlaisina osakkeina kuin osingon tuotaneet osakkeet, jos mainitut arvopaperit ovat samanlaisia kuin samoilla säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi jo otetut arvopaperit ja jos julkistetaan asiakirja, joka sisältää osakkeiden lukumäärää ja ominaisuuksia koskevat tiedot sekä tarjouksen perustelut ja sitä koskevat tiedot;
- f) arvopaperit, jotka työnantajayritys tai siihen sidoksissa oleva yritys tarjoaa, luovuttaa tai aikoo luovuttaa nykyisille tai entisille johtajille tai työntekijöille, jos mainitut arvopaperit ovat samanlaisia kuin samoilla säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi jo otetut arvopaperit ja jos julkistetaan asiakirja, joka sisältää osakkeiden lukumäärää ja ominaisuuksia koskevat tiedot sekä tarjouksen perustelut ja sitä koskevat tiedot;
- g) osakkeet, jotka ovat tulosta muiden arvopapereiden muuntamisesta tai vaihtamisesta tai muiden arvopapereiden tuottamien oikeuksien käyttämisestä, jos mainitut osakkeet ovat samanlaisia kuin samoilla säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi jo otetut arvopaperit;
- h) arvopaperit, jotka on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi toisilla säännellyillä markkinoilla, mikäli:
- i) nämä arvopaperit tai samanlaiset arvopaperit ovat olleet yli 18 kuukautta kaupankäynnin kohteena kyseisillä toisilla säännellyillä markkinoilla;
- ii) niiden arvopapereiden osalta, jotka on otettu ensimmäisen kerran kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen, kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen kyseisillä toisilla säännellyillä markkinoilla liittyi hyväksytty esite, joka oli asetettu yleisön saataville 14 artiklan mukaisesti;
- iii) niiden arvopapereiden osalta, jotka on ensimmäisen kerran otettu listalle 30 päivän kesäkuuta 1983 jälkeen, listalleottoesite on hyväksytty direktiivissä 80/390/ETY tai direktiivissä 2001/34/EY esitettyjen vaatimusten mukaisesti, lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan ii alakohtaa;
- iv) kaupankäyntiä kyseisillä toisilla säännellyillä markkinoilla koskevat jatkuvat velvollisuudet on täytetty;
- v) kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista tämän poikkeuksen nojalla hakeva osapuoli asettaa yleisön saataville tiivistelmän sen jäsenvaltion

toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä, jossa ne säännellyt markkinat ovat, joilla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi ottamista haetaan;

- vi) edellä v alakohdassa tarkoitettu tiivistelmä asetetaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyllä tavalla yleisön saataville siinä jäsenvaltiossa, jossa olevilla säännellyillä markkinoilla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakemus koskee, ja
- vii) tiivistelmän sisällön oltava 5 artiklan 2 kohdan mukainen ja siitä on käytävä lyhyesti ja yleiskielellä ilmi liikkeeseenlaskijaan, mahdolliseen takaajaan sekä arvopapereihin liittyvät olennaiset tiedot ja riskit. Lisäksi asiakirjassa on ilmoitettava, missä viimeisin esite on saatavana ja missä liikkeeseenlaskijan jatkuvan tiedonantovelvollisuuden nojalla julkaisemat taloudelliset tiedot ovat saatavilla.

3. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa ja 2 artiklan c ja d alakohtaa erityisesti vastaavuuden osalta.

II LUKU

ESITTEEN LAATIMINEN

5 artikla

Esite

1. Esitteen on sisällettävä kaikki tiedot, jotka liikkeeseenlaskijan sekä yleisölle tarjottujen tai säännellyillä markkinoilla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi otettujen arvopapereiden erityispiirteet huomioon ottaen ovat tarpeellisia, jotta sijoittajat pystyvät muodostamaan perustellun arvion liikkeeseenlaskijan ja mahdollisen takaajan varoista ja vastuista, taloudellisesta asemasta, tuloksesta ja tulevaisuudennäkymistä sekä arvopapereiden tuottamista oikeuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista. Nämä tiedot on esitettävä helposti analysoitavassa ja ymmärrettävässä muodossa.

2. Esitteen on sisällettävä tiedot liikkeeseenlaskijasta sekä arvopapereista, joita tarjotaan yleisölle tai jotka on tarkoitettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Sen on lisäksi sisällettävä tiivistelmä. Tiivistelmästä on käytävä lyhyesti ja yleiskielellä ilmi liikkeeseenlaskijaan, mahdolliseen takaajaan sekä arvopapereihin liittyvät olennaiset tiedot ja riskit, ja se on laadittava samalla kielellä kuin esite on alun perin laadittu. Tiivistelmän on lisäksi sisällettävä varoitus, jonka mukaan

- a) sitä on pidettävä esitteen johdantona; ja

- b) sijoittajan olisi perustettava sijoituspäätöksensä esitteeseen kokonaisuutena; ja
- c) jos tuomioistuimessa pannaan vireille esitteeseen sisältyviä tietoja koskeva kanne, kantajana toimiva sijoittaja voi jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan joutua ennen oikeudenkäynnin vireillepanoa vastaamaan esitteen käännöskustannuksista; ja
- d) siviilioikeudellista vastuuta ei sovelleta kehenkään pelkästään tiivistelmän perusteella, sen käännös mukaan luettuna, ellei tiivistelmä ole harhaanjohtava, epätarkka tai epäjohtonmukainen suhteessa esitteen muihin osiin.

Kun esite liittyy sellaisten muiden kuin oman pääoman ehtoisten, nimellisarvoltaan vähintään 50 000 euron suuruisen arvopapereiden kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen säännellyillä markkinoilla, tiivistelmää ei tarvitse laatia, ellei jäsenvaltio 19 artiklan 4 kohdan mukaisesti sitä vaadi.

3. Liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakeva osapuoli voi laatia esitteen yhtenä tai useana erillisenä asiakirjana, jollei 4 kohdasta muuta johdu. Erillisinä asiakirjoina laaditussa esitteessä on vaaditut tiedot jaettava perusosaksi, arvopaperiliitteeksi ja tiivistelmäksi. Perusosan on sisällettävä tiedot liikkeeseenlaskijasta. Arvopaperiliitteen on sisällettävä tiedot arvopapereista, joita tarjotaan yleisölle tai jotka on tarkoitettu ottamaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

4. Esite koostuu ohjelmaesitteestä, joka sisältää kaikki tarvittavat tiedot liikkeeseenlaskijasta ja yleisölle tarjottavista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla otettavista osakkeista, seuraavien arvopapereiden osalta:

- a) osana liikkeeseenlaskuohjelmaa liikkeeseenlasketut muut kuin oman pääoman ehtoiset arvopaperit, kaikenlaiset warrantit mukaan lukien;
- b) muut kuin oman pääoman ehtoiset arvopaperit, joita luottolaitokset laskevat liikkeeseen jatkuvasti tai toistuvasti,
- i) jos mainittujen arvopapereiden liikkeeseenlaskun tuottamat varat sijoitetaan kansallisen lainsäädännön nojalla varoihin, joilla voidaan riittävällä tavalla kattaa arvopapereista johtava vastuu niiden juoksuaikana, ja

- ii) jos asianomaisen luottolaitoksen joutuessa konkurssiin mainitut varat on ensisijaisesti tarkoitettu erääntyvän pääoman ja korkojen takaisinmaksuun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likviditeetistä 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamista.

Ohjelmaesitteessä annettuja tietoja on tarvittaessa täydennettävä 16 artiklan mukaisesti toimittamalla ajantasaistetut tiedot liikkeeseenlaskijasta sekä yleisölle tarjottavista tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla otettavista arvopapereista.

Jos tarjouksen lopulliset ehdot eivät sisälly ohjelmaesitteeseen eivätkä sen täydennyksiin, ne on arvopapereita yleisölle tarjottaessa aina annettava sijoittajille ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian, ja mikäli mahdollista, ennen arvopapereiden tarjoamisen aloittamista. Tässä tapauksessa sovelletaan aina 8 artiklan 1 kohdan alakohdan säännöksiä.

5. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat esitteen tai ohjelmaesitteen ja niiden täydennysten muotoa.

6 artikla

Esitteeseen liittyvä vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että esitteessä annetuista tiedoista ovat vastuussa tapauksen mukaan ainakin liikkeeseenlaskija tai sen hallinto-, johto- tai valvontaelimet, tarjoaja, kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakeva osapuoli tai takaaja. Vastuussa olevat henkilöt on yksilöitävä esitteessä selkeästi ilmoittamalla heidän nimensä ja asemansa tai oikeushenkilöiden kyseessä ollessa näiden nimet ja kotipaikat. Esitteeseen on sisällytettävä näiden henkilöiden antama vakuutus siitä, että esitteen sisältö vastaa heidän parhaan ymmärryksensä mukaan tosiasioita ja ettei esitteestä ole jätetty pois mitään, millä voisi todennäköisesti olla vaikutusta asiaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallisia siviilioikeudellista vastuuta koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä sovelletaan esitteen sisältämistä tiedoista vastuussa oleviin henkilöihin.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, ettei siviilioikeudellista vastuuta sovelleta kehenkään pelkästään tiivistelmän perusteella, sen käännös mukaan luettuna, ellei tiivistelmä ole harhaanjohtava, epätarkka tai epäjohtonmukainen suhteessa esitteen muihin osiin.

(¹) EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

7 artikla

Vähimmäistiedot

1. Komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimenpiteet esitteeseen sisällytettäväksi vaadittavien tietojen osalta, samalla kun huolehditaan, ettei samoja tietoja esitetä useaan kertaan silloin, kun esite koostuu useasta erillisestä asiakirjasta. Ensimmäiset täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan ... (*) mennessä.

2. Eri esitemalleja laadittaessa otetaan huomioon etenkin seuraavat tekijät:

- a) erityyppiset tiedot, joita sijoittajat tarvitsevat oman pääoman ehtoista ja muista kuin oman pääoman ehtoista arvopapereista; on omaksuttava johdonmukainen lähestymistapa sellaisiin esitteisiin sisällytettävien tietojen osalta, jotka koskevat taloudellisilta ominaisuuksiltaan samankaltaisia arvopapereita, etenkin arvopaperistettuja johdannaisia;
- b) muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden yleisölle tarjoamisen ja kaupankäynnin kohteeksi ottamisen erityyppit ja niihin liittyvät ominaispiirteet. Esitteeseen sisällytettäväksi vaadittavien tietojen on oltava kyseisten sijoittajien näkökulmasta tarkoituksenmukaisia, kun kyse on muista kuin oman pääoman ehtoista arvopapereista, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 50 000 euroa;
- c) osana liikkeeseenlaskuohjelmaa liikkeeseen laskettujen muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden, kaiken-tyyppiset warrantit mukaan lukien, esitteen muoto ja siinä ilmoitettavat tiedot;
- d) esitteen muoto ja siihen sisällytettäväksi vaadittavat tiedot silloin, kun on kyse muista kuin oman pääoman ehtoista arvopapereista, jotka eivät ole vakautettuja eivätkä muunnettavissa tai vaihdettavissa tai merkintä- tai hankinta-oluiden alaisia taikka johdannaisiin kytkettyjä ja joita laskevat jatkuvasti tai toistuvasti liikkeeseen yksiköt, joilla on toimiluvan tai sääntelyn perusteella oikeus toimia rahoitusmarkkinoilla Euroopan talousalueella;
- e) liikkeeseenlaskijan ja erityisesti pk-yritysten toimialat ja koko. Näiden yritysten osalta tiedot suhteutetaan niiden kokoon ja tarvittaessa niiden lyhyempään toimintahistoriaan;
- f) tarvittaessa liikkeeseenlaskijan julkinen luonne.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden on perustuttava arvopaperimarkkinoita valvovien kansainvälisten organisaatioiden ja erityisesti arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten kansainvälisen yhteistyöjärjestön IOSCO:n (International Organisation of Securities Commissions) antamiin taloudellisia ja muita tietoja koskeviin standardeihin sekä tämän direktiivin ohjeellisiin liitteisiin.

(*) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimassaolopäivästä.

8 artikla

Tietojen julkistamatta jättäminen

1. Jos yleisölle tarjottavien arvopapereiden lopullista tarjoushintaa ja määrää ei voida ilmoittaa esitteessä, jäsenvaltioiden on varmistettava

- a) että esitteessä ilmoitetaan ne perusteet ja/tai ehdot, joiden mukaisesti edellä mainitut tekijät määräytyvät, tai hinnan osalta enimmäishinta; tai
- b) että arvopapereiden hankinta- tai merkintäpäätöksen voi peruuttaa vähintään kahden työpäivän kuluessa siitä, kun lopullinen tarjoushintaa ja yleisölle tarjottavien arvopapereiden määrä on ilmoitettu.

Arvopapereiden lopullinen tarjoushintaa ja määrä on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja se on julkistettava 14 artiklan 2 kohdassa säädettyjä järjestelyjä noudattaen.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan olla julkistamatta esitteessä tietyt tässä direktiivissä säädetty tai 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa toimeenpanotoimenpiteissä tarkoitetut tiedot, jos se katsoo, että

- a) näiden tietojen julkistaminen olisi yleisen edun vastaista; tai
- b) näiden tietojen julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa liikkeeseenlaskijalle, edellyttäen kuitenkin, ettei julkistamatta jättäminen ole omiaan johtamaan yleisöä harhaan niiden tosiseikkojen ja olosuhteiden osalta, jotka ovat olennaisen tärkeitä perustellun arvion muodostamiseksi liikkeeseenlaskijasta, tarjoajasta tai mahdollisesta takaajasta sekä esitteessä tarkoitettujen arvopapereiden tuottamista oikeuksista; tai
- c) näillä tiedoilla on vain vähäinen merkitys tietyn tarjouksen tai säännellyillä markkinoilla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi ottamisen kannalta, eivätkä ne vaikuta liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai mahdollisen takaajan taloudellisen aseman ja tulevaisuudennäkymien arviointiin.

3. Jos tietyt 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti esitteeseen sisällytettävät tiedot ovat poikkeuksellisesti epätarkoituksenmukaisia liikkeeseenlaskijan toimialan, sen oikeudellisen muodon tai esitteessä tarkoitettujen arvopapereiden kannalta, esitteeseen on sisällytettävä vaadittavia tietoja vastaavat tiedot, tämän kuitenkin rajoittamatta sijoittajille annettavien tietojen riittävyyttä. Jos tällaisia vastaavia tietoja ei ole, tätä vaatimusta ei sovelleta.

4. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen 2 kohtaa koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä.

9 artikla

Esitteen, ohjelmaesitteen ja perusesitteen voimassaoloaika

1. Esite on voimassa kaksitoista kuukautta sen julkistamisesta, kun kyse on arvopapereiden tarjoamisesta yleisölle tai niiden ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, edellyttäen kuitenkin, että esitteeseen on liitetty kaikki 16 artiklassa vaaditut täydennykset.

2. Kun kyseessä on liikkeeseenlaskuohjelma, aikaisemmin toimitettu ohjelmaesite on voimassa enintään kaksitoista kuukautta.

3. Kun kyseessä ovat 5 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetut muut kuin oman pääoman ehtoiset arvopaperit, esite on voimassa niin kauan kuin kyseisiä arvopapereita lasketaan liikkeeseen jatkuvasti ja toistuvasti.

4. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu perusesite, joka on toimitettu aikaisemmin, on voimassa enintään kaksitoista kuukautta sillä edellytyksellä, että se on saatettu ajan tasalle 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Perusesitteen, joka on tarvittaessa saatettu ajan tasalle 12 artiklan mukaisesti, ja siihen liitetyn arvopaperiliitteen sekä tiivistelmän katsotaan muodostavan voimassaolevan esitteen.

10 artikla

Tietojen antaminen

1. Liikkeeseenlaskijoiden, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on toimitettava vähintään kerran vuodessa asiakirja, joka sisältää kaikki niiden viimeisten 12 kuukauden aikana yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa ja kolmansissa maissa arvopapereiden, arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden ja arvopaperimarkkinoiden sääntelyä koskevassa yhteisön ja kansallisessa lainsäädännössä ja säännöissä asetettujen velvoitteiden mukaisesti yleisölle julkistamat tiedot, tai jossa viitataan näihin tietoihin. Liikkeeseenlaskijoiden on viitattava ainakin yhtiöoikeusdirektiivien, direktiivin 2001/34/EY ja kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002⁽¹⁾ mukaisesti vaadittaviin tietoihin.

2. Asiakirja on toimitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tilinpäätöksen julkistamisen jälkeen. Jos asiakirjassa viitataan tietoihin, on ilmoitettava, mistä tiedot voidaan saada.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta muiden kuin oman pääoman ehtoisten yksikkökohtaiselta nimellisarvoltaan vähintään 50 000 euron arvopapereiden liikkeeseenlaskijoihin.

4. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio voi hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

säädettyä menettelyä noudattaen 1 kohtaa koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Nämä toimenpiteet liittyvät ainoastaan 1 kohdassa mainittujen tietojen julkistamistapaan eikä niistä johdu uusia julkistamisvaatimuksia. Ensimmäiset täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan ... (*) mennessä.

11 artikla

Tietojen esittäminen viittauksina

1. Jäsenvaltioiden on annettava mahdollisuus siihen, että tietoja voidaan sisällyttää esitteeseen käyttämällä viittauksia yhteen tai useampaan jo julkistettuun asiakirjaan, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tai jotka on toimitettu sille tämän direktiivin ja erityisesti sen 10 artiklan tai direktiivin 2001/34/EY IV ja V osaston mukaisesti. Näiden tietojen on oltava uusimpia liikkeeseenlaskijan käytettävissä olevia. Tiivistelmä ei saa sisältää viittauksin esitettyjä tietoja.

2. Jos tiedot on esitetty viittauksina, on laadittava luettelo viittauksista, jotta sijoittajat voivat löytää yksittäiset tiedot helposti.

3. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat esitteessä viittauksin esitettäviä tietoja. Ensimmäiset täytäntöönpanosäännöt vahvistetaan ... (*) mennessä.

12 artikla

Erillisistä asiakirjoista koostuva esite

1. Liikkeeseenlaskijan, jonka perusesitteen toimivaltainen viranomainen on jo hyväksynyt, on arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamisen yhteydessä laadittava vain arvopaperiliite ja tiivistelmä.

2. Arvopaperiliitteessä on tällöin annettava tiedot, jotka yleensä sisältyvät perusesitteeseen, jos viimeksi ajantasaistetun perusesitteen tai 16 artiklan mukaisen täydennyksen hyväksymisen jälkeen on tapahtunut olennainen muutos tai tilanne on äskettäin kehittynyt tavalla, joka saattaa vaikuttaa sijoittajien arviointiin. Arvopaperiliite ja tiivistelmä hyväksytään erikseen.

3. Jos liikkeeseenlaskija on toimittanut perusesitteen, jota ei vielä ole hyväksytty, kaikki asiakirjat, mukaan luettuna ajantasaistetut tiedot, edellyttävät hyväksyntää.

(*) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

III LUKU

14 artikla

ESITTEEN HYVÄKSYMISTÄ JA JULKISTAMISTA KOSKEVAT JÄRJESTELYT

13 artikla

Esitteen hyväksyminen

1. Esitettä ei saa julkistaa ennen kuin kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt sen.

2. Tämän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevalle osapuolelle esitteen hyväksymistä koskevasta päätöksestään 15 työpäivän kuluessa esitteen luonnoksen jättämisestä.

Jos toimivaltainen viranomainen ei tee päätöstä esitteestä tässä kohdassa ja 3 kohdassa säädettyssä määräajassa, tämän ei katsota merkitsevän hakemuksen hyväksymistä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidennetään 30 työpäivään, jos yleisölle tehtävä tarjous käsittää sellaisen liikkeeseenlaskijan arvopapereita, jonka arvopapereita ei ole aiemmin otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja joka ei vielä ole tarjonnut arvopapereita yleisölle.

4. Jos toimivaltainen viranomainen perustellusta syystä katsoo, että sille toimitetut asiakirjat ovat puutteelliset tai että niitä on täydennettävä lisätiedoin, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua määräajaa alkavat kulua vasta siitä päivästä, jona liikkeeseenlaskija, tarjoaja tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakenut toimittaa tällaiset tiedot.

5. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää esitteen hyväksymisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän suostumuksella. Lisäksi tästä siirrosta on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle, tarjoajalle tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevalle osapuolelle viiden päivän kuluessa siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen teki päätöksensä. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua määräajan kulumisen alkaa tästä päivästä.

6. Tämä direktiivi ei vaikuta toimivaltaisen viranomaisen vastuuseen, josta säädetään edelleen yksinomaan kansallisessa lainsäädännössä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisen viranomaisen vastuuta koskevia kansallisia säännöksiä sovelletaan ainoastaan niiden yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen antamiin esitteiden hyväksyntöihin.

7. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio voi hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaisesti määräaikoja voidaan mukauttaa.

Esitteen julkistaminen

1. Kun esite on hyväksytty, liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevan osapuolen on toimitettava se kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja asetettava se yleisön saataville mahdollisimman nopeasti tai ainakin kohtuullisessa ajassa ennen kuin kyseisten arvopapereiden tarjoaminen yleisölle aloitetaan tai ne otetaan kaupankäynnin kohteeksi ja viimeistään tarjoamisen aloittamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen ajankohdasta. Tarjottaessa ja haettaessa kaupankäynnin kohteeksi osakelajia, jota ei ole vielä otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, esitteen on lisäksi oltava saatavilla vähintään kuusi työpäivää ennen tarjouksen päättymistä.

2. Esite katsotaan annetuksi yleisön saataville, kun se on julkistettu

a) joko yhdessä tai useammassa valtakunnallisessa tai laajalevikkisessä lehdessä, joka ilmestyy niissä jäsenvaltioissa, joissa tarjous tehdään tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista haetaan; tai

b) painetussa muodossa, joka on annettava yleisön saataville vastikkeetta niiden markkinoiden toimipaikoissa, joilla arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi, tai liikkeeseenlaskijan kotipaikassa ja niiden rahoituksenvälittäjien toimipaikoissa, jotka välittävät tai myyvät arvopapereita, maksuasiamiehet mukaan luettuna; tai

c) sähköisessä muodossa liikkeeseenlaskijan verkkosivustossa ja mahdollisten arvopapereita välittävien tai myyvien rahoituksenvälittäjien verkkosivustoissa, maksuasiamiehet mukaan luettuna; tai

d) sähköisessä muodossa kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustossa, jos toimivaltainen viranomainen on päättänyt tällaisen palvelun tarjoamisesta.

Kotijäsenvaltio voi vaatia liikkeeseenlaskijoita, jotka julkistavat esitteensä a tai b alakohdan mukaisesti, julkistamaan esitteensä myös sähköisessä muodossa c alakohdan mukaisesti.

3. Kotijäsenvaltio voi lisäksi vaatia julkistamaan ilmoituksen siitä, miten esite on annettu yleisön saataville ja mistä sen voi saada.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 12 kuukauden ajan pidettävä verkkosivustossaan saatavilla valintansa mukaan joko kaikki 13 artiklan mukaisesti hyväksytyt esitteet tai vähintään luettelo mainitun artiklan mukaisesti hyväksytyistä esitteistä sekä mahdolliset hyperlinkit liikkeeseenlaskijoiden verkkosivustoillaan julkaisemiin esitteisiin.

5. Jos esite koostuu useasta asiakirjasta ja/tai jos se sisältää viittauksin esitettyjä tietoja, voidaan asiakirjat ja tiedot, jotka muodostavat esitteen, julkistaa ja levittää erikseen, jos kyseiset asiakirjat annetaan vastikkeetta yleisön saataville 2 kohdassa vahvistettuja järjestelyjä noudattaen. Kussakin asiakirjassa on ilmoitettava, missä muut koko esitteen muodostavat asiakirjat ovat saatavilla.

6. Julkistetun tai yleisön saataville asetetun esitteen ja/tai esitteen täydennysten teksti ja muoto on aina oltava sama kuin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymässä alkuperäisessä versiossa.

7. Jos esite asetetaan saataville siten, että se julkistetaan sähköisessä muodossa, liikkeeseenlaskijan, tarjoajan, kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen tai arvopapereita sijoittavien tai myyvien rahoituksenvälittäjien on tästä huolimatta toimitettava sijoittajalle tämän pyynnöstä vastikkeetta paperiversio.

8. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen yhteisössä, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat 1, 2, 3 ja 4 kohtaa. Ensimmäiset täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan ... (*) mennessä.

15 artikla

Mainonta

1. Kaikessa mainonnassa, joka koskee joko arvopapereiden tarjoamista yleisölle tai niiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on noudatettava 2–5 kohdassa säädettyjä periaatteita. Jäljempänä 2–4 kohtaa sovelletaan ainoastaan tapauksiin, joissa liikkeeseenlaskijaa, tarjoajaa tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevaa osapuolta koskee esitteen laatimisvelvoite.

2. Mainonnassa on mainittava, että esite on julkistettu tai aiotaan julkistaa, ja ilmoitettava, missä esite on sijoittajien saatavilla.

3. Mainonnan on oltava selvästi tunnistettavissa mainonmaksiksi. Mainokseen sisältyvät tiedot eivät saa olla epätarkkoja, harhaanjohtavia tai epä johdonmukaisia suhteessa tietoihin, jotka esite sisältää tai jotka sen odotetaan sisältävän.

4. Yleisölle tarjoamista tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista koskevien suullisesti tai kirjallisesti

annettujen tietojen on oltava aina yhdenmukaiset esitteen tietojen kanssa, vaikkei tietoja annettaisi mainostarkoituksessa.

5. Jos esitettä ei vaadita tämän direktiivin nojalla, liikkeeseenlaskijan tai tarjoajan toimittamat ja kokeneille sijoittajille tai tietyille sijoittajaryhmille suunnatut olennaiset tiedot, myös sellaisissa tapaamisissa annetut tiedot, jotka liittyvät arvopapertarjouksiin, on saatettava tiedoksi kaikille kokeneille sijoittajille tai niille tietyille sijoittajaryhmille, joille tarjous on yksinomaan suunnattu. Jos on julkistettava esite, tiedot on sisällytettävä esitteeseen tai esitteen täydennysosiin 16 artiklan 1 kohdan mukaiseen esitteen täydennykseen.

6. Kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet valvoa, että mainonnassa, joka liittyy arvopapereiden tarjoamiseen yleisölle tai niiden ottamiseen kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, noudatetaan 2–5 kohdassa tarkoitettuja periaatteita.

7. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat sellaisten mainosten levittämistä, joissa tiedotetaan aikomuksesta tarjota arvopapereita yleisölle tai ottaa niitä kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, erityisesti silloin, kun mainonta tapahtuu ennen kuin esite on saatettu yleisön saataville tai ennen kuin merkintöjen vastaanottaminen on aloitettu, sekä täytäntöönpanotoimenpiteistä, jotka koskevat 4 kohtaa. Komissio vahvistaa ensimmäiset täytäntöönpanotoimenpiteet ... (*) mennessä.

16 artikla

Esitteen täydennys

1. Kaikki esitteen sisältämiin tietoihin liittyvät merkitykselliset uudet seikat, olennaiset asiavirheet tai epätarkkuudet, jotka voivat vaikuttaa arvopapereista muodostettavaan arvioon ja jotka ilmenevät tai havaitaan esitteen hyväksymisen jälkeen mutta ennen yleisölle tehdyn tarjouksen voimassaoloajan lopullista päättymistä tai, soveltuvin tapauksissa, säännellyillä markkinoilla tapahtuvan kaupankäynnin aloittamista, on mainittava esitteen täydennyksessä. Tämä täydennys on hyväksyttävä samoin menettelyin kuin alkuperäinen esite ja julkistettava noudattamalla vähintään niitä järjestelyjä, joita on noudatettu alkuperäistä esitettä julkistettaessa. Tiivistelmää ja sen mahdollisia käännöksiä on myös tarpeen mukaan täydennettävä täydennykseen sisältyvien uusien tietojen huomioon ottamiseksi.

2. Sijoittajilla, jotka ovat jo päättäneet ostaa tai merkitä arvopapereita ennen täydennyksen julkistamista, on oltava oikeus peruuttaa päätöksensä vähintään kahden työpäivän kuluessa täydennyksen julkistamisesta.

(*) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

IV LUKU

VALTIOIDEN RAJAT YLITTÄVÄ TARJOAMINEN JA KAUPANKÄYNNIN KOHTEEKSI OTTAMINEN

17 artikla

Esitteiden yhteisönlaajuinen hyväksyntä

1. Jos arvopapereita on tarkoitus tarjota yleisölle tai ottaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion hyväksymä esite ja sen mahdolliset täydennykset ovat voimassa yleisölle tarjoamista tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista varten missä tahansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on annettu 18 artiklan mukainen ilmoitus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan säännösten soveltamista. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät saa esitteiden osalta ryhtyä hyväksymis- tai hallintomenettelyihin.

2. Jos esitteen hyväksymisen jälkeen ilmenee 16 artiklassa tarkoitettuja merkityksellisiä uusia seikkoja, olennaisia asiavirheitä tai epätarkkuuksia, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävän täydennyksen julkistamista. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kiinnittää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen huomion uusien tietojen tarpeeseen.

18 artikla

Ilmoittaminen

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on liikkeeseenlaskijan tai esitteen laatimisesta vastaavan henkilön pyynnöstä kolmen työpäivän kuluessa tämän pyynnön esittämisestä annettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksymistodistus, joka osoittaa, että esite on laadittu tämän direktiivin mukaisesti, ja jäljennös mainitusta esitteestä. Tähän ilmoitukseen on tarvittaessa liitettävä liikkeeseenlaskijan tai esitteen laatimisesta vastaavan henkilön vastuulla tehdyn tiivistelmän käännös. Samaa menettelyä sovelletaan esitteen kaikkiin täydennyksiin.

2. Todistuksessa on oltava maininta 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltuvuudesta sekä todistuksen antamisen perustelut.

V LUKU

KÄYTETTÄVÄ KIELI JA LIIKKEESEENLASKIJAT, JOIDEN KOTIPAikka ON KOLMANNESSA MAASSA

19 artikla

Käytettävä kieli

1. Jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla vain kotijäsenvaltiossa, esite on laadittava kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä.

2. Jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa mutta ei kotijäsenvaltiossa, esite on laadittava liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan joko näiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä tai kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytössä olevalla kielellä. Tällöin voi kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vaatia ainoastaan tiivistelmän kääntämistä kyseisen jäsenvaltion yhdelle tai useammalle viralliselle kielelle.

Esite on kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittama tarkastusta varten laadittava liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan joko tämän viranomaisen hyväksymällä kielellä tai kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytössä olevalla kielellä.

3. Jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kotijäsenvaltio mukaan luettuna, esite on laadittava kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä, minkä lisäksi se on asetettava saataville liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan joko kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä tai kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytössä olevalla kielellä. Tällöin voi kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vaatia ainoastaan 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tiivistelmän kääntämistä kyseisen jäsenvaltion yhdelle tai useammalle viralliselle kielelle.

4. Jos muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 50 000 euroa, haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, esite on laadittava liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan joko sekä kotijäsenvaltion että vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä tai kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytössä olevalla kielellä. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössään vaatia, että tiivistelmä laaditaan niiden yhdellä tai useammalla virallisella kielellä.

20 artikla

Liikkeeseenlaskijat, joiden kotipaikka on kolmansissa maissa

1. Liikkeeseenlaskijoiden, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä esitteen, joka on tarkoitettu arvopapereiden yleisölle tarjoamista tai niiden säännellyillä markkinoilla tapahtuvan kaupankäynnin kohteeksi ottamista varten ja joka on laadittu kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti, jos

a) esite on laadittu arvopaperimarkkinoiden kansainvälisten sääntelyorganisaatioiden, mukaan lukien IOSCO, antamien kansainvälisten standardien mukaisesti; ja

b) tiedonantovaatimukset, myös taloudellisten tietojen osalta, vastaavat tässä direktiivissä esitettyjä vaatimuksia.

2. Kun liikkeeseenlaskija, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tarjoaa arvopapereita yleisölle tai niitä otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, sovelletaan 17, 18 ja 19 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

3. Tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio voi 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa todetaan, että kolmas maa varmistaa kansallisella lainsäädännöllään tai kansainvälisten organisaatioiden antamiin standardeihin, myös IOSCO:n tiedonantostandardeihin, perustuvien menettelytavoin, että kyseisessä maassa laaditut esitteet vastaavat tämän direktiivin vaatimuksia.

VI LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

21 artikla

Valtuudet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen keskuhallintoviranomainen huolehtimaan tässä direktiivissä säädettyistä velvollisuuksista ja varmistamaan, että tämän direktiivin nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan.

Jäsenvaltio voi kuitenkin nimetä muita hallintoviranomaisia soveltamaan III luvun säännöksiä, jos kansallisessa lainsäädännössä näin edellytetään.

Näiden toimivaltaisten viranomaisten on oltava täysin riippumattomia markkinatoimijoista.

Jos arvopapereita tarjotaan yleisölle tai niiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla haetaan muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, ainoastaan kunkin jäsenvaltion nimeämällä toimivaltaisella keskuhallintoviranomaisella on oikeus hyväksyä esite.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisensa siirtää tehtäviään muille. Hyväksytyjen esitteiden 14 artiklassa mainitun Internetissä julkistamista koskevien tehtävien siirtoa lukuun ottamatta kaikki tässä direktiivissä ja sen täytäntöönpanotoimenpiteissä säädettyihin velvoitteisiin liittyvä tehtävien siirto lakkaa olemasta voimassa ... (*). Tehtävien siirto muille yksiköille kuin 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille on tehtävä nimenomaisesti määrittäen suoritettavat tehtävät ja niiden suorittamisen edellytykset.

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Näihin edellytyksiin on sisällytettävä lauseke, joka velvoittaa kyseisen yksikön toimimaan ja järjestäytymään siten, että vältetään eturistiriidat ja että siirrettyjen tehtävien suorittamisesta saatuja tietoja ei käytetä epälojaalisti tai kilpailun estämiseksi. Joka tapauksessa lopullinen vastuu tämän direktiivin ja kaikkien sen täytäntöönpanotoimenpiteiden noudattamisen valvonnasta ja esitteiden hyväksymisestä kuuluu 1 kohdan mukaisesti nimeytylle yhdelle tai useammalle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä, mukaan lukien täsmälliset ehdot, joilla tehtävien siirtoa säännellään.

3. Kullakin toimivaltaisella viranomaisella on oltava tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Toimivaltaisella viranomaisella, joka on saanut esitteen hyväksymistä koskevan hakemuksen, on oltava valtuudet ainakin

- a) vaatia liikkeeseenlaskijoita, tarjouksen tekijöitä tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevia osapuolia sisällyttämään esitteeseen täydentäviä tietoja, jos se on sijoittajansuojan vuoksi tarpeen;
- b) vaatia liikkeeseenlaskijoita, tarjouksen tekijöitä tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevia osapuolia ja niissä määräysvaltaa käyttäviä tai niiden määräysvallassa olevia henkilöitä toimittamaan tietoja ja asiakirjoja;
- c) vaatia liikkeeseenlaskijan, tarjouksen tekijän tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen tilintarkastajia ja yritysjohtoa sekä rahoituksen välittäjiä, joiden toimeksianto käsittää yleisölle osoitetun tarjouksen tekemisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskevan hakemuksen tekemisen, toimittamaan tietoja;
- d) lykätä yleisölle tarjoamista tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista kerrallaan enintään 10 perättäisellä työpäivällä, jos voidaan perustellusti epäillä, että tämän direktiivin säännöksiä on rikottu;
- e) kieltää mainonta tai lykätä sitä enintään 10 perättäisellä työpäivällä kerrallaan, jos voidaan perustellusti epäillä, että tämän direktiivin säännöksiä on rikottu;
- f) kieltää yleisölle tarjoaminen, jos se toteaa, että tämän direktiivin säännöksiä on rikottu tai jos sillä on perusteltua aihetta epäillä, että niitä voidaan rikkoa;
- g) keskeyttää tai pyytää asianomaisia säänneltyjä markkinoita keskeyttämään kaupankäynti säännellyillä markkinoilla kerrallaan enintään perättäiseksi 10 työpäiväksi, jos voidaan perustellusti epäillä, että tämän direktiivin säännöksiä on rikottu;

h) kieltää kaupankäynti säännellyillä markkinoilla, jos se toteaa, että tämän direktiivin säännöksiä on rikottu;

i) saattaa yleiseen tietoon, ettei liikkeeseenlaskija ole noudattanut velvollisuuksiaan.

Toimivaltainen viranomainen voi pyytää oikeusviranomaisia päättämään edellisen alakohdan d–h alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttämisestä, jos kansallisessa lainsäädännössä näin edellytetään.

4. Kun arvopapereita on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on kullakin yhdellä tai useammalla toimivaltaisella viranomaisella myös oltava valtuudet:

a) vaatia liikkeeseenlaskijaa toimittamaan kaikki olennaiset tiedot, jotka voivat vaikuttaa säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen arvopapereiden arviointiin, jotta sijoittajansuoja tai markkinoiden häiriötön toiminta voidaan varmistaa;

b) keskeyttää tai pyytää asianomaisia säänneltyjä markkinoita keskeyttämään arvopapereiden kauppa, jos toimivaltainen viranomainen katsoo liikkeeseenlaskijan tilanteen sellaiseksi, että kaupankäynti ei olisi sijoittajien etujen mukaista;

c) varmistaa, että liikkeeseenlaskijat, joiden arvopaperit ovat kaupankäynnin kohteena säännellyillä markkinoilla, noudattavat direktiivin 2001/34/ETY 102 ja 103 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia, että sijoittajille annetaan vastaavat tiedot ja että liikkeeseenlaskija kohtelee samalla lailla kaikkia arvopapereiden haltijoita, jotka ovat samassa asemassa kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa yleisölle osoitettu tarjous on tehty tai joissa arvopaperit on hyväksytty kaupankäynnin kohteeksi;

d) tehdä tarkastuksia paikan päällä alueellaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti tämän direktiivin säännösten ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi. Kyseinen yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen voi käyttää tätä valtuutta vetoamalla asianomaiseen oikeusviranomaiseen ja/tai toimimalla yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa, jos kansallisessa lainsäädännössä näin edellytetään.

5. Edellä 1–4 kohta eivät estä jäsenvaltiota toteuttamasta erillisiä oikeudellisia ja hallinnollisia järjestelyjä merentakaisten Eurooppaan kuuluvien alueiden osalta, joiden ulkosuhteista kyseinen jäsenvaltio vastaa.

22 artikla

Salassapitovelvollisuus ja viranomaisten välinen yhteistyö

1. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia henkilöitä, jotka ovat tai ovat aiemmin olleet toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa tai yksiköissä, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet tehtäviä. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa luovuttaa muulle henkilölle eikä viranomaiselle, ellei laissa toisin säädetä.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tehtäviensä suorittamisen ja valtuuksiensa käyttämisen kannalta tarpeellista keskinäistä yhteistyötä. Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Niiden on vaihdettava tietoja ja tehtävä yhteistyötä varsinkin silloin, kun liikkeeseenlaskijalla on useita kotijäsenvaltioita ja se on tekemisissä useiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa erilajisten arvopapereidensa vuoksi. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa pyytää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen apua asian tutkimisvaiheesta alkaen varsinkin silloin, kun on kyse uudentyyppisistä tai harvinaisista arvopapereista. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tietoja mistä tahansa merkityksellisiin markkinoihin liittyvistä asioista.

3. Edellä 1 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja. Näin vaihdettuja tietoja koskee salassapitovelvollisuus, jota sovelletaan tiedot vastaanottavien toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa oleviin tai aiemmin olleisiin henkilöihin.

23 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa liikkeeseenlaskijan tai yleisölle tarjoamisesta vastaavan rahoituslaitoksen syyllistyneen sääntöjenvastaisuuteen tai rikkoneen velvoitteita, jotka aiheutuvat liikkeeseenlaskijalle arvopapereiden ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jos liikkeeseenlaskija tai yleisölle tarjoamisesta vastaava rahoituslaitos jatkaa kyseisten säännösten rikkomista kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai sen vuoksi, että kyseiset toimenpiteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sijoittajien suojaamiseksi sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Näistä toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

24 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa päätöksellä 2001/528/EY perustettu Euroopan arvopaperikomitea, jäljempänä "komitea".

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset ja edellyttäen, että tämän menettelyn mukaisesti hyväksytyillä täytäntöönpanotoimenpiteillä ei muuteta tämän direktiivin keskeistä sisältöä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

4. Rajoittamatta jo hyväksytyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamista on teknisten sääntöjen ja päätösten hyväksymistä 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti koskevien tämän direktiivin säännösten soveltaminen keskeytettävä neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat uudistaa kyseiset säännökset komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 251 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, ja niiden on tätä varten tarkasteltava niitä mainitun neljän vuoden kuluessa.

25 artikla

Seuraamukset

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta ottaa käyttöön rikosoikeudellisia seuraamuksia tai siviilioikeudellista vastuuta koskevaa järjestelmää, jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että voidaan toteuttaa asianmukaiset hallinnolliset toimenpiteet tai hallinnolliset seuraamukset vastuussa olevia henkilöitä vastaan, jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä ei ole noudatettu. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä toimenpiteet ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltainen viranomainen voi julkistaa jokaisen toimenpiteen tai seuraamuksen, jonka tämän direktiivin nojalla annettujen säännösten rikkominen on aiheuttanut, jollei julkistaminen vaaranna vakavasti rahoitusmarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa asianomaisille osapuolille.

26 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mu-

kaisesti tehtyihin päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 2001/34/EY tämän direktiivin 29 artiklassa säädetystä päivästä alkaen seuraavasti:

1. Kumotaan 3, 20–41, 98–101, 104 ja 108 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohhta.

2. Kumotaan 107 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohhta.

3. Poistetaan 108 artiklan 2 kohdan a alakohdasta sanat "listalleottamista ja" ja "varten, julkaiseman listalleottoesitteen laatimisen, valvonnan ja levittämisen edellytyksistä".

4. Kumotaan liite I.

28 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 89/298/ETY 29 artiklassa mainitusta päivästä lukien. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

29 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiiviin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

30 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Liikkeeseenlaskijoiden, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa ja joiden arvopaperit on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on valittava 2 artiklan 1 kohdan m alakohdan iii alakohdan mukainen kotijäsenvaltionsa ja ilmoitettava päätöksestään kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä.

(*) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2. Poiketen siitä, mitä 3 artiklassa säädetään, ne jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet direktiivin 89/298/ETY 5 artiklan a alakohdassa säädettyä poikkeusta, voivat edelleen sallia, että luottolaitokset tai luottolaitoksia vastaavat muut rahoituslaitokset, jotka eivät kuulu tämän direktiivin 1 artiklan 2 kohdan j alakohdan piiriin, tarjoavat jatkuvasti tai toistuvasti liikkeeseen laskettavia velkapapereita tai velkapapereita vastaavia arvopapereita niiden alueella viiden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

3. Poiketen siitä, mitä 29 artiklassa säädetään, Saksan liittotasavallan on noudatettava 21 artiklan 1 kohtaa ... (*) mennessä.

31 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio arvioi tämän direktiivin soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulopäivästä ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

ESITE

I TIIVISTELMÄ

Tiivistelmässä on annettava muutamalla sivulla tärkeimmät esitteeseen sisältyvät tiedot. Sen on sisällettävä ainakin seuraavat seikat:

- A. hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenten ja ylimmän johdon, neuvonantajien ja tilintarkastajien nimet
- B. tarjousta koskevat tiedot ja aikataulu
- C. keskeiset taloudelliset tiedot; pääomarakenne ja velkaantuneisuus; syyt tarjouksen esittämiseen ja varojen käyttö; riskitekijät
- D. tiedot liikkeeseenlaskijasta:
 - tausta ja kehitys
 - liiketoiminnan kuvaus
- E. toiminnallinen ja taloudellinen asema sekä tulevaisuudennäkymät
 - tutkimus ja kehittäminen, patentit ja lisenssit jne.
 - kehitysnäkymät
- F. hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenet ja ylin johto sekä työntekijät
- G. pääosakkaat ja lähipiirin liiketoimet
- H. taloudelliset tiedot
 - konsolidoitu tilinpäätös ja muut taloudelliset tiedot
 - merkittävät muutokset
- I. tarjousta ja kaupankäyntiä koskevat tiedot
 - tarjous ja kaupankäynnin kohteeksi ottaminen
 - jakelusuunnitelma
 - markkinat
 - myyvät arvopapereiden haltijat
 - omistuksen laimentuminen (vain oman pääoman ehtoiset arvopaperit)
 - liikkeeseenlaskun kustannukset
- J. lisätiedot
 - osakepääoma
 - yhtiöjärjestys
 - nähtävillä olevat asiakirjat.

II HALLITUKSEN TAI HALLINTONEUVOSTON JÄSENTEN JA YLIMMÄN JOHDON, NEUVONANTAJIEN JA TILINTARKASTAJIEN NIMET

Tarkoituksena on ilmoittaa yhtiön edustajat ja muut henkilöt, jotka osallistuvat arvopapereiden tarjoamiseen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen; nämä ovat henkilöt, jotka vastaavat esitteen laatimisesta direktiivin 5 artiklan vaatimusten mukaisesti ja ne, jotka ovat vastuussa tilinpäätösasiakirjojen tarkastamisesta.

III TARJOUSTA KOSKEVAT TIEDOT JA AIKATAULU

Tarkoituksena on antaa kaikkia tarjouksia koskevat keskeiset tiedot ja ilmoittaa tarjoukseen liittyvät keskeiset päivämäärät.

- A. Tarjoustiedot
- B. Menettely ja arvioitu aikataulu

IV KESKEISET TIEDOT

Tarkoituksena on esittää yhteenveto keskeisistä tiedoista, jotka koskevat yrityksen taloudellista tilannetta, pääomarakennetta ja riskitekijöitä. Jos asiakirjaan sisältyviä tilinpäätöstietoja on oikaistu yrityksen konsernirakenteen tai tilinpäätöksen laadintaperiaatteiden olennaisten muutosten vuoksi, myös keskeiset taloudelliset tiedot on esitettävä oikaistuina.

- A. Keskeiset taloudelliset tiedot
- B. Pääomarakenne ja velkaantuneisuus
- C. Syyt tarjouksen esittämiseen ja varojen käyttö
- D. Riskitekijät

V YRITYSTÄ KOSKEVAT TIEDOT

Tarkoituksena on antaa tietoja yrityksen liiketoimista, sen tarjoamista tuotteista tai palveluista ja sen liiketoimintaan vaikuttavista tekijöistä. Pyrkimyksenä on myös antaa tietoja yrityksen omaisuuden, tuotantolaitosten ja laitteiden riittävyydestä ja asianmukaisuudesta sekä sen suunnitelmista kasvattaa tai supistaa kyseistä kapasiteettia tulevaisuudessa.

- A. Yrityksen tausta ja kehitys
- B. Liiketoiminnan kuvaus
- C. Organisaatiorakenne
- D. Omaisuus, tuotantolaitokset ja laitteet

VI TOIMINNALLINEN JA TALOUDELLINEN ASEMA SEKÄ TULEVAISUUDENNÄKYMÄT

Tarkoituksena on toimittaa johdon selvitys yrityksen taloudelliseen asemaan ja toiminnalliseen tulokseen vaikuttaneista tekijöistä tilinpäätösasiakirjojen kattamalla jaksolla sekä johdon ennakkoarvio sellaisista tekijöistä ja suunnauksista, joilla on todennäköisesti olennainen vaikutus yrityksen taloudelliseen asemaan ja tulokseen tulevina tilikausina.

- A. Toiminnallinen tulos
- B. Maksuvalmius ja pääomarakenne
- C. Tutkimus ja kehittäminen, patentit ja lisenssit jne.
- D. Kehitysnäkymät

VII HALLITUKSEN TAI HALLINTONEUVOSTON JÄSENET JA YLIN JOHTO SEKÄ TYÖNTEKIJÄT

Tarkoituksena on antaa tietoja yrityksen hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenistä ja ylimmästä johdosta, jotta sijoittajat voivat arvioida näiden henkilöiden kokemusta, pätevyyttä ja heille maksettujen palkkojen tasoa sekä heidän suhdettaan yritykseen.

- A. Hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja ylin johto
- B. Palkkaus
- C. Hallintoneuvoston ja hallituksen toimintatapa
- D. Työntekijät
- E. Osakeomistus

VIII PÄÄOSAKKAAT JA LÄHIPIIRIN LIIKETOIMET

Tarkoituksena on antaa tietoja pääosakkaista ja muista osapuolista, joilla on määräysvalta tai joilla voi olla vaikutusvaltaa yrityksessä. Tässä annetaan tietoja myös liiketoimista, joita yritys on tehnyt yritykseen sidoksissa olevien henkilöiden kanssa ja siitä, ovatko näiden liiketoimien ehdot yrityksen kannalta asianmukaisia.

- A. Pääosakkaat
- B. Lähipiirin liiketoimet
- C. Asiantuntijoiden ja neuvonantajien sidokset

IX TALOUDELLISET TIEDOT

Tarkoituksena on täsmentää, mitkä tilinpäätösasiakirjat esitteeseen on liitettävä ja mitkä kaudet niiden on katettava sekä kuinka vanhoja tilinpäätösasiakirjat ja muut taloudelliset tiedot voivat olla. Tilinpäätösasiakirjojen laatimisessa ja tarkastuksessa käytettäväksi hyväksytyt tilinpäätös- ja tilintarkastusperiaatteet määritellään kansainvälisten tilinpäätös- ja tilintarkastusstandardien mukaisesti.

- A. Konsolidoitu tilinpäätös ja muut taloudelliset tiedot
- B. Merkittävät muutokset

X TARJOUSTA JA KAUPANKÄYNTIÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHDAT

Tarkoituksena on antaa tietoja arvopapereiden tarjoamisesta tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta, arvopapereiden jakelusuunnitelma ja muita tähän liittyviä tietoja.

- A. Tarjous ja kaupankäynnin kohteeksi ottaminen
- B. Jakelusuunnitelma
- C. Markkinat
- D. Myyvät arvopapereiden haltijat
- E. Omistuksen laimentuminen (vain oman pääoman ehtoiset arvopaperit)
- F. Liikkeeseenlaskun kustannukset

XI LISÄTIEDOT

Tarkoituksena on antaa lähinnä sellaisia yhtiöjärjestykseen perustuvia tietoja, joita ei ole annettu muualla esitteessä.

- A. Osakepääoma
 - B. Yhtiöjärjestys
 - C. Merkittävät sopimukset
 - D. Valuuttasääntely
 - E. Verotus
 - F. Osingot ja maksuasiamiehet
 - G. Asiantuntijalausunnot
 - H. Nähtävillä olevat asiakirjat
 - I. Tiedot tytäryhtiöistä
-

LIITE II

PERUSESITE

I HALLITUKSEN JA HALLINTONEUVOSTON JÄSENTEN JA YLIMMÄN JOHDON, NEUVONANTAJIEN JA TILINTARKASTAJIEN NIMET

Tarkoituksena on ilmoittaa yhtiön edustajat ja muut henkilöt, jotka osallistuvat arvopapereiden tarjoamiseen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen; nämä ovat henkilöt, jotka vastaavat esitteen laatimisesta ja ne, jotka ovat vastuussa tilinpäätösasiakirjojen tarkastamisesta.

II LIIKKEESEENLASKIJAA KOSKEVAT KESKEISET TIEDOT

Tarkoituksena on esittää yhteenveto yritystä koskevista keskeisistä tiedoista, pääomarakenteesta ja riskitekijöistä. Jos asiakirjaan sisältyvät tilinpäätösasiakirjat muotoillaan uudelleen yrityksen konsernirakenteesta tai tilinpäätöskäytännössä tapahtuvien olennaisten muutosten perusteella, keskeiset taloudelliset tiedot on myös esitettävä uudelleen.

A. Keskeiset taloudelliset tiedot

B. Pääomarakenne ja velkaantuneisuus

C. Riskitekijät

III YRITYSTÄ KOSKEVAT TIEDOT

Tarkoituksena on antaa tietoja yrityksen liiketoimista, sen tarjoamista tuotteista tai palveluista ja sen liiketoimintaan vaikuttavista tekijöistä. Pyrkimyksenä on myös antaa tietoja yrityksen omaisuuden, tuotantolaitosten ja laitteiden riittävyydestä ja asianmukaisuudesta sekä sen suunnitelmista kasvattaa tai supistaa kyseistä kapasiteettia tulevaisuudessa.

A. Yrityksen tausta ja kehitys

B. Liiketoiminnan kuvaus

C. Organisaatiorakenne

D. Omaisuus, tuotantolaitokset ja laitteet

IV TOIMINNALLINEN JA TALOUDELLINEN ASEMA SEKÄ TULEVAISUUDENNÄKYMÄT

Tarkoituksena on toimittaa johdon selvitys yrityksen taloudelliseen asemaan ja toiminnalliseen tulokseen vaikuttaneista tekijöistä tilinpäätösasiakirjojen kattamalla jaksolla sekä johdon ennakkoarvio sellaisista tekijöistä ja suunnauksista, joilla on todennäköisesti olennainen vaikutus yrityksen taloudelliseen asemaan ja tulokseen tulevina tilikausina.

A. Toiminnallinen tulos

B. Maksuvalmius ja pääomarakenne

C. Tutkimus ja kehitys, patentit ja lisenssit jne.

D. Kehitysnäkymät

V HALLITUKSEN JA HALLINTONEUVOSTON JÄSENET JA YLIN JOHTO SEKÄ TYÖNTEKIJÄT

Tarkoituksena on antaa tietoja yrityksen hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenistä ja ylimmästä johdosta, jotta sijoittajat voivat arvioida näiden henkilöiden kokemusta, pätevyyttä ja heille maksettujen palkkojen tasoa sekä heidän suhdettaan yritykseen.

A. Hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja ylin johto

B. Palkkaus

C. Hallintoneuvoston ja hallituksen toimintatapa

D. Työntekijät

E. Osakeomistus

VI PÄÄOSAKKAAT JA LÄHIPIIRIN LIIKETOIMET

Tarkoituksena on antaa tietoja pääosakkaista ja muista osapuolista, joilla voi olla määräysvalta tai vaikutusvaltaa yrityksessä. Tässä annetaan tietoja myös liiketoimista, joita yritys on tehnyt yritykseen sidoksissa olevien henkilöiden kanssa ja siitä, ovatko näiden liiketoimien ehdot yrityksen kannalta asianmukaisia.

A. Pääosakkaat

B. Lähipiirin liiketoimet

C. Asiantuntijoiden ja neuvonantajien sidokset

VII TALOUDELLISET TIEDOT

Tarkoituksena on täsmentää, mitkä tilinpäätösasiakirjat perusesitteeseen on liitettävä ja mitkä kaudet niiden on katettava sekä kuinka vanhoja tilinpäätösasiakirjat ja muut taloudelliset tiedot voivat olla. Tilinpäätösasiakirjojen laatimisessa ja tarkastuksessa käytettäväksi hyväksytyt tilinpäätös- ja tilintarkastusperiaatteet määritellään kansainvälisten tilinpäätös- ja tilintarkastusstandardien mukaisesti.

A. Konsolidoitu tilinpäätös ja muut taloudelliset tiedot

B. Merkittävät muutokset

VIII LISÄTIEDOT

Tarkoituksena on antaa lähinnä sellaisia yhtiöjärjestykseen perustuvia tietoja, joita ei ole annettu muulla esitteessä.

A. Osakepääoma

B. Yhtiöjärjestys

C. Merkittävät sopimukset

D. Asiantuntijalausunnot

E. Nähtävillä olevat asiakirjat

F. Tiedot tytäryhtiöistä

LIITE III

ARVOPAPERILIITE

I HALLITUKSEN JA HALLINTONEUVOSTON JÄSENTEN JA YLIMMÄN JOHDON, NEUVONANTAJIEN JA TILINTARKASTAJIEN NIMET

Tarkoituksena on ilmoittaa yhtiön edustajat ja muut henkilöt, jotka osallistuvat arvopapereiden tarjoamiseen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamiseen; nämä ovat henkilöt, jotka vastaavat esitteen laatimisesta ja ne, jotka ovat vastuussa tilinpäätösasiakirjojen tarkastamisesta.

II TARJOUSTA KOSKEVAT TIEDOT JA AIKATAULU

Tarkoituksena on antaa kaikkia tarjouksia koskevat keskeiset tiedot ja ilmoittaa tarjoukseen liittyvät keskeiset päivämäärät.

A. Tarjoustiedot

B. Menettely ja arvioitu aikataulu

III LIIKKEESEENLASKIJAA KOSKEVAT KESKEISET TIEDOT

Tarkoituksena on esittää yhteenveto keskeisistä tiedoista, jotka koskevat yrityksen taloudellista tilannetta, pääomarakennetta ja riskitekijöitä. Jos asiakirjaan sisältyvät tilinpäätösasiakirjat muotoillaan uudelleen yrityksen konsernirakenteessa tai tilinpäätöskäytännöissä tapahtuvien olennaisten muutosten perusteella, keskeiset taloudelliset tiedot on myös esitettävä uudelleen.

A. Pääomarakenne ja velkaantuneisuus

B. Syyt tarjouksen esittämiseen ja varojen käyttö

C. Riskitekijät

IV ASiantuntijoiden SIDOKSET

Tarkoituksena on antaa tietoja yrityksen liiketoimista muutoin kuin vakituisesti palkattujen asiantuntijoiden tai neuvonantajien kanssa.

V TARJOUSTA JA KAUPANKÄYNTIÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHDAT

Tarkoituksena on antaa tietoja arvopapereiden tarjoamisesta tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta, arvopaperien jakelusuunnitelma ja muita tähän liittyviä tietoja.

A. Tarjous ja kaupankäynnin kohteeksi ottaminen

B. Jakelusuunnitelma

C. Markkinat

D. Myyvät arvopapereiden haltijat

E. Omistuksen laimentuminen (vain oman pääoman ehtoiset arvopaperit)

F. Liikkeenlaskun kustannukset

VI LISÄTIEDOT

Tarkoituksena on antaa lähinnä sellaisia yhtiöjärjestyksen perustuvia tietoja, joita ei ole annettu muualla esitteessä.

A. Valuuttasääntely

B. Verotus

C. Osingot ja maksuasiamiehet

D. Asiantuntijalausunnot

E. Nähtävillä olevat asiakirjat

LIITE IV

TIIVISTELMÄ

Tiivistelmässä annetaan muutamalla sivulla tärkeimmät esitteeseen sisältyvät tiedot. Siinä on mainittava ainakin seuraavat seikat:

- hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenten ja ylimmän johdon, neuvonantajien ja tilintarkastajien nimet
 - tarjoustä koskevat tiedot ja aikataulu
 - keskeiset taloudelliset tiedot; pääomarakenne ja velkaantuneisuus; syyt tarjouksen esittämiseen ja varojen käyttö; riskitekijät
 - tiedot liikkeeseenlaskijasta:
 - tausta ja kehitys
 - liiketoiminnan kuvaus
 - toiminnallinen ja taloudellinen asema sekä tulevaisuudennäkymät
 - tutkimus ja kehittäminen, patentit ja lisenssit jne.
 - kehitysnäkymät
 - hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenet ja ylin johto sekä työntekijät
 - pääosakkaat ja lähipiirin liiketoimet
 - taloudelliset tiedot
 - konsolidoitu tilinpäätös ja muut taloudelliset tiedot
 - merkittävät muutokset
 - tarjoustä ja kaupankäyntiä koskevat yksityiskohdat
 - tarjous ja kaupankäynnin kohteeksi ottaminen
 - jakelusuunnitelma
 - markkinat
 - myyvät arvopaperin haltijat
 - omistuksen laimentuminen (vain oman pääoman ehtoiset arvopaperit)
 - liikkeeseenlaskun kustannukset
 - lisätiedot
 - osakepääoma
 - yhtiöjärjestys
 - nähtävillä olevat asiakirjat.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitteli 30.5.2001 ehdotuksen direktiiviksi arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ⁽¹⁾.
2. Euroopan keskuspankki antoi lausuntonsa 16.11.2001 ⁽²⁾ ja talous- ja sosiaalikomitea omansa 17.1.2002 ⁽³⁾. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 14.3.2002 ⁽⁴⁾.
3. Komissio esitteli edellä mainittujen alkuperäistä ehdotusta koskevien lausuntojen pohjalta muutetun ehdotuksen 9.8.2002 ⁽⁵⁾.
4. Neuvosto vahvisti 24. maaliskuuta 2003 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II TAVOITE

Arvopapereiden yleisölle tarjoaminen tai niiden ottaminen julkisen kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla velvoittaa yleensä laatimaan esitteen sen varmistamiseksi, että yleisö saa asianmukaista tietoa. Tämän direktiivin päätavoitteena on luoda liikkeeseenlaskijoille todellinen yhteisöhyväksyntä antamalla liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen hyväksymälle esitteelle yhteisön laajuinen pätevyys kaikentyyppisten liikeyritysten pääomanhankinnan helpottamiseksi. Tästä syystä direktiivillä yhdenmukaistetaan tällaisen esitteen laatimista, hyväksymistä ja levittämistä koskevat vaatimukset.

III YHTEISEN KANNAN ANALYSOINTI

Yhteinen kanta noudattaa melko tarkoin komission muutettua ehdotusta.

Näin ollen se sisältää runsaasti Euroopan parlamentin esittämiä tarkistuksia alkuperäiseen komission ehdotukseen siinä määrin kuin ne sisältyivät muutettuun komission ehdotukseen. Tarkistukset 1, 3, 4, 8, 9, 19, 29, 30, 31, 41, 43, 44, 46, 64, 50, 53, 58, 59, 60, 61 ja 62 sisällytettiin sellaisenaan, kun taas tarkistukset 22, 26, 28 ja 75, 40, 47, 48, 49 ja 63 otettiin sisällöllisesti huomioon tai niiden sanamuotoa muutettiin. Tarkistukset 5 (eri sanamuodossa), 10, 76, 20, 23, 32, 33, 34, 45, 52 ja 73 otettiin vain osittain mukaan yhteiseen kantaan.

Tarkistuksia 2, 6, 11, 65/rev. (suurimmaksi osaksi), 17, 21, 27, 35, 36 ja 37, jotka eivät sisältyneet komission muutettuun ehdotukseen, ei myöskään ole samoista syistä otettu yhteiseen kantaan.

Loput tarkistukset ovat suurilta osin myös mukana yhteisessä kannassa, mutta eri tavoin kuin komission muutetussa ehdotuksessa, ja pieni määrä komission muutettuun ehdotukseen otettuja tarkistuksia on jätetty pois yhteisestä kannasta. Jäljempänä selvitetään, missä määrin nämä Euroopan parlamentin tarkistukset on sisällytetty yhteiseen kantaan.

⁽¹⁾ EYVL C 240 E, 28.8.2001, s. 272.

⁽²⁾ EYVL C 344, 6.12.2001, s. 4.

⁽³⁾ EYVL C 80, 3.4.2002, s. 52.

⁽⁴⁾ EYVL C 47 E, 27.2.2003, s. 524.

⁽⁵⁾ EYVL C 20 E, 28.1.2003, s. 122.

Yhteinen kanta sisältää joitakin lisämuutoksia komission muutettuun ehdotukseen nähden. Suurin osa tehdyistä muutoksista on pääosin tekstinlaadinnallisia ja ne on tehty oikeusvarmuuden lisäämiseksi tai tekstin selventämiseksi, kun taas toiset, esimerkiksi kotijäsenvaltion määritelmän muutos, muuttavat komission ehdotusta sisällöllisesti.

JOHDANTO-OSAN KAPPALEET

Johdanto-osan kappaleita on muutettu direktiivin artiklaosaan tehtyjen muutosten huomioimiseksi.

I LUKU – YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla – Tarkoitus ja soveltamisala

Komission muutetun ehdotuksen sisältämien soveltamisalaa koskevien poikkeusten lisäksi yhteisessä kannassa on joitakin lisäpoikkeuksia:

Komission muutetun ehdotuksen tapaan 1 artiklan 2 kohdan b alakohta rajataan koskemaan muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, ja osa Euroopan parlamentin tarkistuksesta 65/rev. otetaan näin huomioon. Jotta voitaisiin ottaa huomioon joidenkin jäsenvaltioiden tilanne, jossa keskuspankki on osakasyhtiön muotoinen, yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa selvennetään, että direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltioiden keskuspankkien pääoman osuuksiin.

Joissakin jäsenvaltioissa, etenkin Suomessa, asumisoikeus huoneistossa, kiinteistössä tai niiden osassa liittyy asunto-osakeyhtiön osakkeen omistukseen. Tällaiset osakkeet eivät ole vaihtokelpoisia, koska kuhunkin osakkeeseen liittyy erilaisia oikeuksia, eikä niitä siitä syystä voida pitää tässä direktiivissä tarkoitettuina osakkeina. Jotta olisi selvää, että nämä osakkeet ovat direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, se mainitaan nimenomaisesti yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohdan g alakohdassa muiden direktiivien tapaan.

Komission muutetun ehdotuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan pieniä, eli kokonaisarvoltaan alle 2,5 miljoonan euron suuruisia arvopaperitarjouksia ei pidetä yleisölle osoitettuina arvopaperitarjouksina, jolloin tällaiset tarjoukset kuuluisivat direktiivin soveltamisalaan, mutta velvoite esitteen julkaisemisesta ei koskisi niitä. Neuvoston mielestä on asianmukaisempaa jättää tällaiset arvopaperit täysin direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, ks. 1 artiklan 2 kohdan h alakohta, ja antaa kunkin jäsenvaltion määrittää kansallisella tasolla tällaisia tarjouksia koskeva lainsäädäntö, mutta samalla antaa näiden arvopaperien liikkeeseenlaskijoille mahdollisuus valita direktiivin soveltaminen myös näihin arvopapereihin ja laatia direktiivin mukainen esite niin halutessaan, ks. yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohta. Joka tapauksessa hyvin pienten, 12 kuukauden jaksolta laskettuna kokonaisarvoltaan alle 100 000 euron suuristen tarjousten liikkeeseenlaskijoiden ei edelleenkään tarvitse laatia esitettä; ks. kuitenkin yhteisen kannan 3 artiklan 2 kohdan e alakohta.

Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät myös tiettyntyyppiset, vain Ruotsissa liikkeelle lasketut ”bostadsobligation” -nimiset kiinteistövakuudelliset joukkovelkakirjat tämän perinteisen joukkovelkakirjan erityisluonteen takia. Direktiivissä asetetaan kuitenkin erityisehtoja, jotka näiden joukkovelkakirjojen on täytettävä sijoittajan suojaamiseksi. Kuten pienten tarjousten liikkeeseenlaskijoiden kohdallakin myös tällaisten joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijalla on mahdollisuus valita direktiivin soveltaminen ja esitteen laatiminen, ks. yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohta.

Lopuksi yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa suljetaan tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle luottolaitosten pienet joukkovelkakirjatarjoukset, sillä näiden tarjousten kotimaisen luonteen vuoksi niitä voidaan hyvin säännellä kansallisella tasolla. Tästä syystä 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen joukkovelkakirjat ovat direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, mutta tällaisten joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskijat voivat käyttää 1 artiklan 3 kohdan mukaista valinnaista oikeuttaan ja laatia halutessaan tämän direktiivin mukaisen esitteen.

Yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohta sisältää edellä mainitun valinnaisen oikeuden. Sen laadinnassa on seurattu komission muutettuun ehdotukseen sisältyvää vaihtoehtoa, mutta sitä on muutettu koskemaan pienten arvopaperitarjousten liikkeeseenlaskijoita, "bostadsobligationer" -joukkovelkakirjoja ja 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitettuja pieniä joukkovelkakirjatarjouksia. Yhteinen kanta ulottaa valinnaisen oikeuden koskemaan myös arvopapereita, joille jäsenvaltio tai sen alueellinen tai paikallinen julkisyhteisö on antanut ehdottoman ja peruuttamattoman takauksen.

Selvyyden vuoksi johdanto-osan kappaleessa 11 täsmennetään, että direktiivi ei vaikuta sellaisiin arvopapereihin, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan. Tästä syystä direktiivistä ei aiheudu esitteen laatimista koskevia velvoitteita sen ulkopuolelle jäävien arvopaperien, esimerkiksi Euroopan keskuspankin liikkeeseenlaskemien muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopaperien, liikkeeseenlaskijoille.

2 artikla – Määritelmät

Yhteisessä kannassa on komission muutettuun ehdotukseen nähden muutettu eräitä määritelmiä.

"Arvopapereiden" määritelmässä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa on selvennetty, että rahamarkkinavälineitä, joiden laina-aika on alle 12 kuukautta, ei pidetä tässä direktiivissä tarkoitettuina arvopapereina. Yhteisessä kannassa on osittain mukana Euroopan parlamentin tarkistus 13 muutetun komission ehdotuksen mukaisesti.

"Oman pääoman ehtoisten arvopapereiden" ja "muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden" määritelmiä ei ole muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna, mutta yhteisen kannan johdanto-osan 12 kappaleeseen on lisätty selvitys siitä, kuinka kyseiset termit olisi ymmärrettävä. Kyseisessä johdanto-osan kappaleessa todetaan muun muassa, että talletustodistukset ja muunnettavat arvopaperit, esimerkiksi sijoittajan valinnan mukaan muunnettavat arvopaperit, kuuluvat tässä direktiivissä määriteltyjen muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden piiriin.

"Kokeneiden sijoittajien" määritelmää 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa on muutettu sellaisten oikeushenkilöiden määrittelemiseksi tarkemmin, jotka eivät ole pieniä tai keskisuuria yrityksiä. Jotta komission muutetun ehdotuksen mukainen jousto, joka perustui Euroopan parlamentin tarkistukseen 15, ja joidenkin jäsenvaltioiden tarve taata niiden alueella asuville luonnollisille henkilöille direktiivin mukainen täysi sijoittajansuoja voitaisiin sovittaa yhteen, yhteisessä kannassa jäsenvaltioilla on mahdollisuus valita, pidetäänkö luonnollisia henkilöitä kokeneina sijoittajina. Tässä vaihtoehdossa pieniä ja keskisuuria yrityksiä kohdellaan kuitenkin tasavertaisina luonnollisten henkilöiden kanssa, koska sijoittajansuojan tarpeen katsotaan olevan sama molemmissa tapauksissa. Euroopan parlamentin tarkistus 15 on näin otettu osittain huomioon yhteisessä kannassa.

"Luottolaitoksen" määritelmää 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa on tarkennettu ottamalla mukaan viittaus direktiiviin 2000/12/EY.

"Kotijäsenvaltion" määritelmää on muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna. Yhteisessä kannassa noudatetaan komission muutetun ehdotuksen mukaista lähestymistapaa oman pääoman ehtoisia arvopapereita ja nimellisarvoltaan vähäisiä muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita eri tavalla kuin nimellisarvoltaan suuria muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, jotka on tarkoitettu ammattimaisille markkinoille. Luokkien painotus on kuitenkin erilainen Euroopan parlamentin tarkistusten 2 ja 16 mukaisesti. Yhteisessä kannassa asia on ratkaistu siten, että nimellisarvoltaan suurten arvopapereiden ja tiettyjen johdannaisten liikkeeseenlaskijat voivat valita kotijäsenvaltiokseen joko jäsenvaltion, jossa niillä on kotipaikka tai jäsenvaltion, jossa kyseiset arvopaperit aiotaan ottaa kaupankäynnin kohteeksi tai tarjotaan niitä yleisölle ensimmäistä kertaa. Nimellisarvoltaan suurempien arvopapereiden yksikkökohtaiseksi rajaksi on asetettu 5 000 euroa. Kaikkien muiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden, joiden kotipaikka on EU:ssa, kotijäsenvaltioksi määritellään jäsenvaltio, jossa liikkeeseenlaskijalla on kotipaikka. Tällä ratkaisulla säilytetään sekä periaate kotijäsenvaltion valvonnasta että otetaan huomioon se, että jotkut toimivaltaiset viranomaiset ovat saattaneet hankkia erityisasiantuntemusta ja kokemusta tietyistä monimutkaisista arvopapereista, minkä vuoksi niillä voi olla parhaimmat valmiudet hyväksyä tiettyjä esitteitä.

Vaikka Euroopan parlamentin tarkistusta 16 ei näin ollen ole otettu huomioon yhteisessä kannassa, yhteisessä kannassa esitetty ratkaisu on lähempänä Euroopan parlamentin näkemystä kuin komission muutettu ehdotus.

Niiden liikkeeseenlaskijoiden, joiden kotipaikka on EU:n ulkopuolella, kohtelussa noudatetaan komission muutettua ehdotusta lisättynä säännöksellä, jonka mukaan liikkeeseenlaskija, joka ei ole valinnut kotijäsenvaltiotaan sen vuoksi, että jokin toinen yksikkö on tarjonnut sen arvopapereita yleisölle tai hakenut niiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, voi direktiivin mukaisesti valita myöhemmin toisen kotijäsenvaltion.

"Hyväksymisen" määritelmää 2 artiklan 1 kohdan q alakohdassa on tarkennettu.

Komission muutetun ehdotuksen 2 artiklan 2 kohta on poistettu, jotta voitaisiin välttää määrittelemästä sekä myönteisesti että kielteisesti se, mistä arvopaperitarjous muodostuu. Kyseisessä säännöksessä olleet tarjoustyypit esitetään nyt yhteisen kannan 3 artiklan 2 kohdassa, ks. jäljempänä.

Perusteet kokeneen sijoittajan määrittelemiseksi esitetään 2 kohdassa ja kokeneiden sijoittajien rekisteriin liittyvä säännös 3 kohdassa. Säännös on muotoiltu uudelleen pienten ja keskisuurten yritysten ottamiseksi huomioon, ks. edellä.

Yhteisen kannan 2 artiklan 4 kohtaa on muutettu, jotta olisi selvää, että pienten ja keskisuurten yritysten määritelmässä käytettyjä lukuja voidaan tarkistaa sekä ylös- että alaspäin ja että muutoksissa on otettava huomioon EU:n lainsäädäntö ja suositukset.

3 artikla – Esitteen julkistamisvelvollisuus

3 artiklan 1 kohta on laadittu uudelleen jäsenvaltioiden velvollisuuden esittämiseksi täsmällisemmin.

3 artiklan 2 kohdassa viitataan tarjoustyyppeihin, jotka mainittiin komission muutetun ehdotuksen poistetussa 2 artiklan 2 kohdassa, ks. edellä. Siten on selvästi tuotu esiin, että nämä tarjoukset kuuluvat direktiivin soveltamisalaan, mutta että esitteen julkistamisvelvollisuus ei koske niitä. Komission muutetun ehdotuksen 2 artiklan 2 kohtaan verrattuna 3 artiklan 2 kohdan e alakohdassa asetettua rajaa muutettiin 2 500 000 eurosta 100 000 euroon, koska pienet tarjoukset on nyt jätetty direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle (ks. edellä), kuitenkin siten, että ne on mahdollista ottaa mukaan. Vaikka erittäin pienet tarjoukset olisivatkin soveltamisalan piirissä, esitteen julkistamisvelvollisuus ei kuitenkaan koske niitä, koska yhteisö on tehnyt laajan, tällaisten tarjousten esitteen julkistamista koskevan poikkeuksen. 3 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohhta on laadittu uudelleen sen selventämiseksi, että kun arvopaperisijoitukset tehdään rahoituksenvälittäjien kautta, lopullinen sijoitus on määräävä.

4 artikla – Esitteen julkistamisvelvollisuudesta myönnettävät poikkeukset

4 artikla on pääosin komission muutetun ehdotuksen mukainen 2 kohdan h alakohdtaa lukuunottamatta ja siihen on tehty vain vähäisiä tarkistuksia. 1 kohdan b ja c alakohdassa sekä 2 kohdan c ja d alakohdassa täsmennetään, että toimivaltaisen viranomaisen arvioidessa, sisältääkö saataville annettava asiakirja esitettä vastaavat tiedot, sen on otettava huomioon yhteisön lainsäädännön vaatimukset. 1 kohdan d ja e alakohdassa sekä 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa neuvosto pitää riittävänä sitä, että edellytetään vaaditut tiedot sisältävän asiakirjan asettamista saataville, kuten 1 kohdan b ja c alakohdassa edellytetään, eikä julkistamista, kuten komission muutetussa ehdotuksessa ehdotetaan.

1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuilla johtajilla ja työntekijöillä ei ehkä aina ole mahdollisuutta saada tarpeeksi kattavia tietoja yhtiöstä, jolle ne työskentelevät, jotta voitaisiin hyväksyä vapautus esitteen julkistamisvelvollisuudesta kaikissa tapauksissa. Heidän asemansa suojelemiseksi yhteisessä kannassa säädetään siten, että 1 kohdan e alakohdan soveltaminen rajataan tapauksiin, joissa työnantajayrityksellä on arvopapereita, jotka on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, ja jota sovellettavat tietojen antamisvaatimukset siten koskevat. 2 kohdan f alakohdan tietojen antamisvaatimusta on mukautettu 1 kohdan e alakohdan mukaiseksi ja 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa on nyt myös asetettava saataville olennaiset tiedot sisältävä asiakirja.

Yhteisen kannan 4 artiklan 2 kohdan h alakohdassa otetaan käyttöön poikkeus, jota ei ollut komission muutetussa ehdotuksessa, toisin sanoen vapautetaan kaupankäynnin kohteena säännellyillä markkinoilla jo olevat arvopaperit esitteen julkistamisvelvollisuudesta, jos julkisen kaupankäynnin kohteeksi ottamista haetaan muilla säännellyillä markkinoilla yhteisössä. Tämä mahdollisuus on markkinaosapuolille joustavampi ja voisi helpottaa pääoman hankkimista uusilta markkinoilta. Sijoittajien riittävän tiedonsaannin varmistamiseksi joukon h alakohdassa olevia ehtoja on kuitenkin täyttyttävä, jotta vapautusta voidaan soveltaa.

4 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisala on rajoitettu säännöksiin, joiden osalta neuvosto pitää täytäntöönpanotoimenpiteitä tarpeellisina, erityisesti vastaavuuden osalta.

II LUKU – ESITTEEN LAATIMINEN

5 artikla – Esite

Yhteisen kannan 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tiivistelmästä on käytävä lyhyesti ja yleiskielellä ilmi liikkeeseenlaskijaan liittyvät olennaiset tiedot ja riskit. Vaikka muutetussa komission ehdotuksessa ja Euroopan parlamentin tarkistuksessa 24 esitettyä edellytystä tiivistelmän rajaamisesta 2 500 sanaan pidettiin hyvänä keinona kuvata tiivistelmän pituutta, neuvosto piti sitä liian rajoittavana, jotta sitä voitaisiin soveltaa ehdottomana edellytyksenä. Rajoituksen soveltamisala olisi esimerkiksi ollut erilainen yhteisön eri kielissä kunkin kielen rakenteesta johtuen. Johdanto-osan kappaleessa 19 kuitenkin todetaan, ettei tiivistelmä saisi yleensä ylittää 2 500 sanaa. Tarkistus 24 on siten osittain otettu yhteiseen kantaan.

Säädetään siitä, että tiivistelmä on laadittava sillä kielellä, millä esite on alunperin laadittu. Vastaanottavan jäsenvaltion mahdollisuudesta vaatia tiivistelmän käännös säädetään 19 artiklassa. Jotta ei jäisi epäselväksi, olisiko liikkeeseenlaskijalla jossakin tapauksessa velvollisuus laatia esite sijoittajan kansallisella kielellä, yhteisen kannan 5 artiklan 2 kohdan c alakohdassa todetaan, että tiivistelmän olisi sisällettävä varoitus, jonka mukaan, jos tuomioistuimessa pannaan vireille esitteeseen sisältyviä tietoja koskeva kanne, kantajana toimiva sijoittaja voi jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan joutua ennen oikeudenkäynnin vireillepanoa vastaamaan esitteen käännöskustannuksista. Tiivistelmässä olevan varoituksen olisi katettava myös 6 artiklan 2 kohdassa oleva siviilioikeudellista vastuuta koskeva sääntö. Lopuksi on todettu selvästi, että 5 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä oleva, muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, joiden nimellisarvo on korkea, koskeva poikkeus on riippuvainen 19 artiklan 4 kohdan säännöksistä.

5 artiklan 4 kohdan a alakohdassa viitataan nimenomaisesti "kaikentyyppisiin warrantteihin". Tarkoituksena on ottaa mukaan kaikki warrantit, oman pääoman ehtoiset warrantit mukaan lukien, ja todeta selvästi, että tällaisista arvopapereista olisi julkistettava ohjelmaesite.

4 kohdan tarkoitus on edelleen tehostaa sijoittajan suojaa säätämällä, että tarjouksen lopulliset ehdot olisi, mikäli mahdollista, aina annettava sijoittajille ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian ennen arvopapereiden tarjoamisen aloittamista. Lisäksi todetaan, että tässä tapauksessa sovelletaan aina 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksiä.

6 artikla – Esitteeseen liittyvä vastuu

6 artiklan sanamuotoa on selvennetty sen ottamiseksi huomioon, että liikkeeseenlaskija voi olla oikeushenkilö. Ilmaisuihin "ainakin" on lisätty sen osoittamiseksi, että jäsenvaltiot voivat kansallisella tasolla ulottaa vastuun muihinkin kuten tilintarkastajiin ja neuvonantajiiin.

7 artikla – Vähimmäistiedot

7 artikla on pitkälti samanlainen kuin komission muutetussa ehdotuksessa. 7 artiklan 2 kohdan c alakohta on mukautettu 5 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaiseksi ja 7 artiklan 2 kohdan f alakohtaan on tehty lisäys, jossa todetaan, että liikkeeseenlaskijan julkinen luonne olisi tarvittaessa otettava huomioon eri esitemalleja laadittaessa. Euroopan parlamentin tarkistus 29 on sisällytetty tekstiin sellaisena kuin se oli komission muutetussa ehdotuksessa ja se kattaa nyt myös muut kuin taloudelliset tiedot.

Ohjeelliset liitteet pysyvät samoina kuin komission muutetussa ehdotuksessa.

8 artikla – Tietojen julkistamatta jättäminen

8 artikla pysyy pitkälti samanlaisena kuin komission muutetussa ehdotuksessa. Selvyyden vuoksi 8 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa käytetään nyt myös ilmaisua "lopullinen tarjoushinta ja määrä" samoin kuin ensimmäisessä alakohdassa on käytetty. Yhteisen kannan 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan tarkoitus on edelleen antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tietty rajoitettu joustovara luvan antamiseksi sille, että vähämerkityksinen tieto jätetään esitteessä julkistamatta. Euroopan parlamentin tarkistus 25 sisältyy siten yhteiseen kantaan, vaikkakin sanamuodoltaan hiukan muutettuna. Niiden täytäntöönpanotoimenpiteiden antaminen, jotka komissio hyväksyy, on 2 kohdassa rajoitettu tapauksiin, joissa neuvosto katsoo täytäntöönpanotoimenpiteet tarpeellisiksi.

9 artikla – Esitteen, ohjelmaesitteen ja perusesitteen voimassaoloaika

9 artikla pysyy samanlaisena kuin komission muutetussa ehdotuksessa, lukuunottamatta 9 artiklan 3 kohdan täsmällisempää sanamuotoa ja ankarampaa rajoitusta muita kuin oman pääoman ehtoisia arvopapereita, joita luottolaitokset laskevat liikkeeseen jatkuvasti ja toistuvasti, koskevan esitteen voimassaoloajasta.

10 artikla – Tietojen antaminen

Yhteisen kannan 10 artikla on laadittu uudelleen komission muutettuun ehdotukseen verrattuna. Liikkeeseenlaskijoiden hallinnollisten rasitusten vähentämiseksi ja kustannusten pienentämiseksi artiklassa selvennetään, että niiden velvollisuudet rajoittuvat siihen, että niiden on toimitettava asiakirja, joka sisältää kaikki niiden viimeisten 12 kuukauden aikana yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa ja kolmansissa maissa arvopapereiden sääntelyä koskevassa yhteisön ja kansallisessa lainsäädännössä ja säännöissä asetettujen velvoitteiden mukaisesti yleisölle julkistamat tiedot, tai jossa viitataan näihin tietoihin. Uusia julkistamisvelvollisuuksia ei ole asetettu, sillä olemassa olevien lakien mukaisen julkistamisen pitäisi olla riittävä. Koska tämä velvollisuus ei ole erityisen raskas, sitä sovelletaan kaikkiin liikkeeseenlaskijoihin niiden koosta riippumatta. Ainoa, jo komission muutetussa ehdotuksessa ollut poikkeus tähän on 10 artiklan 3 kohdassa, ja se koskee muiden kuin oman pääoman ehtoisten arvopapereiden, joiden nimellisarvo on korkea, liikkeeseenlaskijoita. Artiklan 4 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka komissio hyväksyy, liittyvät ainoastaan tietojen julkistamistapaan eikä niistä johdu uusia julkistamisvaatimuksia.

Artiklan otsikko on muutettu tietojen antamisen korostamiseksi.

11 artikla – Tietojen esittäminen viittauksina

11 artikla on sama kuin komission muutetussa ehdotuksessa.

12 artikla – Erillisistä asiakirjoista koostuva esite

12 artikla on sama kuin komission muutetussa ehdotuksessa lukuunottamatta 2 alakohdassa olevaa selvennystä, jonka mukaan arvopaperiliitteessä on annettava tiedot, jotka yleensä sisältyvät perusesitteen, jos viimeksi ajantasaistetun perusesitteen tai 16 artiklan mukaisen täydennyksen hyväksymisen jälkeen on tapahtunut olennainen muutos tai tilanne on äskettäin kehittynyt tavalla, joka saattaa vaikuttaa sijoittajien arviointiin.

III LUKU – ESITTEEN HYVÄKSYMISTÄ JA JULKISTAMISTA KOSKEVAT JÄRJESTELYT

13 artikla – Esitteen hyväksyminen

Yhteisessä kannassa säilytetään komission muutetussa ehdotuksessa esitteen hyväksymiselle esitetty 15 työpäivän määräaika, jota voidaan pidentää 30 työpäivään. Siinä ei kuitenkaan ole mainintaa siitä, mitä tapahtuisi, jos toimivaltaiset viranomaiset eivät noudattaisi määräaikaa. Tämä merkitsee sitä, että seuraus on määrättävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Esitteen hyväksymistä pidettiin kuitenkin niin tärkeänä, että hyväksymistä ei voitu katsoa annetuksi vain määräajan noudattamatta jättämisen perusteella, ja sen vuoksi 2 kohdassa säädetään, että jos toimivaltainen viranomainen ei toimi määräajan kuluessa, tämän ei katsota merkitsevän hakemuksen hyväksymistä. Muutetun komission ehdotuksen 5 kohta on siten poistettu, eikä Euroopan parlamentin tarkistusta 38 ole sisällytetty tekstiin. 2 artiklan 1 kohdan m alakohdassa olevan kotijäsenvaltion määritelmän katsottiin myös olevan niin tärkeä, ettei siitä pitäisi tehdä poikkeuksia. Komission muutetun ehdotuksen 2 kohtaa, jonka mukaan liikkeeseenlaskijalla oli mahdollisuus valita toinen kotijäsenvaltio, jos toimivaltainen viranomainen ei tee päätöstä määräajassa, on sen vuoksi muutettu vastaavasti.

Tämän artiklan 6 kohdan viimeinen virke on poistettu tarpeettomana kyseisen kohdan ensimmäisen virkkeen perusteella. 7 kohtaa on muutettu sen selventämiseksi, että 13 artiklassa asetettuja määräaikoja voidaan paitsi lyhentää myös mukauttaa. Pääosaa Euroopan parlamentin tarkistuksesta 39 ei siten ole sisällytetty yhteiseen kantaan.

14 artikla – Esitteen julkistaminen

14 artiklaa on muutettu sijoittajan suojan varmistamiseksi:

- 1 kohdan viimeisessä virkkeessä on otettu käyttöön määräaika sen varmistamiseksi, että sijoittajilla on riittävästi aikaa esitteen arvioimiseen ennen tarjouksen päättymistä, kun tarjotaan ja haetaan kaupankäynnin kohteeksi osakelajia, jota ei ole vielä otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Yhdessä 1 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa kyseinen kohta merkitsee sitä, että Euroopan parlamentin tarkistus 42 on sisällytetty yhteiseen kantaan, vaikkakin sanamuodoltaan hieman erilaisena;
- 2 kohdassa jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus vaatia, että julkistaminen on aina tehtävä sähköisessä muodossa;
- 3 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vaatia julkistamaan ilmoituksen siitä, miten esite on asetettu yleisön saataville ja mistä sen voi saada;
- 5 kohdassa todetaan, että jos esite koostuu useasta asiakirjasta, kussakin asiakirjassa on ilmoitettava, missä muut koko esitteen muodostavat asiakirjat ovat saatavilla.

Joissakin jäsenvaltioissa sovellettavan käytännön huomioon ottamiseksi jäsenvaltioille on annettu lisäksi mahdollisuus vaatia esitteen julkistamista toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustossa, mutta vain jos toimivaltainen viranomainen on päättänyt tarjota tällaisen palvelun.

Johdanto-osan kappaleessa 30 todetaan edelleen, että liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai osapuolen, joka hakee arvopaperin ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, olisi toimitettava esite asiaankuuluvalla toimivaltaisella viranomaisella ja asetettava se yleisön saataville noudattaen tietosuojaan liittyviä Euroopan unionin säännöksiä.

15 artikla – Mainonta

15 artikla on laadittu täsmällisemmäksi kuin komission tarkistetussa ehdotuksessa. Komission muutetun ehdotuksen 5 kohta olisi velvoittanut liikkeeseenlaskijan tai tarjoajan julkistamaan yleisölle ainoastaan kokeneille sijoittajille tai tietyille sijoittajaryhmille suunnattua tarjousta koskevat olennaiset tiedot, mistä olisi aiheutunut tarpeeton velvoite liikkeeseenlaskijalle tai tarjoajalle. Tämän välttämiseksi yhteisessä kannassa selvennetään, että 2–4 kohtaa sovelletaan vain sellaisiin tapauksiin, joissa esite on laadittava. Uudelleen muotoillun 5 kohdan tarkoituksena on varmistaa, että kokeneet sijoittajat tai ne tietyt sijoittajaryhmät, joille tarjous on yksinomaan suunnattu, saavat kaikki olennaiset tiedot. Yhteisessä kannassa ei täsmennetä, miten tiedot julkistetaan, eikä Euroopan parlamentin tätä asiaa koskevaa osaa tarkistuksesta 45 ole otettu mukaan. Sellaisissa tapauksissa, joissa esite on julkistettava, olennaiset tiedot on sisällytettävä esitteeseen tai sen täydennysosiin esitteen julkistamisesta annettujen säännösten mukaisesti.

3 kohta on muotoiltu uudelleen sen huomioon ottamiseksi, että tätä säännöstä voidaan soveltaa myös ennen kuin esite on julkistettu.

7 kohtaa on hieman muokattu komission ehdotukseen verrattuna sen selventämiseksi, että täytäntöönpanotoimia ei rajoiteta ajanjaksoon ennen esitteen julkistamista.

16 artikla – Esitteen täydennys

16 artiklaa on muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna sijoittajansuojan parantamiseksi. Artiklassa todetaan nyt selkeästi, että kun esitteen täydennys on tarpeen, on myös tiivistelmää täydennettävä uusien tietojen huomioon ottamiseksi. Vielä tärkeämpää on se, että sijoittajilla, jotka ovat jo päättäneet ostaa tai merkitä arvopapereita ennen täydennyksen julkistamista, on nyt oikeus peruuttaa päätöksensä vähintään kahden työpäivän kuluessa täydennyksen julkistamisesta.

IV LUKU – VALTIOIDEN RAJAT YLITTÄVÄ TARJOAMINEN JA KAUPANKÄYNNIN KOHTEEKSI OTTAMINEN

17 artikla – Esitteiden yhteisönlaajuinen hyväksyntä

17 artikla on otettu sellaisenaan komission muutetusta ehdotuksesta.

18 artikla – Ilmoittaminen

Komission muutettuun ehdotukseen verrattuna 18 artiklaa on hiukan muutettu sen huomioon ottamiseksi, että sijoittaja ei välttämättä ole kaikissa tapauksissa vastuussa esitteen laatimisesta, ja sen selventämiseksi, että vastaanottavalla jäsenvaltiolla on oikeus saada jäljennös esitteestä kotijäsenvaltiolta.

V LUKU – KÄYTETTÄVÄ KIELI JA LIIKKEESEENLASKIJAT, JOIDEN KOTIPAikka ON KOLMANNESSA MAASSA

19 artikla – Käytettävä kieli

Kielijärjestelyjen suhteen yhteinen kanta noudattelee pitkälti komission muutettua ehdotusta. Jotta kuitenkin varmistettaisiin se, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen pystyy ymmärtämään sen esitteen sisällön, joka sen on hyväksyttävä, yhteisessä kannassa säädetään, että vaikka tarjous ei koske kotijäsenvaltiota eikä lupaa haeta kotijäsenvaltiossa, esite on aina laadittava joko kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä tai kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytössä olevalla kielellä liikkeeseenlaskijan valinnan mukaan.

Vaikka artiklan 1 kohta on komission muutetun ehdotuksen mukainen ja sisältää näin osan Euroopan parlamentin tarkistuksesta 51, loput tarkistuksesta 51 sisällytettiin yhteiseen kantaan vain osittain.

Jotta kielijärjestelyjä koskevien poikkeusten soveltamisalaa rajoitettaisiin, yhteisen kannan 4 kohta rajoittuu komission muutetusta ehdotuksesta poiketen vain sellaisiin oman pääoman ehtoihin arvopapereihin, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on komission muutetun ehdotuksen mukaisesti vähintään 50 000 euroa, joita haetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. 3 kohdan tapaan yhteisen kannan 4 kohdassa annetaan lisäksi jäsenvaltioille – olipa kyse kotijäsenvaltiosta tai vastaanottavasta jäsenvaltiosta – mahdollisuus päättää, olisiko niiden kansallisessa lainsäädännössä vaadittava, että tiivistelmä laaditaan niiden yhdellä tai useammalla virallisella kielellä.

20 artikla – Liikkeeseenlaskijat, joiden kotipaikka on kolmansissa maissa

Yhteinen kanta noudattelee pääosin komission muutettua ehdotusta. 1 kohdan b alakohdan muotoilua on tiukennettu niin, että b alakohdassa tarkoitettujen tiedonantovaatimusten on vastattava eikä vain ”pääosin vastattava” tässä direktiivissä esitettyjä vaatimuksia. Euroopan parlamentin tarkistusta 54 ei näin ollen ole sisällytetty yhteiseen kantaan. 3 kohdan muotoilua on muutettu niin, että se vastaa direktiivin muiden säännösten muotoilua, ja siinä annetaan komissiolle valtuudet hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Myös Euroopan parlamentin tarkistus 55 on otettu mukaan, joskin eri tavalla muotoiltuna.

VI LUKU – TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

21 artikla – Valtuudet

Komission muutettuun ehdotukseen verrattuna yhteisessä kannassa painotetaan sitä, että valtuudet keskitetään toimivaltaiselle keskushallintoviranomaiselle.

Artiklan 1 kohdassa säädetään, että muita hallintoviranomaisia voidaan nimetä soveltamaan III luvun säännöksiä ainoastaan, jos jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä näin edellytetään; pelkkä hallinnollinen päätös ei riitä. Toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuus siirtää tehtäviä muille elimille on laajalti poistettu, jotta vastuu valvonnasta ja esitteiden hyväksymisestä keskittyisi toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioille, jotka tällä hetkellä sallivat tehtävien siirron, voidaan myöntää siirtymäaika ja tehtävien siirtäminen on edelleen mahdollista viiden vuoden ajan direktiivin voimaantulosta ainoastaan 2 kappalessa säädetyn edellytyksin. 14 artiklassa mainitun esitteiden Internetissä julkistamista koskevien tehtävien siirron osalta on säädetty poikkeus, koska tämä tehtävä on luonteeltaan täysin tekninen ja pienten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytännön syistä mahdoton huolehtia siitä. Joka tapauksessa myös siirtymäkauden aikana lopullinen vastuu valvonnasta ja esitteiden hyväksymisestä kuuluu nimetyille toimivaltaiselle viranomaiselle.

Kohdassa säädetään myös siitä, että komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä annettaviin tietoihin on sisällytettävä täsmälliset ehdot, joilla tehtävien siirtoa säännellään. 2 kohdassa esitetyt, tehtävien siirtoa siirtymäaikana koskevat edellytykset vastaavat komission muutetussa ehdotuksessa esitettyjä edellytyksiä, joihin vuorostaan sisältyy pääosa Euroopan parlamentin tarkistuksista 7 ja 56. Kyseisiä tarkistuksia ei kuitenkaan ole otettu yhteiseen kantaan siltä osin kuin niiden tarkoituksena on sallia tehtävien pysyvä siirto.

Liittovaltiot rakenteensa vuoksi Saksan liittotasavallalle on myönnetty siirtymäaika ennen kuin sen on nimettävä yksi keskeinen toimivaltainen viranomainen, ks. 30 artiklan 3 kohta.

Lisäksi 1 kohdan neljännen alakohdan sanamuotoa on muutettu tekstin täsmentämiseksi, ja vaatimus siitä, että komissiolle on toimitettava luettelo hallinnollisista viranomaisista, on poistettu tarpeettomana.

3 kohdan sanamuotoa on muutettu d, e ja g kohdassa esitettyjen määräaikojen täsmentämiseksi; tekstin sanamuoto on nyt "perättäistä työpäivää", ja viimeisen alakohdan sanamuodossa otetaan nyt huomioon se, että kohdassa säädetty oikeudet voidaan panna täytäntöön eri tavoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4 kohdassa selkeytetään, että toimivaltaisella viranomaisella on myös oikeus tehdä tarkastuksia paikan päällä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa voidaan edellyttää, että tarkastuksia voidaan tehdä ainoastaan oikeuden päätöksellä tai yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa. Euroopan parlamentin tarkistusta 57 ei näin ollen ole sisällytetty yhteiseen kantaan.

Johdanto-osan kappaleessa muistutetaan, että direktiivin myöhemmin tehtävien muutosten suhteen olisi harkittava, millainen hyväksymismenettely olisi otettava käyttöön esitteitä koskevan yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi, Euroopan arvopaperiyksikön mahdollinen perustaminen mukaan luettuna.

22 artikla (Salassapitovelvollisuus ja viranomaisten välinen yhteistyö) sekä 23 artikla (Suojatoimenpiteet)

Artikloja ei ole muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna.

VII LUKU – TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

24 artikla (Komiteamenettely) ja 26 artikla (Muutoksenhakuoikeus)

Artikloja ei ole muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna.

25 artikla (Seuraamukset)

25 artiklaa ei ole juurikaan muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna lukuun ottamatta sanamuodon täsmennyksiä.

VIII LUKU – SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla (Muutokset), 28 artikla (Kumoaminen), 29 artikla (Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä), 32 artikla (Voimaantulo) ja 33 artikla (Osoitus)

Artikloja ei ole muutettu komission muutettuun ehdotukseen verrattuna.

30 artikla (Siirtymäsäännökset)

Komission muutettuun ehdotukseen verrattuna yhteiseen kantaan on lisätty kaksi neuvoston mielestä tarpeellista siirtymäsäännöstä.

Näistä ensimmäinen on 2 kohdassa, jossa niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat käyttäneet direktiivin 89/298/ETY 5 artiklan a alakohdassa säädettyä poikkeusta, sallitaan edelleen viiden vuoden ajan jatkaa kyseisen poikkeuksen soveltamista. Tämän pohjalta tiettyjä velkapapereita ei koske velvollisuus julkistaa esite siirtymäkauden aikana edellyttäen, että niitä laskevat liikkeeseen jatkuvasti tai toistuvasti säännöllisesti tilinpäätöksensä julkistavat luottolaitokset tai luottolaitoksia vastaavat muut rahoituslaitokset, jotka yhteisön alueella ovat erityislailla tai sellaisen nojalla perustettuja tai säänneltyjä taikka säästöjen turvaamiseksi asetetun julkisen tarkastuksen alaisia.

Toinen kyseisistä poikkeuksista on Saksan liittotasavallalle 21 artiklan 1 kohdan osalta annettu poikkeus, ks. edellä.

31 artikla (Uudelleentarkastelu)

Direktiivin uudelleentarkastelun mahdollistamiseksi yhteisessä kannassa veloitetaan komissio arvioimaan direktiivin soveltamista ja antamaan kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä liittämään siihen tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi. Johdanto-osan 44 kappaleessa todetaan, että arvioinnissa olisi keskityttävä erityisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan esitteiden hyväksymismenettelyyn ja yleisemmin kotijäsenvaltioperiaatteen soveltamiseen sekä siihen, saattaako sen soveltaminen aiheuttaa sijoittajan suojaa ja markkinoiden tehokkuutta koskevia ongelmia. Komission olisi tarkasteltava myös 10 artiklan toimivuutta.

Edellä esitettyjen muutosten ohella tekstiin on tehty useita pieniä, puhtaasti tekstinlaadinnallisia muutoksia tekstin selkeyttämiseksi.

IV PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että kaikki komission muutettuun ehdotukseen tehdyt muutokset ovat täysin yhdenmukaisia direktiivin tavoitteiden kanssa, jotka ovat sijoittajansuojan varmistaminen ja markkinoiden tehokkuus kansainvälisesti vahvistettuja korkeatasoisia sääntelynormeja noudattaen. Yhteiseen kantaan on sisällytetty suurin osa Euroopan parlamentin ehdottamista tarkistuksista joko osaksi tai kokonaan. Neuvosto katsoo, että direktiivillä edistetään sijoituspääoman mahdollisimman laajaa saatavuutta yhteisön laajuisesti, myös pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten), samalla kun varmistetaan sijoittajien asianmukainen suoja.

Neuvoston 17 päivänä maaliskuuta 2003 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 26/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2003/EY annettu ..., tekemiseksi yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä

(2003/C 125 E/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön politiikan tukemiseksi tarvitaan vertailukelpoisia tilastoja, jotka koskevat tutkimusta ja kehittämistä, teknologiainnovaatioita sekä tiedettä ja teknologiaa yleensä.

(2) Tutkimus- ja kehittämistoimintaa sekä innovaatioita koskevien yhteisön tilastojen monivuotisesta kehittämisohjelmasta 24 päivänä tammikuuta 1994 tehdystä neuvoston päätöksessä 94/78/EY, Euratom ⁽³⁾ korostetaan, että tavoitteena on tarjota yhteisön viitekehys tilastoille ja luoda yhteisön kattava yhdenmukaistettu tilastotietojärjestelmä tälle alalle.

(3) Vuosien 1994–1997 ohjelmasta annetussa loppuraportissa korostetaan, että työtä olisi jatkettava, tiedot olisi tuotava saataville entistä nopeammin, alueellista kattavuutta laajennettava ja tietojen vertailukelpoisuutta parannettava.

(4) Yhteisön tilasto-ohjelmasta vuosiksi 1998–2002 22 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen

⁽¹⁾ EYVL C 332 E, 27.2.2001, s. 238.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) neuvoston yhteinen kanta 17. maaliskuuta 2003 ja Euroopan parlamentin päätös ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 38, 9.2.1994, s. 30.

1999/126/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti tilastotietojärjestelmän on tuettava tiede- ja teknologiapolitiikkojen hallinnointia yhteisössä ja alueiden T&K- ja innovointikyvyn arviointia rakennerahastojen hallinnointia varten.

(5) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ⁽⁵⁾ mukaan yhteisön tilastoja hallitsevat periaatteet ovat puolueettomuus, luotettavuus, käyttökelpoisuus, kustannustehokkuus, tilastosalaisuus ja avoimuus.

(6) Tietojen hyödyllisyyden ja vertailtavuuden varmistamiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi yhteisön olisi otettava huomioon OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa yhteistyössä tehty tai niiden tekemä tiede- ja teknologiatilastoja koskeva työ, erityisesti jäsenvaltioiden toimittamien tietojen yksityiskohtien osalta.

(7) Yhteisön tiede- ja teknologia- ja innovaatiopolitiikoissa kiinnitetään erityistä huomiota eurooppalaisten yritysten tiede- ja teknologiapohjan lujittamiseen, jotta yritykset voisivat parantaa kansainvälistä ja alueellista innovatiivisuuttaan ja kilpailukykyään. Huomiota kiinnitetään myös tietoyhteiskunnan toiminnasta saatavaan hyötyyn, teknologian siirron tehostamiseen, toiminnan kehittymiseen teollis- ja tekijänoikeuksien alalla henkilöstöresurssien liikkuvuuteen sekä miesten ja naisten tasa-arvon edistämiseen tiedemaailmassa.

(8) Kustannustehokkuuden ja käyttökelpoisuuden periaatteita olisi sovellettava tietojen keruussa käytettäviin menetelmiin elinkeinoelämän ja hallinnon osalta ottaen huomioon tiedon riittävä laatu ja vastaajille aiheutuva työ.

(9) On välttämätöntä, että virallisten tiede- ja teknologiatilastojen kehitystä koordinoidaan siten, että täytetään kansallisten, alueellisten ja paikallisviranomaisien, kansainvälisten järjestöjen, taloudellisten toimijoiden, ammattialajärjestöjen ja suuren yleisön tarpeet.

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 16.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

(10) Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevasta erityisohjelmasta "Tutkijavoimavarojen lisääminen ja sosioekonomisen tietopohjan laajentaminen" (1998–2002) 25 päivänä tammikuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/173/EY ⁽¹⁾ ja eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista ja innovointia tukevasta Euroopan yhteisön kuudennesta tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmasta (2002–2006) 27 päivänä kesäkuuta 2002 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1513/2002/EY ⁽²⁾ olisi otettava huomioon työn päällekkäisyyden välttämiseksi.

(11) Tieteen ja yhteiskunnan välisistä suhteista sekä naisista tieteen alalla 26 päivänä kesäkuuta 2001 annettu neuvoston päätöslauselma ⁽³⁾, jossa neuvosto panee tyytyväisenä merkille Helsinki-ryhmän työn ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan pyrkimyksiään naisten aseman parantamiseksi tieteen alalla jäsenvaltioissa, olisi otettava huomioon erityisesti siten, että kerätään tieteen ja tekniikan alan tutkijavoimavaroista sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja sekä laaditaan indikaattoreita naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistymisen seuraamiseksi eurooppalaisen tutkimuksen alalla.

(12) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ mukaan.

(13) Päätöksellä 89/382/ETY/Euratom ⁽⁵⁾ perustettua Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu edellä mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti.

(14) Tieteen ja tekniikan tutkimuskomitea (Crest) on antanut asiasta lausunnon,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tällä päätöksellä on tarkoitus perustaa tiede-, teknologia- ja innovaatiotilastoja koskeva yhteisön tilastotietojärjestelmä yhteisön politiikkojen tukemista ja seuranta varten.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa esitetty tavoite toteutetaan seuraavilla yksittäisillä tilastotoimilla:

⁽¹⁾ EYVL L 64, 12.3.1999, s. 105.

⁽²⁾ EYVL L 232, 29.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 199, 14.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

— Jäsenvaltiot toimittavat tilastotietoja säännöllisesti ja asetuissa määrääjoissa, erityisesti kaikkien sektoreiden T&K-toimintaa koskevia tilastotietoja ja T&K-toiminnan rahoitusta koskevia tilastotietoja, mukaan lukien T&K:n rahoitukseen osoitettuja julkisia talousarviovaroja koskevat tilastotiedot, ja ottavat huomioon alueellisen ulottuvuuden tuottamalla aina kun mahdollista NUTS-luokitukseen perustuvia tilastoja.

— Kehitetään uusia säännöllisesti tuotettavia tilastomuuttujia, joiden avulla saadaan kattavampia tietoja tieteestä ja teknologiasta, erityisesti tiede- ja teknologiapolitiikkojen tuotoksen mittaamiseksi sekä tiedon ja yleisemmin innovaatiotoiminnan tulosten levittämiseksi. Näitä tietoja tarvitaan yhä enemmän tietoon perustuvissa talousjärjestelmissä tiede- ja teknologiapolitiikkojen laadinnassa ja arvoinnissa. Yhteisö antaa etusijan varsinkin seuraaville aloille:

— innovointi (teknologinen ja muu),

— tieteen ja teknologian henkilöresurssit,

— patentit (jotka saadaan jäsenvaltioiden patenttivirastojen ja Euroopan patenttitoimiston tietokannoista),

— huipputekniikkatilastot (tuotteiden ja palveluiden yksilöiminen ja luokittelu, taloudellista kilpailukykyä ja sen vaikutusta taloudelliseen kasvuun osoittavat mittarit),

— sukupuolen mukaan eriteltyt tilastot tieteen ja teknologian alalla.

— Parannetaan ja ajantasaistetaan käsitteitä ja menetelmiä koskevia nykyisiä standardeja ja käyttöoppaita siten, että kiinnitetään erityisesti huomiota palvelusektorin käsitteisiin ja T&K-toiminnan mittaamisen menetelmien koordinoituihin. Yhteisö tehostaa myös yhteistyötä OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa tietojen vertailtavuuden varmistamiseksi ja päällekkäisen työn välttämiseksi.

— Parannetaan tietojen laatua ja erityisesti tietojen vertailtavuutta, tarkkuutta ja ajantasaisuutta.

— Parannetaan tietojen levittämistä, saatavuutta ja tilastotietojen dokumentointia.

Jäsenvaltioiden käytössä oleva tietojen keruu- ja käsittelykapasiteetti sekä menetelmien ja tilastomuuttujien kehittämiskapasiteetti otetaan huomioon.

3 artikla

Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksen 89/382/ETY/Euratom 1 artiklalla perustettu tilasto-ohjelmakomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

5 artikla

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 artiklassa säädettyjen toimien täytäntöönpanosta arviointikertomuksen neljän vuoden kuluttua tämän päätöksen julkaisemisesta ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Tässä kertomuksessa käsitellään muun muassa toimien kustannuksia ja vastaajille koituvaa taakkaa suhteessa tietojen saatavuuden tuomiin hyötyihin ja käyttäjien tyytyväisyyteen.

Komissio voi ehdottaa kertomuksen perusteella toimia tämän päätöksen toimivuuden parantamiseksi.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio toimitti 27.8.2001 ehdotuksen ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä. Ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 285 ja 251 artiklaan.

Euroopan parlamentti sai päätökseen ensimmäisen käsittelyn ja antoi lausuntonsa 2.7.2002 ⁽²⁾.

Komissio antoi 7.10.2002 muutetun ehdotuksen ⁽³⁾, johon sisältyvät Euroopan parlamentin tarkistukset 1, 2 ja 4.

Neuvosto hyväksyi 17.3.2003 asiakirjassa 14089/02 olevan yhteisen kannan.

II. TAVOITE

Tämän Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösehdotuksen yleisenä tavoitteena on yhteisön politiikkojen tukemiseksi ja seuraamiseksi pitää yllä ja parantaa yhteisön tiede-, teknologia- ja innovaatiotilastoja.

III. ASIAKIRJASSA 14089/02 ESITETYN YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Yhteisessä kannassa neuvosto:

- sisällytti tekstiin kaikki Euroopan parlamentin tarkistukset lukuun ottamatta tarkistusta 3, joka koskee yhteistyötä Helsinki-ryhmän kanssa ja kyseisen ryhmän kuulemista;
- muutti joitakin johdanto-osan kappaleita, joista yhtä sen takia, että voitaisiin ottaa huomioon Euroopan parlamentin tarkistus 3, jota komissio ei voinut oikeudellisista syistä hyväksyä itse päätöstekstiin;
- muutti komiteamenettelyn sääntelymenettelyksi.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto hyväksyi kaikki Euroopan parlamentin tarkistukset lukuun ottamatta tarkistusta 3. Tarkistus 2, joka koskee yhteistyötä OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa, hyväksyttiin sisältönsä puolesta, vaikka sen sanamuotoa ei noudatettu tarkasti.

2.1 Seuraavat Euroopan parlamentin tarkistukset hyväksyttiin sisällytettäväksi neuvoston tekstiin (asiakirja 14089/02):

Tarkistus 1 – 2 artiklan ensimmäinen luetelmakohta

Tässä tarkistuksessa todetaan, että kerättävät ja toimitettavat tiedot olisi jaoteltava alueittain NUTS-luokituksen perusteella.

Tarkistus 4 – 5 artiklan 1 kohta

Tässä tarkistuksessa on lyhennetty komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittamien tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevien kertomusten toimitusväliä sekä ensimmäisen kertomuksen (nyt neljän vuoden kuluttua voimaantulosta) että sen jälkeen säännöllisesti annettavien kertomusten (nyt joka kolmas vuosi) osalta.

⁽¹⁾ 11750/02 RECH 106 ATO 71 FIN 291 CODEC 865, KOM(2001) 490 lopull.

⁽²⁾ A5-0236/2002, 18.6.2002.

⁽³⁾ KOM(2002) 554, lopull.

2.2 Seuraavat Euroopan parlamentin tarkistukset hyväksyttiin muutoksin ehdotettuun sanamuotoon:

Tarkistus 2 – 2 artiklan toinen luetelmakohta

Tarkistuksen sanamuotoa muutettiin hiukan, jotta se korostaisi paremmin OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön tarkoitusta, eli että sitä tehdään "tietojen vertailtavuuden parantamiseksi ja päällekkäisen työn välttämiseksi". Myös soveltamisalaa laajennettiin Euroopan parlamentin tarkistuksen vaatimalla tavalla käsittämään muutakin kuin patentteja ja huipputeknologiaa koskevia tilastoja.

3. Yhteisen kannan uudet osat verrattuna komission ehdotukseen

Johdanto-osan 5 kappale – yleiset periaatteet

Tässä uudessa johdanto-osan kappaleessa mainitaan yhteisön tilastoissa noudatettavat yleiset periaatteet.

Johdanto-osan 6 kappale (entinen 5 kappale) – kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön laajuus

Tämä muutettu johdanto-osan kohta täydentää 2 artiklan toista luetelmakohtaa, joka koskee yhteistyötä OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Johdanto-osan 10 kappale (entinen johdanto-osan 9 kappale)

Tähän johdanto-osan kappaleeseen on lisätty maininta, että päällekkäisyyksien välttämiseksi on otettava huomioon myös yhteisön kuudes tutkimuksen puiteohjelma.

Johdanto-osan 11 kappale (entinen johdanto-osan 10 kappale)

Tässä johdanto-osan kohdassa tuodaan esille tyytyväisyys Helsinki-ryhmän työhön ja lisätään, että yhtäläisten mahdollisuuksien politiikan täytäntöönpanon edistymisen seuraamiseksi olisi kerättävä sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja. Tämä vastaa täysin Euroopan parlamentin tarkistuksen 3 tarkoitusta; komissio ei voinut pääasiassa oikeudellisista syistä hyväksyä kyseistä tarkistusta. Johdanto-osan kappaleessa todetaan Helsinki-ryhmän merkitys ja korostetaan, että yhteistyötä ryhmän kanssa on tarkoitus jatkaa, mitä myös komissio pitää tärkeänä.

Johdanto-osan 12 kappale (entinen johdanto-osan 11 kappale)

Tämän johdanto-osan kappaleen sanamuotoa on muutettu 4 artiklaa koskevan tarkistuksen (komiteamenettelyssä hallintokomitea muutettu sääntelykomiteaksi) mukaisesti.

2 artikla

Artiklan sanamuotoa muutettiin kerättävien tietojen luonteen ja tarkoituksen selventämiseksi ja sen toteuttamiseksi, että tietojen keräämisessä, käsittelyssä ja kehittämisessä olisi hyödynnettävä jäsenvaltioiden voimavaroja, mikäli niitä on käytettävissä.

4 artikla

Artiklaa muutettiin komiteamenettelyn muuttamiseksi siten, että hallintokomitea korvataan sääntelykomitealla.

4. Yhteenvedo

Neuvoston hyväksymässä yhteisessä kannassa päätösehdotusta on muutettu Euroopan parlamentin suosittelemalla tavalla, ja siinä selvennetään edelleen komission ehdotuksen tekstiä. Sen pohjalta pitäisikin olla mahdollista kerätä tilastotietoja, joista on erityistä hyötyä seurattaessa yhteisön tiede-, teknologia- ja innovaatiopolitiikkoja.

Neuvoston 18 päivänä maaliskuuta 2003 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 27/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o .../2003/EY antamiseksi matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta

(2003/C 125 E/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lentoliikenteen alalla toteutettavalla yhteisön toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojelun korkea taso. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojelun yleiset vaatimukset.
- (2) Lennolle pääsyn epääminen sekä lentojen peruuttaminen ja pitkäaikainen viivästyminen aiheuttavat matkustajille vakavia vaikeuksia ja haittoja.
- (3) Vaikka sitä korvausjärjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä, jota sovelletaan, jos matkustajalta säännöllisessä lentoliikenteessä evätään pääsy lennolle, 4 päivänä helmikuuta 1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 295/91 ⁽⁴⁾ on luotu lentomatkustajien perussuoja, liian monelta matkustajalta evätään edelleen pääsy lennolle vastoin heidän tahtoaan. Ilman ennakkovaroitusta tehdystä peruutuksista ja pitkistä viivästymisistä kärsiviä matkustajia on niin ikään liian paljon.
- (4) Yhteisön olisikin tiukennettava asetuksessa säädettyä suojelua koskevia vähimmäisvaatimuksia matkustajien oikeuksien parantamiseksi ja sen varmistamiseksi, että lentoliikenteen harjoittajat toimivat vapautetuilla markkinoilla yhdenmukaistetuin ehdoin.

(5) Koska säännöllisen ja muun lentoliikenteen välinen ero pienenee, olisi säännöllisen lentoliikenteen matkustajien lisäksi tällä tavoin suojeltava myös muun lentoliikenteen matkustajia, mukaan luettuna pakettimatkoihin sisältyvien lentojen matkustajat.

(6) Jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentokentältä lähteville matkustajille myönnettyä suojaa olisi laajennettava koskemaan matkustajia, jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentokentältä määränpäänsä jäsenvaltiossa sijaitseva lentokenttä, jos matka tapahtuu yhteisön lentoliikenteen harjoittajan lennolla.

(7) Tämän asetuksen tosiasiallisen soveltamisen varmistamiseksi olisi siinä säädettyjen velvoitteiden koskettava lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa, joka suorittaa tai aikoo suorittaa lennon joko omistamallaan ilma-aluksella taikka ilman miehistöä (dry lease) tai miehistön kanssa (wet lease) vuokratulla ilma-aluksella tai muulla tavoin.

(8) Tällä asetuksella ei olisi rajoitettava lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oikeutta hakea asiaa koskevan lainsäädännön nojalla korvausta keneltä tahansa henkilöltä, kolmannet osapuolet mukaan luettuina.

(9) Sellaisten matkustajien määrää, joilta evätään lennolle pääsy vastoin heidän tahtoaan, olisi vähennettävä velvoittamalla lentoliikenteen harjoittajat etsimään vapaaehtoisia, jotka voivat luopua varauksistaan tiettyjä etuuksia vastaan, sen sijaan, että matkustajilta evätään pääsy lennolle, sekä maksamalla täysimääräinen korvaus matkustajille, joilta lopulta evätään pääsy lennolle.

(10) Matkustajilla, joilta evätään pääsy lennolle vastoin heidän tahtoaan, olisi oltava mahdollisuus joko peruuttaa matkansa ja saada lippujen hinta takaisin tai jatkaa sitä tyydyttävissä olosuhteissa, ja heistä olisi huolehdittava asianmukaisesti heidän odottaessaan myöhempää lentoa.

⁽¹⁾ EYVL C 103 E, 30.4.2002, s. 235.

⁽²⁾ EYVL C 241, 7.10.2002, s. 29.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. maaliskuuta 2003 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 36, 8.2.1991, s. 5.

(11) Myös vapaaehtoisesti varauksistaan luopuvilla matkustajilla olisi oltava mahdollisuus peruuttaa lentonsa ja saada lippujen hinta takaisin tai jatkaa sitä tyydyttävissä olosuhteissa, koska he kohtaavat vastaavia matkustamiseen liittyviä vaikeuksia kuin matkustajat, joilta evätään pääsy lennolle vastoin heidän tahtoaan.

- (12) Lentojen peruuttamisesta matkustajille aiheutuvia vaikeuksia ja haittoja olisi myös vähennettävä. Tämä olisi toteutettava rohkaisemalla lentoyhtiötä tiedottamaan matkustajille peruutuksista ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa sekä tarjoamalla heille kohtuullinen uudelleenreititys, jotta matkustajat voivat järjestää matkansa toisin. Jolleivät lentoyhtiöt menettele tällä tavoin, niiden olisi korvattava menetykset matkustajille ja tarjottava myös asianmukaista huolenpitoa, paitsi jos peruuttaminen tapahtuu poikkeuksellisissa olosuhteissa, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu.
- (13) Matkustajilla, joiden lennot peruutetaan, olisi oltava mahdollisuus joko saada lippujen hinta takaisin tai saada uudelleenreititys tyydyttävissä olosuhteissa, ja heistä olisi huolehdittava asianmukaisesti heidän odottaessaan myöhempää lentoa, paitsi jos peruuttaminen tapahtuu poikkeuksellisissa olosuhteissa, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu.
- (14) Montrealin yleissopimuksen mukaisesti olisi lennosta vastaaville lentoliikenteen harjoittajille asetettujen velvollisuuksien oltava rajoitettuja tai niitä ei pitäisi olla ollenkaan, jos tapaus on johtunut poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu. Tällaisia poikkeuksellisia olosuhteita saattaa syntyä erityisesti poliittisesti epävakaisissa oloissa, sääolosuhteiden ollessa kyseisen lennon suorittamiseen sopimattomat, turvallisuusriskien ja odottamattomien lentoturvallisuuteen vaikuttavien puutteiden ilmetessä ja lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan toimintaan vaikuttavissa työtaistelutilanteissa.
- (15) Ilmaliikenteen hallintaa koskevista päätöksistä johtuvia viivästyksiä ei yleensä olisi luokiteltava poikkeukselliseksi olosuhteiksi. Poikkeuksellisten olosuhteiden olisi kuitenkin katsottava vallitsevan, jos ilmaliikenteen hallintaa koskevan päätöksen vaikutus tiettyyn lentokoneeseen jonakin tietynä päivänä aiheuttaa kyseisen lentoliikenteen harjoittajan kyseisen lentokoneen yhden tai useamman lennon pitkäaikaisen viivästymisen, lennon siirtymisen seuraavaan päivään tai sen peruutuksen, vaikka lentoliikenteen harjoittaja on ryhtynyt kaikkiin kohtuullisiin järjestelyihin välttääkseen viivästyksiä tai peruutuksia.
- (16) Tätä asetusta ei olisi sovellettava tapauksiin, joissa valmis matka peruutetaan muista syistä kuin lennon peruuntumisen takia.
- (17) Matkustajilla, joiden lento viivästyy tietyn ajan, olisi oltava mahdollisuus peruuttaa matkansa ja saada lippujen hinta takaisin tai jatkaa matkaa tyydyttävissä olosuhteissa, ja heistä olisi huolehdittava asianmukaisesti heidän odottaessaan myöhempää lentoa, paitsi jos viivästyminen tapahtuu poikkeuksellisissa olosuhteissa, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu.
- (18) Korvaavaa tai viivästyntä lentoa odottavista matkustajista huolehtiminen voi olla rajoitettua tai siitä voidaan luopua, jos huolenpito itsessään aiheuttaisi lisäviivästymisen.
- (19) Lennosta vastaavien lentoliikenteen harjoittajien olisi otettava huomioon liikuntarajoitteisten ja näitä saattavien henkilöiden erityistarpeet.
- (20) Matkustajille olisi tiedotettava kaikista heidän oikeuksistaan, mikäli heiltä evätään pääsy lennolle, lento peruutetaan tai sen viivästyminen kestää pitkään, jotta he voivat käyttää tehokkaasti näitä oikeuksiaan.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava ja valvottava, että niiden lentoliikenteen harjoittajat noudattavat yleisesti tämän asetuksen säännöksiä, ja nimettävä asianmukainen elin tätä valvontatehtävää suorittamaan. Valvonta ei saisi vaikuttaa matkustajien ja lentoliikenteen harjoittajien oikeuteen turvautua kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti tuomioistuimenmenettelyyn.
- (23) Komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista ja arvioitava erityisesti, onko sen soveltamisalaa syytä laajentaa kaikkiin matkustajiin, joilla on sopimus matkanjärjestäjän tai yhteisön lentoliikenteen harjoittajan kanssa ja jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentokentältä määränpäänsä jäsenvaltiossa sijaitseva lentokenttä.
- (24) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat Lontoossa 2 päivänä joulukuuta 1987 sopineet näiden kahden maan ulkoministereiden yhteisellä julkilausumalla Gibraltarin lentoaseman käyttöä koskevista tiiviimmistä yhteistyöjärjestelyistä. Näitä järjestelyjä ei vielä ole otettu käyttöön.
- (25) Tämän johdosta olisi asetus (ETY) N:o 295/91 kumottava,
- OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:
- 1 artikla
- Aihe**
1. Tällä asetuksella vahvistetaan siinä säädetyin edellytyksin lentomatkustajien vähimmäisoikeudet, kun:
- a) matkustajan pääsy lennolle evätään vastoin hänen tahtoaan;

b) matkustajan lento peruutetaan;

c) matkustajan lento viivästyy.

2. Tämän asetuksen soveltamisella Gibraltarin lentoasemaan ei katsota olevan vaikutusta Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudelliseen asemaan sen alueen suvereniteettia koskevassa riidassa, jolla tämä lentoasema sijaitsee.

3. Tätä asetusta ei sovelleta Gibraltarin lentoasemaan, ennen kuin Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministerien yhteisellä julkilausumalla 2 päivänä joulukuuta 1987 sovitut järjestelyt on otettu käyttöön. Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset ilmoittavat neuvostolle päivän, jona tämä käyttöönotto tapahtuu.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "lentoliikenteen harjoittajalla" lentoliikenneyritystä, jolla on voimassa oleva liikennelupa;
- b) "lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla" lentoliikenteen harjoittajaa, joka suorittaa tai aikoo suorittaa lennon joko matkustajan kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti tai sellaisen toisen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön puolesta, joka on tehnyt matkustajan kanssa sopimuksen;
- c) "yhteisön lentoliikenteen harjoittajalla" lentoliikenteen harjoittajaa, jolla on voimassa oleva liikennelupa, jonka jäsenvaltio on myöntänyt yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92⁽¹⁾ säännösten mukaisesti;
- d) "matkanjärjestäjällä" neuvoston direktiivin 90/314/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua matkanjärjestäjää tai välittäjää, lukuun ottamatta lentoliikenteen harjoittajaa;
- e) "valmismatkalla" matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä palveluja;
- f) "lipulla" matkustamiseen oikeuttavaa voimassa olevaa asiakirjaa tai vastaavaa paperittomassa muodossa, myös sähköisessä muodossa, olevaa asiakirjaa, jonka lentoliikenteen harjoittaja tai sen valtuuttama edustaja on kirjoittanut tai hyväksynyt;
- g) "varauksella" sitä, että matkustajalla on lippu tai muu todiste, joka osoittaa, että lentoliikenteen harjoittaja tai mat-

kanjärjestäjä on hyväksynyt ja rekisteröinyt kyseisen varauksen;

- h) "lopullisella määräpaikalla" lähtöselvityksessä esitettävään lippuun merkittyä määräpaikkaa tai, jos on kyse suoraan toisiinsa liittyvistä lennoista, viimeisen lennon määräpaikkaa;
- i) "liikuntarajoitteisella henkilöllä" henkilöä, jonka liikuntakyky on (sensorisen tai motorisen, pysyvän tai tilapäisen) fyysisen vamman, kehitysvamman, iän tai jonkin muun syyn takia rajoittunut hänen käyttäessään kulkuneuvoja ja jonka tilanne edellyttää erityishuomiota ja kaikille matkustajille tarjolla olevien palvelujen mukauttamista kyseisen henkilön tarpeisiin;
- j) "lennolle pääsyn epäämisellä" kieltäytymistä kuljettamasta matkustajaa lennolla, vaikka tämä on ilmoittautunut lennolle 3 artiklan 2 kohdan ehtojen mukaisesti, paitsi jos lennolle pääsyn epäämiselle on hyväksyttävät syyt, kuten terveys- tai turvallisuuskäsitteet tai puutteelliset matkustusasiakirjat;
- k) "vapaaehtoisella" henkilöä, joka on ilmoittautunut lennolle 3 artiklan 2 kohdan ehtojen mukaisesti ja on valmis lentoliikenteen harjoittajan pyynnöstä luopumaan varauksestaan etuusia vastaan.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan

- a) matkustajiin, jotka lähtevät jäsenvaltion alueella sijaitsevalta ja perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalta lentoasemalta,
- b) matkustajiin, jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle ja perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalla ja jotka eivät ole saaneet etuusia tai korvausta ja apua kyseisessä kolmannessa maassa, mikäli kyseisestä lennosta vastaa yhteisön lentoliikenteen harjoittaja.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että

- a) matkustajalla on varaus kyseiselle lennolle ja, jollei ole kyse 5 artiklassa tarkoitettua peruutustapauksesta, hän ilmoittautuu lähtöselvitykseen

— niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti),

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

tai, jos määräaika ei ole ilmoitettu,

5 artikla

Peruuttaminen

— viimeistään kolmekymmentä minuuttia ennen julkistettua lähtöaika;

b) lentoliikenteen harjoittaja tai matkanjärjestäjä on siirtänyt matkustajan lennolta, jolle hänellä on varaus, toiselle lennolle, riippumatta siirron syystä.

3. Tätä asetusta ei sovelleta matkustajiin, jotka matkustavat ilmaiseksi tai alennettuun hintaan, jota ei tarjota suoraan tai välillisesti yleisölle. Sitä kuitenkin sovelletaan matkustajiin, joilla on lentoliikenteen harjoittajan tai matkanjärjestäjän kanta-asiakasohjelman tai muun kaupallisen ohjelman mukaisesti kirjoitettu lippu.

4. Tätä asetusta sovelletaan lennosta vastaaviin lentoliikenteen harjoittajiin, jotka suorittavat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen matkustajien kuljetusta. Kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, jolla ei ole sopimusta matkustajan kanssa, suorittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia velvollisuuksia, sen katsotaan toimivan sen henkilön lukuun, joka on tehnyt kyseisen matkustajan kanssa sopimuksen.

5. Tämä asetus ei vaikuta direktiivin 90/314/ETY mukaisiin matkustajien oikeuksiin. Tätä asetusta ei sovelleta tapauksiin, joissa valmismatka peruutetaan muista syistä kuin lennon peruuntumisen takia.

4 artikla

Lennot pääsyn epääminen

1. Kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja perustellusti arvioi lennolle pääsyn epäämisen olevan todennäköistä, sen on ensimmäiseksi etsittävä vapaaehtoisia, jotka voivat luopua varauksistaan etuusia vastaan sellaisilla ehdoilla, joista kyseinen matkustaja ja lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja sopivat keskenään. Tässä kohdassa mainittujen etuuksien lisäksi vapaaehtoisille on annettava 8 artiklan mukaista apua.

2. Jos vapaaehtoisia ei ilmoittaudu riittävästi, jotta jäljellä olevat matkustajat, joilla on varaukset, voitaisiin päästää lennolle, lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja voi evätä matkustajilta pääsyn lennolle vastoin näiden tahtoa.

3. Jos matkustajalta evätään pääsy lennolle vastoin hänen tahtoaan, lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on välittömästi annettava hänelle siitä korvaus 7 artiklan mukaisesti sekä autettava häntä 8 ja 9 artiklan mukaisesti.

1. Jos lento peruutetaan:

a) lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on tarjottava matkustajalle apua 8 artiklan mukaisesti, ja

b) lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on tarjottava matkustajalle apua 9 artiklan mukaisesti, paitsi jos se voi osoittaa, että peruutus johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet olisi toteutettu, ja

c) matkustajalla on oikeus saada lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta korvaus 7 artiklan mukaisesti, paitsi jos

i) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta vähintään kaksi viikkoa ennen aikataulun mukaista lähtöaika, tai

ii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta vähintään seitsemän päivää ja enintään kaksi viikkoa ennen aikataulun mukaista lähtöaika ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdeävä korkeintaan kaksi tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaika tai hän saapuisi määräpaikkaan alle neljä tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin, tai

iii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta alle seitsemän päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaika ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdeävä korkeintaan tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaika tai hän saapuisi määräpaikkaan alle kaksi tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin.

2. Kun matkustajalle ilmoitetaan peruutuksesta, hänelle on selvitettävä mahdolliset vaihtoehtoiset kuljetusvaihtoehdot.

3. Lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan ei tarvitse maksaa 7 artiklan mukaista korvausta, jos se pystyy osoittamaan, että peruutus johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet olisi toteutettu.

4. Näyttövelvollisuus siitä, että matkustajalle on ilmoitettu lennon peruuttamisesta ja ajankohdasta, jona ilmoitus on tehty, kuuluu lennosta vastaavalle lentoliikenteen harjoittajalle.

6 artikla

Viivästyminen

1. Kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja perustellusti arvioi olevan todennäköistä, että lento viivästyy aikataulun mukaisesta lähtöajastaan

— vähintään kaksi tuntia, kun on kyse alle 3 500 kilometrin pituisesta lennosta, tai

— vähintään neljä tuntia, kun on kyse vähintään 3 500 kilometrin pituisesta lennosta,

lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on tarjottava matkustajalle 8 artiklassa määriteltyä apua sekä, jollei se voi osoittaa, että viivästyminen johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, joita ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet olisi toteutettu, myös 9 artiklassa määriteltyä apua.

2. Apua on joka tapauksessa tarjottava yllä matkan pituuden mukaisesti vahvistetun ajan kuluessa.

7 artikla

Oikeus korvaukseen

1. Jos on viitattu tähän artiklaan, matkustajan on saatava seuraavan suuruinen korvaus:

- a) 250 euroa kaikkien lentojen osalta, joiden pituus on enintään 1 500 kilometriä;
- b) 400 euroa kaikkien yhteisön sisäisten lentojen osalta, joiden pituus on yli 1 500 kilometriä, ja kaikkien muiden lentojen osalta, joiden pituus on 1 500–3 500 kilometriä;
- c) 600 euroa kaikkien lentojen osalta, joihin ei voida soveltaa a tai b alakohtaa.

Lennon pituutta määriteltäessä on perusteena käytettävä viimeistä määräpaikkaa, johon matkustaja saapuu myöhässä aikataulun mukaisesta saapumisajasta siksi, että lennolle pääsy on evätty tai lento on peruutettu.

2. Jos matkustajalle tarjotaan matkan uudelleenreititystä 8 artiklan mukaisesti siten, että hän pääsee lopulliseen määräpaikkaansa vaihtoehtoisella lennolla, jonka saapumisaika verrattuna alun perin varatun lennon aikataulun mukaiseen saapumisaikaan ei ylitä

— alle 3 500 kilometrin pituisten lentojen osalta kahta tuntia, tai

— neljää tuntia 3 500 kilometrin pituisten tai sitä pidempien lentojen osalta,

lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja voi alentaa 1 kohdassa säädettyä korvausta 50 prosentilla.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu korvaus on maksettava käteisenä, sähköisenä pankkisiirtona, pankkisiirtona, sekillä tai matkustajan allekirjoitetulla suostumuksella, matkakuponkeina ja/tai muina palveluina.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainitut etäisyydet mitataan isoympyräratamenetelmällä.

8 artikla

Oikeus korvaukseen tai uudelleenreititykseen

1. Jos on viitattu tähän artiklaan, matkustajalle on annettava mahdollisuus valita jokin seuraavista vaihtoehtoista:

- a) — lipusta maksetun hinnan palauttaminen kokonaisuudessaan seitsemän päivän kuluessa 7 artiklan 3 kohdassa esitetyllä tavalla kultakin matkan osalta, joka jää tekemättä, sekä jo tehdyiltä osilta matkaa, jos lennosta ei ole enää matkustajan alkuperäisen matkasuunnitelman kannalta hyötyä, sekä tarvittaessa:

— paluulento, joka lähtee mahdollisimman pian ensimmäiseen lähtöpaikkaan,

- b) matkan uudelleenreititys siten, että matkustaja pääsee vastaavilla kuljetusehdoilla mahdollisimman pian lopulliseen määräpaikkaansa, tai

- c) matkan uudelleenreititys siten, että matkustaja pääsee vastaavilla kuljetusehdoilla lopulliseen määräpaikkaansa hänelle sopivana myöhempanä ajankohtana edellyttäen, että kuljetus on saatavissa.

2. Edellä 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös matkustajaan, jonka lento on osa valmismatkaa, lukuun ottamatta oikeutta saada lennon hinta palautetuksi, jos matkustajalla on tämä oikeus direktiivin 90/314/EY nojalla.

3. Jos kaupunkia tai aluetta palvelevat useat lentoasemat ja lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja tarjoaa matkustajalle lentoa toiselle lentoasemalle kuin sille, jota varaus koskee, lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on vastattava kustannuksista, joita aiheutuu matkustajan siirtymisestä tältä toiselta lentoasemalta joko sille lentoasemalle, jota varaus koskee, tai muuhun lähellä sijaitsevaan määräpaikkaan, josta on sovittu matkustajan kanssa.

9 artikla

Oikeus huolenpitoon

1. Jos tähän artiklaan on viitattu, matkustajalle on tarjottava ilmaiseksi:

- a) aterioita ja virvokkeita kohtuullisessa suhteessa odotusaikaan;

- b) hotellimajoitus,

— jos ylimääräinen majoittautuminen yhdeksi tai useammaksi yöksi on välttämätöntä, tai

— jos matkustajan aikomaa pitempi oleskelu osoittautuu välttämättömäksi;

c) lentoaseman ja majoituspaikan (hotelli tai muu) välinen kuljetus.

2. Lisäksi matkustajille on tarjottava ilmaiseksi kaksi puhelua, teleksiä tai telekopioviestiä tai sähköpostiviestiä.

3. Tätä artiklaa soveltaessaan on lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan kiinnitettävä erityistä huomiota liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeisiin ja mahdollisiin saattajiin sekä ilman saattajaa matkustavien lasten tarpeisiin.

10 artikla

Matkustusluokan muuttaminen

1. Jos lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja sijoittaa matkustajan tämän hankkimassa lentolipussa edellytettyä korkeampaan matkustusluokkaan, se ei voi vaatia tästä lisämaksua.

2. Jos lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja sijoittaa matkustajan tämän hankkimassa lentolipussa edellytettyä alempaan matkustusluokkaan, sen on seitsemän päivän kuluessa maksettava 7 artiklan 3 kohdassa esitetyllä tavalla takaisin 50 prosenttia matkustajan lipun hinnasta kaikkien yhteisön sisäisten lentojen ja muiden alle 3 500 kilometrin pituisten lentojen osalta, lukuun ottamatta lentoja Ranskan merentakaisiin departementteihin ja Ranskan merentakaisista departementteista, sekä 75 prosenttia kaikkien muiden lentojen osalta, mukaan luettuina lennot Ranskan merentakaisiin departementteihin ja Ranskan merentakaisista departementteista.

11 artikla

Liikuntarajoitteiset henkilöt tai henkilöt, joilla on erityistarpeita

1. Lennosta vastaavien lentoliikenteen harjoittajien on ensisijaisesti kuljetettava liikuntarajoitteiset henkilöt, heidän kanssaan matkustavat henkilöt ja hyväksytyt palvelukoirat sekä ilman saattajaa matkustavat lapset.

2. Jos lennolle pääsy evätään, lento peruutetaan tai se viivästyy, on liikuntarajoitteisilla henkilöillä, heidän kanssaan matkustavilla henkilöillä ja ilman saattajaa matkustavilla lapsilla viivästymisen kestosta riippumatta oikeus saada mahdollisimman nopeasti 9 artiklan mukaista huolenpitoa.

12 artikla

Lisäkorvaus

1. Tämän asetuksen säännöksiä on sovellettava siten, ettei rajoiteta matkustajan oikeutta muuhun korvaukseen. Tämän

asetuksen nojalla myönnetty korvaus voidaan vähentää tällaisesta korvauksesta.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta matkustajiin, jotka ovat vapaaehtoisesti luopuneet varauksesta 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien periaatteiden ja sääntöjen, oikeuskäytäntö mukaan lukien, soveltamista.

13 artikla

Takautumisoikeus

Jos lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja maksaa korvauksen tai täyttää muut tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa, tämän asetuksen säännöksiä ei voida tulkita siten, että ne rajoittaisivat sen oikeutta hakea sovellettavan lainsäädännön nojalla korvausta muulta henkilöltä, kolmannet osapuolet mukaan luettuina. Tämä asetus ei lisäksi millään tavoin rajoita lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oikeutta hakea korvausta matkanjärjestäjältä tai muulta henkilöltä, jonka kanssa lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla on sopimus.

14 artikla

Velvollisuus ilmoittaa matkustajille heidän oikeuksistaan

1. Lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on varmistettava, että lähtöselvityksessä on esillä helposti luettava ilmoitus, jonka matkustajat voivat nähdä selvästi ja joka sisältää seuraavan tekstin: "Jos teiltä evätään pääsy lennolle, lentonne peruutetaan tai se viivästyy vähintään kaksi tuntia, pyytäkää lähtöselvitystiskiltä tai lähtöportilta tiedote, jossa ilmoitetaan oikeutenne erityisesti korvaukseen ja apuun."

2. Lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan, joka epää lennolle pääsyn tai peruuttaa lennon, on annettava kullekin matkustajalle, jota epääminen tai peruuttaminen koskee, kirjallinen tiedote, joka sisältää tämän asetuksen mukaiset korvausta ja apua koskevat säännöt. Lisäksi sen on annettava vastaava tiedote kaikille matkustajille, joita koskee vähintään kahden tunnin pituinen viivästyminen. Myös 16 artiklassa mainitun kansallisen elimen yhteystiedot on annettava matkustajille kirjallisessa muodossa.

3. Sokeiden ja näkövammaisten osalta on tämän artiklan säännöksiä sovellettava asianmukaisia vaihtoehtoisia keinoja käyttäen.

15 artikla

Velvollisuuksista luopumista koskeva kielto

1. Tämän asetuksen mukaisia matkustajiin kohdistuvia velvollisuuksia ei voida rajoittaa eikä niistä voida luopua esimerkiksi kuljetussopimukseen sisältyvällä vapauttavalla tai rajoittavalla lausekkeella.

2. Jos matkustajaan kuitenkin sovelletaan tällaista vapauttavaa tai rajoittavaa lauseketta, tai jos matkustajalle ei ole asianmukaisesti ilmoitettu hänen oikeuksistaan, ja hän sen takia on hyväksynyt korvauksen, joka on tässä asetuksessa säädettyä alhaisempi, matkustajalla on tästä huolimatta oikeus ryhtyä tarvittaviin toimiin lisäkorvauksen saamiseksi toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai elimessä.

16 artikla

Asetuksen rikkominen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaava elin, joka vastaa tämän asetuksen täytäntöönpanosta jäsenvaltion alueella sijaitsevilta lentoasemilta lähtevien lentojen sekä kolmannesta maasta näille lentoasemille suuntautuvien lentojen osalta. Sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että matkustajien oikeuksia kunnioitetaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän kohdan mukaisesti nimetty elin komissiolle.

2. Matkustaja voi valittaa mille tahansa 1 kohdan mukaisesti nimetylle elimelle tai muulle jäsenvaltion nimeämälle toimivaltaiselle elimelle tämän asetuksen rikkomisesta, jonka väitetään tapahtuneen jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevalla lentoasemalla tai jonka väitetään koskevan lentoa kolmannesta maasta mainitulla alueella sijaitsevalle lentoasemalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden säätämien, tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

17 artikla

Kertomus

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 päivään tammikuuta 2006 mennessä kertomuksen tämän asetuksen toimivuudesta ja tuloksista, erityisesti:

- lennolle pääsyn epäämisen ja lentojen peruuttamisen yleisyydestä;
- tämän asetuksen soveltamisalan mahdollisesta laajentamisesta matkustajiin, joilla on sopimus yhteisön lentoliikenteen harjoittajan kanssa tai joiden lentovaraus on osa sel-laista "matkapakettia", johon direktiiviä 90/314/ETY sovelletaan ja jotka muiden kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittajien suorittamilla lennoilla lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta määränpäänsä jäsenvaltiossa sijaitseva lentoasema;
- edellä 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjen korvausten määrien mahdollisesta tarkistamisesta.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 295/91.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan . . . (*).

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kolme kuukautta päivästä, jona tämä asetus julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Neuvosto pääsi yhteispäätösmenettelyn puitteissa (EY:n perustamissopimuksen 251 artikla) 5. joulukuuta 2002 poliittiseen yhteisymmärrykseen ehdotuksesta asetukseksi matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä. Neuvosto teki päätöksensä määräenemmistöllä: Yhdistynyt kuningaskunta äänesti vastaan, ja Portugali pidättyi äänestämästä.

Neuvosto otti kantaansa määritellessään huomioon Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssään 24. lokakuuta 2002 antaman lausunnon sekä talous- ja sosiaalikomitean lausunnon.

Asetus korvaa neuvoston asetuksen N:o 295/91. Siinä säädetään korkeammista korvausmääristä siinä tapauksessa, että pääsy lennolle evätään, ja käsitellään myös lentojen peruutusta ja pitkiä viivästymisiä.

II YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

1. Yleistä

Neuvosto teki useita sekä muotoa että sisältöä koskevia muutoksia komission ehdotuksiin. Muotoa koskevilla muutoksilla neuvosto pyrki yksinkertaistamaan tekstejä ja tekemään niistä helpommin ymmärrettäviä. Neuvosto jäsensi tekstiä huomattavasti uudelleen parantaakseen erityisesti loogista järjestystä.

Tärkeimmät asiasisältöä koskevat muutokset ovat seuraavat:

- Neuvosto päätti yksinkertaistaa tekstiä säätämällä, että kaikista matkustajille maksettavista korvauksista ja heidän avustamisestaan huolehtii lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka lentoasemalla läsnäolevana voi yleensä parhaiten täyttää tällaiset velvollisuudet. Lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla on kuitenkin takautumisoikeus sovellettavan lainsäädännön nojalla; asetuksen ei pitäisi lisäksi millään tavoin rajoittaa lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oikeutta hakea korvausta matkanjärjestäjältä tai muulta henkilöltä, jonka kanssa lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla on sopimus.
- Parlamentin tarkistuksen mukaisesti ja Montrealin yleissopimuksen huomioon ottaen neuvosto katsoi, että olisi tarkoituksenmukaista laatia luettelo olosuhteista, joissa lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja voidaan vapauttaa tämän asetuksen mukaisista velvollisuuksistaan. Neuvosto päätti kuitenkin selvyiden vuoksi, ettei näitä olosuhteita luetteloida ”ylivoimaisiksi esteiksi” vaan käytetään sen sijaan käsitettä ”poikkeukselliset olosuhteet”.
- Neuvosto päätti tarkentaa tekstiä peruutusten osalta säätämällä, että oikeus korvaukseen ei riipu ainoastaan ajankohdasta, jolloin matkustajalle ilmoitetaan peruutuksesta, vaan myös matkustajalle tarjotun uudelleenreityksen sopivuudesta.
- Neuvosto päätti hyväksyä parlamentin tarkistuksen mukaisesti järjestelmän, jossa matkan pituuden määrittelyssä käytetään jakoa kolmeen luokkaan. Korvattavat määrät ovat lähes samat kuin parlamentin suosittelemat eli 250 euroa, 400 euroa ja 600 euroa.
- Parlamentin tarkistuksen huomioon ottaen neuvosto on vahvistanut matkustajien oikeuksia lentojen pitkien viivästymisten osalta säätämällä, että matkustajilla on korvauksen tai uudelleenreityksen lisäksi periaatteessa myös oikeus huolenpitoon. Neuvosto päätti lisäksi, että viimeksi mainitun oikeuden pitäisi yleensä sisältää myös oikeus lentoaseman ja majoituspaikan (hotelli tai muu) väliseen ilmaiseen kuljetukseen.
- Neuvosto päätti ottaa matkustusluokan muuttamisen omaksi artiklakseen, koska kysymys ei ole tällöin lennolle pääsyn epäämisestä. Yksinkertaistaakseen menettelyä lentoasemalla neuvosto päätti myös, että olisi tarkoituksenmukaista noudattaa kiinteitä korvausprosentteja.

- Neuvosto päätti lopuksi korostaa niiden säädösten merkitystä, jotka koskevat liikuntarajoitteisia tai henkilöitä, joilla on erityistarpeita. Se sisällytti tästä syystä parlamentin asianomaisen tarkistuksen tekstiin ja antoi kyseisille säännöksille horisontaalisen luonteen.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto pyrki mahdollisimman suuressa määrin sisällyttämään tekstiin parlamentin esittämät tarkistukset. Se ei kuitenkaan joissakin tapauksissa voinut tehdä tätä, koska kyseisten tekstien sisältöä oli huomattavasti muutettu tai teksti oli kokonaan poistettu. Näin ollen neuvosto saattoi hyväksyä muodon tai sisällön osalta (osittain) tarkistukset 8, 9, 10, 11, 12, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 32, 33, 34, 36, 38 ja 42.

III PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että sen yhteinen kanta ehdotuksesta asetukseksi, joka koskee lennolle pääsyn epäämisestä maksettavaa korvausta, on tarkoituksenmukainen ja tasapainoinen. Neuvosto huomauttaa, että suuri määrä parlamentin tarkistuksista on sisällytetty yhteisen kannan tekstiin, ja katsoo, että yleisesti ottaen yhteinen kanta varmistaa laaja-alaisesti parlamentin tarkistusten tavoitteen saavuttamisen.

Neuvoston 18 päivänä maaliskuuta 2003 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 28/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/.../EY antamiseksi kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(2003/C 125 E/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vihreällä kirjalla kasvihuonekaasujen päästökaupasta Euroopan unionissa käynnistettiin Euroopan laajuinen keskustelu kasvihuonekaasujen päästökaupan sopivuudesta ja mahdollisesta toimivuudesta Euroopan unionissa. Eurooppalaisessa ilmastonmuutosohjelmassa on ollut erilaisia sidosryhmiä mukana tarkastelemassa yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien vihreään kirjaan perustuva kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (yhteisön järjestelmä). Päätelmässään 8 päivänä maaliskuuta 2001 neuvosto totesi eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman sekä vihreään kirjaan perustuvan työn erityisen merkityksen ja korosti konkreettisten toimien pikaista tarvetta yhteisön tasolla.

⁽¹⁾ EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 33.

⁽²⁾ EYVL C 221, 17.9.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL C 192, 12.8.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. lokakuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. maaliskuuta 2003, ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽⁵⁾ perustetussa kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ilmastonmuutosta pidetään ensisijaisena toiminta-alueena, ja ohjelmassa esitetään yhteisön laajuisen päästökauppajärjestelmän toteuttamista vuoteen 2005 mennessä. Ohjelmassa todetaan, että yhteisö on sitoutunut vähentämään vuosien 2008–2012 aikana kasvihuonekaasujen päästöjä kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna ja että pitkällä aikavälillä kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärä on vähennettävä noin 70 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna.

- (3) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä 15 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽⁶⁾ hyväksytyn ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakiinnuttaminen sellaiselle tasolle, ettei ihmisen toiminnasta aiheudu vaarallista häiriötä ilmastojärjestelmässä.

- (4) Kun Kioton pöytäkirja, joka hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämiseksi yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY ⁽⁷⁾, tulee voimaan, se velvoittaa yhteisön ja sen jäsenvaltiot vähentämään pöytäkirjan liitteessä A lueteltujen ihmisen toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen kokonaismäärää vuosien 2008 ja 2012 välisenä kautena kahdeksalla prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna.

- (5) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisestä päätöksen 2002/358/EY mukaisesti. Tällä direktiivillä on tarkoitus myötävaikuttaa siihen, että Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa tehokkaammin, järjestämällä tehokkaat kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien eurooppalaiset markkinat ja siten, että siitä koituu mahdollisimman vähän haittaa talouden kehitykselle ja työllisyydelle.

⁽⁵⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.

- (6) Yhteisön CO₂-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä 24 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/389/ETY⁽¹⁾ toteutettiin järjestelmä, jolla valvotaan kasvihuonekaasujen päästöjä ja arvioidaan edistymistä näitä päästöjä koskevien sitoumusten täyttämiseksi. Tämä järjestelmä auttaa jäsenvaltioita niiden päättäessä myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä.
- (7) Yhteisön säännökset päästöoikeuksien jakamisesta jäsenvaltioissa ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, ettei sisämarkkinoiden toiminta häiriinny, ja vältetään kilpailun vääristyminen.
- (8) Jäsenvaltiot voivat säätää, että ne myöntävät henkilöille vuonna 2008 alkavana viisivuotiskautena voimassa olevia päästöoikeuksia ainoastaan niiden päästöoikeuksien osalta, jotka on mitätöity ja jotka vastaavat niitä päästöjen vähennyksiä, jotka nämä henkilöt ovat toteuttaneet jäsenvaltionsa alueella vuonna 2005 alkavan kolmivuotiskauden aikana.
- (9) Tästä viisivuotiskaudesta alkaen siirrettäessä päästöoikeuksia toiseen jäsenvaltioon tehdään vastaavat mukautukset Kioton pöytäkirjan nojalla sallittuihin päästömääriin.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiettyjä nimettyjä toimintoja harjoittavilla toimijoilla on kasvihuonekaasujen päästölupa ja että ne tarkkailevat näihin toimintoihin liittyviä nimettyjä kasvihuonekaasupäästöjään ja raportoivat niistä.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin rikkomiseen, ja varmistettava, että niitä sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (12) Avoimuuden varmistamiseksi yleisöllä olisi oltava mahdollisuus tutustua tietoihin, jotka koskevat päästöoikeuksien jakamista ja päästöjen tarkkailun tuloksia, ellei ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽²⁾ edellyttämistä rajoituksista muuta johdu.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin täytäntöönpanosta kertomus eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽³⁾ mukaisesti.
- (14) Otettaessa uusia laitoksia yhteisön järjestelmän piiriin olisi noudatettava tässä direktiivissä annettuja säännöksiä.
- (15) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota säilyttämästä tai perustamasta kansallisia kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiä, joilla säännellään kasvihuonekaasujen päästöjä, jotka ovat peräisin muista kuin liitteessä I luetelluista tai yhteisön järjestelmän piiriin kuuluvista toiminnoista tai jotka ovat peräisin väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitoksista.
- (16) Jäsenvaltiot voivat osallistua kansainväliseen päästökauppaan Kioton pöytäkirjan osapuolina minkä tahansa muun sen liitteessä B mainitun osapuolen kanssa.
- (17) Yhteisön järjestelmän kytkeminen kolmansien maiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin lisää Kioton pöytäkirjan velvoitteiden täyttämistä yhteisesti tehdyssä päätöksessä 2002/358/EY yhteisölle asetettujen päästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisen kustannustehokkuutta.
- (18) Hankemekanismeista saatavien vähennysten huomioon ottaminen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi vuodesta 2005 lähtien lisää kustannustehokkuutta maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, ja siitä säädetään direktiivillä, jolla liitetään yhteisön järjestelmään hankemekanismit, yhteistoteutus (II) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) mukaan lukien.
- (19) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/61/EY⁽⁴⁾ luodaan pilaantumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevat yleiset puitteet, joita voidaan käyttää kasvihuonekaasujen päästölupien myöntämisessä. Direktiiviä 96/61/EY olisi muutettava sen varmistamiseksi, ettei tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvasta laitoksesta peräisin oleville kasvihuonekaasujen suorille päästöille aseteta päästöjen raja-arvoja ja että jäsenvaltiot voivat päättää, ettei energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia määrätä koskemaan polttoyksiköitä tai muita yksiköitä, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla, tämän kuitenkin rajoittamatta direktiivin 96/61/EY muiden vaatimusten soveltamista.
- (20) Tämä direktiivi on Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen ja Kioton pöytäkirjan mukainen. Tätä direktiiviä olisi tarkistettava niihin liittyvän kehityksen perusteella sekä direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten ja kasvihuonekaasujen päästöjen seurannassa saavutetun edistymisen ottamiseksi huomioon.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 9.7.1993, s. 31, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 1999/296/EY (EYVL L 117, 5.5.1999, s. 35).

⁽²⁾ EYVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

⁽⁴⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

- (21) Päästöoikeuksien kaupan olisi oltava osa kattavaa ja yhdenmukaista politiikka- ja toimenpidekokonaisuutta, joka toteutetaan jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla. Yhteisön järjestelmään kuuluvan toiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tarkastella sellaisten sääntely- tai veropolitiikkojen taikka muiden politiikkojen vaikutuksia, joilla on samat tavoitteet, tämän kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Direktiiviä tarkistettaessa olisi tarkasteltava sitä, missä määrin nämä tavoitteet on saavutettu.
- (22) Verotus voi olla kansallisen politiikan väline sellaisten laitojen päästöjen rajoittamiseksi, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.
- (23) Politiikkoja ja toimenpiteitä olisi toteutettava jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla kaikilla talouden aloilla Euroopan unionissa eikä ainoastaan teollisuuden ja energian aloilla, jotta saadaan aikaan huomattavia vähennyksiä päästöissä.
- (24) Markkinoihin perustuvien järjestelyjen moninaisista mahdollisuuksista huolimatta ilmaston muutoksen rajoittamista koskevan Euroopan unionin strategian olisi perustuttava yhteisön järjestelmän ja muun tyyppisten yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten toimien väliseen tasapainoon.
- (25) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (26) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (27) Koska yksittäisten jäsenvaltioiden toimin ei voida riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toiminnan tavoitetta eli yhteisön järjestelmän toteuttamista ja koska se tämän vuoksi voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa esitetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä "yhteisön järjestelmä") kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuviin päästöihin ja liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivistä 96/61/EY johtuvien vaatimusten soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "päästöoikeudella" ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi määritettyä ja tämän direktiivin säännösten mukaisesti siirrettävissä olevaa oikeutta päästää ympäristöön yhtä hiilidioksiditonnia vastaava määrä tietyinä ajanjaksona;
- b) "päästöillä" jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja;
- c) "kasvihuonekaasuilla" liitteessä II lueteltuja kaasuja;
- d) "kasvihuonekaasujen päästöluvalla" 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;
- e) "laitoksella" kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti yhteydessä laitoksella suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;
- f) "toiminnanharjoittajalla" henkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päättävä valta laitoksen teknisessä toiminnassa;
- g) "henkilöllä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- h) "uudella osallistujalla" yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan tai jonka kasvihuonekaasujen päästölupa on päivitetty laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksen tai laitoksen laajennuksen johdosta sen jälkeen, kun kansallisesta jakosuunnitelmasta on ilmoitettu komissiolle;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- i) "yleisöllä" yhtä tai useampaa henkilöä ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- j) "hiilidioksiditonnia vastaavalla määrällä" tai "hiilidioksidiekvivalenttitonilla" yhtä tonnia hiilidioksidia (CO₂) tai minkä tahansa muun liitteessä II luetellun kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava vaikutus maapallon lämpenemiseen.

4 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu kyseiseen toimintaan liittyviä nimettyjä päästöjä, ilman että toimivaltainen viranomainen on myöntänyt sen toiminnanharjoittajalle luvan 5 ja 6 artiklan mukaisesti tai laitos on jätetty väliaikaisesti yhteisön järjestelmän ulkopuolelle 27 artiklan nojalla.

5 artikla

Kasvihuonekaasujen päästölupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä kuvaus seuraavista:

- a) laitos ja sen toiminnot sekä käytössä oleva teknologia,
- b) raaka- ja lisäaineet, joiden käytöstä todennäköisesti aiheutuu liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjä,
- c) laitoksesta aiheutuvien liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjen lähteet, ja
- d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklan nojalla annettujen ohjeiden mukaisesti.

Lupahakemukseen on myös kuuluttava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista yksityiskohdista.

6 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvan ehdot ja sisältö

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan päästää kasvihuonekaasuja koko laitoksesta tai sen osasta, jos sille on osoitettu, että toiminnanharjoittaja pystyy tarkkailemaan päästöjä ja raportoimaan niistä.

Kasvihuonekaasujen päästölupa voi koskea saman toiminnanharjoittajan samassa sijaintipaikassa olevaa yhtä tai useampaa laitosta.

2. Kasvihuonekaasujen päästölupien on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- b) kuvaus laitoksen toiminnoista ja päästöistä;
- c) päästöjen tarkkailua koskevat vaatimukset, joissa määritetään tarkkailumenetelmät ja -tiheys;
- d) päästöraportointia koskevat vaatimukset; ja
- e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia neljän kuukauden kuluessa kyseisen vuoden lopusta.

7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen laajennuksista, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja muuttuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite.

8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 96/61/EY kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 96/61/EY liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvan myöntämisedot ja -menettely yhteensovitetaan mainitussa direktiivissä säädettyjen lupaehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 96/61/EY säädettyihin menettelyihin.

9 artikla

Kansallinen jakosuunnitelma

1. Kunkin jäsenvaltion on jokaista 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kautta varten laadittava kansallinen suunnitelma, jossa esitetään päästöoikeuksien kokonaismäärä, jonka jäsenvaltio aikoo kyseiseksi kaudeksi myöntää, sekä se, miten sen on tarkoitus nämä oikeudet jakaa. Suunnitelman laatimisessa on käytettävä objektiivisia ja avoimia perusteita, mukaan lukien liitteessä III luetellut perusteet, ja siinä on otettava asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä ohjeet liitteessä III lueteltujen perusteiden täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta perussopimuksen soveltamista.

11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kautta koskeva suunnitelma on julkistettava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 31 päivään maaliskuuta 2004 mennessä. Seuraavia kausia koskeva suunnitelma on julkaistava ja siitä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille vähintään 18 kuukautta ennen kyseisen kauden alkamista.

2. Kansallisia jakosuunnitelmia on tarkasteltava 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3. Jäsenvaltion tehtyä 1 kohdan mukaisen ilmoituksen kansallisesta jakosuunnitelmasta komissio voi kolmen kuukauden kuluessa hylätä suunnitelman tai sen osan sillä perusteella, että se ei ole liitteessä III lueteltujen perusteiden tai 10 artiklan mukainen. Jäsenvaltio voi tehdä 11 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisen päätöksen vain, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset. Komission on perusteltava hylkäävä päätös.

10 artikla

Jakomenetelmä

Jäsenvaltioiden on jaettava päästöoikeudet maksutta 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi. Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 90 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi.

11 artikla

Päästöoikeuksien jakaminen ja myöntäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaa kolmivuotiskautta varten myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä ja päästöoikeuksien jakamisesta kunkin laitoksen toiminnanharjoittajalle. Päätös on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kauden alkamista, ja sen on perustuttava 9 artiklan nojalla laadittuun kansalliseen jakosuunnitelmaan ja oltava 10 artiklan mukainen, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

2. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaa viisivuotiskautta ja kutakin sitä seuraavaa viisivuotiskautta varten myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä ja aloitettava menettely päästöoikeuksien jakamiseksi kunkin laitoksen toiminnanharjoittajalle. Päätös on tehtävä vähintään 12 kuukautta ennen kunkin kauden alkamista ja sen on perustuttava 9 artiklan nojalla laadittuun kyseisen jäsenvaltion kansalliseen jakosuunnitelmaan ja oltava 10 artiklan mukainen, ottaen asianmukaisesti huomioon yleisön huomautukset.

3. 1 tai 2 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on noudatettava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 87 ja 88 artiklan vaatimuksia. Jakopäätöksiä tehdessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon se, että päästöoikeuksia on oltava uusien osallistujien saatavilla.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä osa päästöoikeuksien kokonaismäärästä 1 tai 2 kohdassa mainitun kauden kutakin vuotta varten kyseisen vuoden helmikuun 28 päivään mennessä.

12 artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöoikeuksia voidaan siirtää:

a) henkilöiden välillä yhteisössä;

b) yhteisössä olevien henkilöiden ja kolmansissa maissa olevien henkilöiden välillä, jos kyseinen päästöoikeus on tunnustettu 25 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ilman muita kuin tähän direktiiviin sisältyviä tai tämän direktiivin nojalla asetettavia rajoituksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan toiminnanharjoittajan 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat.

13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Päästöoikeudet ovat voimassa sinä 11 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona aiheutuvien päästöjen osalta, jolle ne on myönnetty.

2. Neljä kuukautta ensimmäisen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myöntää päästöoikeuksia henkilöille kuluvaan kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

3. Neljä kuukautta kunkin 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ensimmäistä seuraavan viisivuotiskauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaan kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

14 artikla

Päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat ohjeet

1. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 30 päivään syyskuuta 2003 mennessä ohjeet liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvien, kyseisiin toimintoihin liittyvien nimettyjen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten. Ohjeiden on perustuttava liitteessä IV esitettyihin päästöjen tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöjä tarkkaillaan näitä ohjeita noudattaen.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja laatii näitä ohjeita noudattaen toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kalenterivuoden päätyttyä raportin kyseisenä kalenterivuonna laitoksesta aiheutuneista päästöistä.

15 artikla

Todentaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat päästöraportit todennetaan liitteessä V esitettyjen perusteiden mukaisesti ja että tästä ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja, jonka raporttia ei ole kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä todennettu edeltävän vuoden päästöjen osalta tyydyttäväksi liitteessä V esitettyjen perusteiden mukaisesti, ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä ennen kuin kyseisen toiminnanharjoittajan raportti on todennettu tyydyttäväksi.

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden säännösten soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet 12 artiklan 3 kohdan vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jokin toiminnanharjoittaja ei kunkin vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä palauta toiminnanharjoittajan edeltävän vuoden päästöjä vastaavaa määrää päästöoikeuksia, tämä on velvollinen maksa-

maan liikapäästöistä sakkoa. Tämä liikapäästösakko on 100 euroa kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

4. Kolmivuotiskautena, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2005, jäsenvaltioiden on sovellettava liikapäästöihin pienempää sakkoa, joka on 40 euroa kutakin sellaista laitoksen toiminnasta aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

17 artikla

Tietojen saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville päästöoikeuksien jakamista koskevat päätökset sekä kasvihuonekaasujen päästölupien edellyttämät ja toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöraportit, jollei direktiivin 2003/4/EY (1) 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu.

18 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on tehtävä aiheelliset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien yhden tai useamman asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen, tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Jos viranomaisia nimitään useampi kuin yksi, näiden viranomaisten tämän direktiivin mukainen toiminta on yhteensovitettava.

19 artikla

Rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava rekisterin perustamisesta ja ylläpitämisestä sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksien myöntämisestä, hallussapidosta, siirtämisestä ja mitätöimisestä pidetään tarkkaa kirjanpitoa. Jäsenvaltiot voivat ylläpitää rekistereitään yhteisessä järjestelmässä yhden tai useamman muun jäsenvaltion kanssa.

2. Kuka tahansa henkilö voi pitää hallussaan päästöoikeuksia. Rekisterin on oltava yleisön käytettävissä, ja rekisterissä kirjataan erillisille tileille kunkin sellaisen henkilön päästöoikeudet, jolle päästöoikeuksia myönnetään ja jolle tai jolta niitä siirretään.

(1) EUVL L ...

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti asetuksen standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä. Rekisterit koostuvat standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietojen avulla voidaan seurata päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöimistä, taata yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja luottamuksellisuus tarvittaessa sekä varmistaa, että siirrot eivät ole Kioton pöytäkirjasta johtuvien velvoitteiden vastaisia.

20 artikla

Keskusvalvoja

1. Komissio nimeää keskusvalvojan, joka pitää riippumatonta tapahtumakirjaa päästöoikeuksien myöntämisestä, siirtämisestä ja mitätöimisestä.

2. Keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjan avulla automaattisia tarkistuksia kustakin tapahtumasta rekisterissä varmistaakseen, että päästöoikeuksien myöntämisessä, siirtämisessä ja mitätöimisessä ei toimita sääntöjenvastaisesti.

3. Jos automaattisissa tarkistuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuutta, keskusvalvojan on ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, joka ei tai jotka eivät saa kirjata kyseistä tapahtumaa tai asianomaisiin päästöoikeuksiin liittyviä muita tapahtumia ennen kuin sääntöjenvastaisuudet on selvitetty.

21 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevien ohjeiden noudattamiseen, todentamiseen ja tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin ja tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaika.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden kertomusten vastaanottamisesta.

3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä tietojenvaihtoa päästöoikeuksien jakoon, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailuun, raportointiin, todentamiseen sekä direktiivin noudattamiseen liittyvästä kehityksestä.

22 artikla

Liitteen III muuttaminen

Komissio voi muuttaa liitettä III kauden 2008–2012 osalta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti 21 artiklassa edellytettyjen kertomusten sekä tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa päätöksen 93/389/ETY 8 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin, laitoksiin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, mikäli komissio 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyy kyseisten toimintojen, laitosten ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, järjestelmän tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta ja suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus.

Jäsenvaltiot voivat vuodesta 2005 alkaen soveltaa samoin edellytyksin päästöoikeuksien kauppaa laitoksiin, jotka harjoittavat liitteessä I lueteltuja toimintoja, joiden kapasiteetti alittaa kyseisessä liitteessä tarkoitettuja rajat.

2. Tällaisia toimintoja harjoittaville laitoksille myönnetty päästöoikeudet on mainittava 9 artiklassa tarkoitettussa kansallisessa jakosuunnitelmassa.

3. Komissio voi omasta aloitteestaan antaa tai sen on jäsenvaltion pyynnöstä annettava 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat ohjeet, jotka aiheutuvat sellaisista toiminnoista, laitoksista ja kasvihuonekaasuista, joita ei luetella liitteessä I, mikäli kyseisten päästöjen tarkkailu ja raportointi on mahdollista suorittaa riittävällä tarkkuudella.

4. Jos tällaisia toimenpiteitä otetaan käyttöön, 30 artiklan nojalla suoritettussa uudelleentarkastelussa on pohdittava lisäksi sitä, olisiko liitettä I muutettava kyseisistä toiminnoista aiheutuvien päästöjen sisällyttämiseksi yhdenmukaisesti koko yhteisössä.

25 artikla

Yhteydet muihin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin

1. Niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen kolmansien maiden kanssa, jotka ovat ratifioineet pöytäkirjan, olisi tehtävä sopimuksia, joilla päästöoikeudet tunnustetaan vastavuoroisesti yhteisön järjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä perustamissopimuksen 300 artiklan sääntöjen mukaisesti.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu sopimus on tehty, komissio laatii 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat säännökset, jotka liittyvät päästöoikeuksien vastavuoroiseen tunnustamiseen kyseisen sopimuksen mukaisesti.

26 artikla

Direktiivin 96/61/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/61/EY 9 artiklan 3 kohtaan seuraavat alakohtat:

”Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston ... annetun direktiivin 2003/.../EY (*) liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/.../EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa.

Edellä olevia kolmea alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/.../EY 27 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L ...”

27 artikla

Tiettyjen laitosten väliaikainen poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä hakemuksen komissiolle tiettyjen laitosten ja toimintojen väliaikaisesta jättämisestä yhteisön järjestelmän ulkopuolelle enintään 31 päivään joulukuuta 2007 saakka. Hakemuksessa on lueteltava kaikki tällaiset laitokset, ja hakemus on julkistettava.

2. Jos komissio 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti katsoo tarkasteltuaan yleisön kyseisestä hakemuksesta mahdollisesti esittämiä huomautuksia, että:

- a) laitokset ja toiminnot rajoittavat kansallisen politiikan seurauksena päästöjään yhtä paljon kuin jos ne olisivat direktiivin säännösten alaisia, ja
- b) laitoksiin ja toimintoihin sovelletaan tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat 14 ja 15 artiklan nojalla säädettyjä vaatimuksia, ja
- c) laitoksiin ja toimintoihin sovelletaan seuraamuksia, jotka vastaavat vähintään 16 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia, siinä tapauksessa, etteivät ne täytä kansallisia vaatimuksia,

se sallii kyseisten laitosten väliaikaisen jättämisen yhteisön järjestelmän ulkopuolelle.

On varmistettava, etteivät sisämarkkinat vääristy.

28 artikla

Ryhmittymien muodostaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia jotakin liitteessä I luetelluista toiminnoista harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajien muodostavan samaa toimintaa harjoittavien laitosten ryhmittymän 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi ajaksi ja/tai 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi ensimmäiseksi viisivuotiskaudeksi tämän artiklan 2–6 kohdan mukaisesti.

2. Liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavat toiminnanharjoittajat, jotka haluavat muodostaa ryhmittymän, tekevät toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen, jossa ilmoitetaan, mitkä laitokset ne haluavat yhdistää ryhmittymäksi ja miksi ajaksi, sekä esitetään todisteet siitä, että toimitsijamies kykenee täyttämään 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut velvoitteet.

3. Toiminnanharjoittajat, jotka haluavat muodostaa ryhmittymän, nimeävät toimitsijamiehen,

- a) jolle 11 artiklasta poiketen myönnetään toiminnanharjoittajien laitospohjaisesti laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä,

b) joka 6 artiklan 2 kohdan e alakohdasta ja 12 artiklan 3 kohdasta poiketen on vastuussa ryhmittymään kuuluvien laitosten kokonaispäästöjä vastaavan päästöoikeuksien määrän palauttamisesta, ja

c) joka ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä siinä tapauksessa, että jonkin toiminnanharjoittajan raporttia ei ole todennettu tyydyttäväksi 15 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

4. Poiketen 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdasta seuraamukset kohdistetaan toimitsijamieheen, jos velvoitetta palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia ryhmittymään kuuluvien laitosten kokonaispäästöjen kattamiseksi ei täytetä.

5. Jäsenvaltion, joka haluaa sallia yhden tai useamman ryhmittymän muodostamisen, on toimitettava 2 kohdassa tarkoitettu hakemus komissiolle. Komissio voi kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta hylätä sen, jos se ei täytä tämän direktiivin vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen soveltamista. Hylkäämispäätös on perusteltava. Hylkäämistapauksessa jäsenvaltio voi sallia ryhmittymän muodostamisen vain, jos komissio hyväksyy ehdotetut muutokset.

6. Jos toimitsijamies laiminlyö 4 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten noudattamisen, kukin ryhmittymään kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittaja vastaa niistä 12 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti oman laitoksensa päästöjen osalta.

29 artikla

Ylivoimainen este

Jäsenvaltiot voivat 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden aikana tehdä hakemuksen komissiolle lisäpäästöoikeuksien myöntämisestä tietyille laitoksille ylivoimaisen esteen tapauksissa. Komissio ratkaisee, onko ylivoimainen este näytetty toteen, ja jos on, se antaa kyseiselle jäsenvaltiolle luvan ei-siirtokelpoisten lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen kyseisten laitosten toiminnanharjoittajille.

30 artikla

Uudelleentarkastelu ja kehittäminen

1. Kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymisen perusteella komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ehdotuksen liitteen I muuttamisesta siten, että siihen sisällytetään muita toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä.

2. Tämän direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen, kasvihuonekaasujen päästöjen tarkkailussa saavutetun edistymi-

sen sekä kansainvälisen tilanteen kehittymisen perusteella komissio laatii tämän direktiivin soveltamisesta kertomuksen, jossa käsitellään

a) sitä, olisiko liitettä I muutettava järjestelmän taloudellisen tehokkuuden lisäämiseksi edelleen siten, että siihen sisällytetään muita toimintoja ja muiden liitteessä II lueteltujen kasvihuonekaasujen päästöjä,

b) yhteisön päästöoikeuksien kaupan suhdetta kansainväliseen päästökauppaan, joka alkaa vuonna 2008,

c) päästöoikeuksien jakamiseen sovellettavan menettelyn sekä liitteessä III tarkoitettujen kansallisten jakosuunnitelmien laitimisperusteiden yhdenmukaistamisen jatkamista,

d) hankemekanismeista saatavien päästöhyvitysten käyttöä,

e) päästökaupan suhdetta jäsenvaltioiden ja yhteisön toteuttamiin muihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin, mukaan lukien verotus, jolla pyritään samoihin tavoitteisiin,

f) sitä, olisiko asianmukaista, että on vain yksi yhteisön rekisteri,

g) liiallisista päästöistä aiheutuvien seuraamusten tasoa ottaen huomioon muun muassa inflaation,

h) päästöoikeuksien markkinoiden toimintaa, erityisesti mahdollisten markkinoiden häiriöiden osalta,

i) sitä, kuinka yhteisön järjestelmä mukautetaan laajentuneeseen Euroopan unioniin,

j) ryhmittymien muodostamista.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 30 päivään kesäkuuta 2006 mennessä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.

3. Hankemekanismin, yhteistoteutus (II) ja puhtaan kehityksen mekanismi (CDM) mukaan luettuina, yhdistäminen yhteisön järjestelmään on toivottavaa ja tärkeää, jotta tavoitteet voitaisiin saavuttaa sekä maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen että kustannustehokkaammin toimivan yhteisön järjestelmän osalta. Siksi hankemekanismeista saadut päästöhyvitykset hyväksytään käytettäväksi tässä järjestelmässä niiden säännösten mukaisesti, jotka Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat komission ehdotuksesta ja joita olisi sovellettava rinnakkain yhteisön järjestelmän kanssa vuonna 2005.

31 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

LUETTELO 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA, 3 JA 4 ARTIKLASSA, 14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA, 28 ARTIKLASSA JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA TOIMINNOISTA

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen.
2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos sama toiminnanharjoittaja suorittaa useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla paikalla, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
Energia-ala	
Polttolaitokset, joiden nimellinen lämpöteho on enemmän kuin 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Öljynjalostamot	Hiilidioksidi
Koksaamot	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto ja jalostus	
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus- tai sintrauslaitokset	Hiilidioksidi
Raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Mineraaliteollisuus	
Laitokset, jotka tuottavat sementtiklinkkeriä kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Lasia valmistavat laitokset, mukaan lukien lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Laitokset, joissa valmistetaan keraamisia tuotteita polttamalla, erityisesti kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennustiiliä, laattoja, kivitavaraa tai posliinia ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m ³ ja lasitaustiheys ylittää 300 kg/m ³ uunia kohden	Hiilidioksidi
Muu toiminta	
Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan:	
a) massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista	Hiilidioksidi
b) paperia tai kartonkia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi

LIITE II

3 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUT KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO_2)

Metaani (CH_4)

Typpioksiduuli (N_2O)

Fluorihiiilivedyt (HFC)

Perfluorihiiilivedyt (PFC)

Rikkiheksafluoridi (SF_6)

LIITE III

PERUSTEET 9, 22 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETTUIEN KANSALLISTEN JAKOSUUNNITELMIEN LAATIMISELLE

1. Kunakin kautena jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava jäsenvaltion päästörajoitusvelvoitetta, joka perustuu päätökseen 2002/358/EY ja Kioton pöytäkirjaan, ottaen huomioon toisaalta kokonaispäästömäärä, jota nämä päästöoikeudet vastaavat verrattuna tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista lähteistä aiheutuviin päästöihin, ja toisaalta kansalliset energiapolitiikat, ja sen olisi oltava kansallisen ilmastonmuutosohjelman mukainen.
2. Jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän on vastattava päätöksen 93/389/ETY mukaisesti laadittavia arvioita toteutuneesta ja suunnitellusta edistymisestä jäsenvaltioiden osallistumisessa yhteisön velvoitteiden täyttämiseen.
3. Jaettavien päästöoikeusmäärien on vastattava tämän suunnitelman kattamien toimintojen edellytyksiä, myös teknisiä edellytyksiä, vähentää päästöjä. Jäsenvaltiot voivat perustaa päästöoikeuksien jakamisen kasvihuonekaasujen päästöjen tuotekohtaiseen keskitasoon kussakin toiminnassa sekä kussakin toiminnassa saavutettavissa olevaan edistykseen.
4. Suunnitelman on vastattava yhteisön muita lainsäädännöllisiä ja poliittisia välineitä. Uusista lainsäädännöllisistä vaatimuksista johtuvat väistämättömät päästöjen lisääntymiset on otettava huomioon.
5. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja etenkin sen 87 ja 88 artiklan vaatimusten mukaisesti suunnitelma ei saa syrjiä eri yrityksiä tai aloja toisiinsa nähden siten, että suosittaisiin aiheettomasti tiettyjä yrityksiä tai toimintoja.
6. Suunnitelmassa on oltava tiedot siitä, millä tavalla uudet osallistujat voivat alkaa osallistua yhteisön järjestelmään kyseisessä jäsenvaltiossa.
7. Suunnitelmaan voi sisältyä varhaisia toimia, ja siinä on oltava tieto siitä, millä tavalla varhaiset toimet otetaan huomioon.
8. Suunnitelmassa on oltava tietoa tavasta, jolla puhdas tekniikka, mukaan lukien energiatehokkaat teknologiat, otetaan huomioon.
9. Suunnitelmassa on selostettava, kuinka yleisö voi esittää huomautuksia. Lisäksi siinä on oltava tiedot järjestelyistä, joiden avulla varmistetaan huomautusten huomioon ottaminen ennen kuin päästöoikeuksien jaosta päätetään.
10. Suunnitelmaan on sisällyttävä luettelo tämän direktiivin kattamista laitoksista ja päästöoikeuksista, jotka niille kullekin aiotaan myöntää.
11. Suunnitelma voi sisältää tietoja siitä, millä tavalla Euroopan unionin ulkopuolisten maiden tai yksiköiden kilpailu otetaan huomioon.

LIITE IV

14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖJEN TARKKAILUA JA RAPORTOINTIA KOSKEVAT PERIAATTEET**Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu**

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti tai mittausten perusteella.

Laskenta

Päästöt lasketaan seuraavan kaavan avulla:

$$\text{Toimintatiedot} \times \text{päästökerroin} \times \text{hapettumiskerroin}$$

Toimintatietoja (käytetty polttoaine, tuotantomäärät jne.) tarkkaillaan toimitustietojen tai mittausten perusteella.

Laskennassa käytetään hyväksyttyjä päästökertoimia. Toiminnalle ominaisia päästökertoimia voidaan soveltaa kaikkiin polttoainelajeihin. Oletuskertoimia voidaan käyttää kaikkiin muihin polttoainelajeihin paitsi ei-kaupallisiin polttoaineisiin (jätepolttoaineet, kuten autonrenkaat ja teollisuuden prosessikaasut). Hiiltä varten on vielä kehitettävä juonnekohtaiset oletuskertoimet ja maakaasua varten EU:n omat tai tuottajamaakohtaiset oletuskertoimet. Jalostamotuotteiden osalta voidaan käyttää hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) mukaisia oletusarvoja. Biomassan päästökerroin on 0.

Jos päästökertoimessa ei oteta huomioon sitä, että osa hiilestä on hapettumatonta, on lisäksi käytettävä hapettumiskerrointa. Jos toiminnalle ominaiset päästökertoimet on laskettu ja hapettuminen on niissä jo otettu huomioon, hapettumiskerrointa ei tarvitse käyttää.

Direktiivin 96/61/EY mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.

Kunkin toiminnan, laitoksen ja polttoainelajin osalta laaditaan erilliset laskelmat.

Mittaus

Päästöjen mittaamisessa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä. Mittaustulokset varmennetaan niitä tukevilla päästölaskelmilla.

Muiden kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailu

Käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä, jotka komissio kehittää yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa ja jotka vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Päästöraportin laatiminen

Toiminnanharjoittajan on sisällytettävä laitosta koskevaan raporttiin seuraavat tiedot:

A. Laitoksen tunnistetiedot, mm.:

- laitoksen nimi
- laitoksen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa
- laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen toimintojen laji ja numero
- yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, telefaksinumero ja sähköpostiosoite ja
- laitoksen omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään laskennallisesti:

- toimintatiedot
- päästökertoimet
- hapettumiskertoimet
- kokonaispäästöt ja
- epävarmuus.

C. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään mittamalla:

- kokonaispäästöt ja
- tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta ja
- epävarmuus.

D. Poltosta aiheutuvien päästöjen osalta raportissa on lisäksi oltava hapetuskerroin, ellei hapetusta ole otettu huomioon jo toiminnalle ominaista päästökerrointa määritettäessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.

LIITE V

15 ARTIKLASSA TARKOITETUT TODENTAMISPERUSTEET

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä I mainitun toiminnan päästöt.
2. Todentamismenettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena on tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:
 - a) ilmoitetut toimintatiedot ja niihin liittyvät mittaukset ja laskelmat
 - b) päästökertoimien valinta ja käyttö
 - c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat ja
 - d) mittausmenetelmien valinnan tarkoituksenmukaisuus ja niiden käyttö, jos mittauksia on tehty.
3. Ilmoitetut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää toiminnanharjoittajan osoittavan, että:
 - a) ilmoitetuissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia
 - b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti ja
 - c) laitoksen keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.
4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.
5. Todentajan on otettava huomioon, onko laitos rekisteröity ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).

Menetelmät

Strategia-analyysi

6. Todentamisen on perustuttava kaikkien laitoksessa harjoitettavien toimintojen strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.

Prosessianalyysi

7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla laitoksessa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein ilmoitettujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.

Riskianalyysi

8. Todentaja arvioi laitoksen kaikki päästölähteet todetakseen laitoksen kokonaispäästöihin vaikuttavien päästölähteiden tietojen luotettavuuden.
9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä päästölähteet, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti päästökertoimien valintaa ja yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päästölähteisiin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.
10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos toiminnanharjoittaja käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.

Selvitys

11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta selvityksen, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset

12. Todentajan on oltava toiminnanharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:
- a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat suuntaviivat
 - b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset ja
 - c) laitoksen kutakin päästölähdettä ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen synty tapa.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 23.10.2001 neuvostolle ehdotuksensa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta.
2. Alueiden komitea antoi lausuntonsa 14.3.2002.
3. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 29.5.2002.
4. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 10.10.2002.
5. Neuvosto vahvisti 18.3.2003 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II TAVOITE

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on toteuttaa kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä luomalla sille oikeudellinen kehys EU:n lainsäädännössä sekä EU:n laajuiset markkinat päästöoikeuksille. Tämä väline on tärkeä osa komission strategiaa Kioton pöytäkirjan tavoitteiden saavuttamiseksi mahdollisimman kustannustehokkaasti. Päästökauppa vähentää päästövähennysten kustannuksia, koska sen avulla varmistetaan, että vähennykset tehdään siellä, missä se on halvinta. Päästökauppa on samalla tehokasta ympäristönsuojelun kannalta, koska sen avulla vähennetään ennalta määritetyllä tavalla päästöjä, jotka aiheutuvat järjestelmään kuuluvista toiminnoista. Ehdotuksella varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja vältetään kilpailun kohtuuton vääristyminen.

Direktiivi on erityisen tärkeä sen varmistamiseksi, että Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden 31.5.2002 ratifioiman Kioton pöytäkirjan ⁽¹⁾ mukaiset oikeudelliset sitoumukset kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi täytetään mahdollisimman kustannustehokkaasti.

III YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

1. Yleistä

Yhteiseen kantaan sisällytettiin 23 Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemistä 73:sta tarkistuksesta (täysin, osittain tai periaatteeltaan, pitämällä sanamuoto täsmälleen samana tai samantaisena taikka tarkistusten tarkoituksen osalta). Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta ei muuta komission alkuperäisen ehdotuksen lähestymistapaa tai pyrkimyksiä ja toteaa, että myös komissio kannattaa tätä yhteistä kantaa.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Euroopan parlamentti teki täysistunnossaan 10.10.2002 ehdotukseen 73 tarkistusta. Niistä 23 on sisällytetty joko sanatarkasti, osittain tai periaatteeltaan neuvoston yhteiseen kantaan (artikloihin 18, johdanto-osan kappaleisiin 3 ja liitteisiin 2).

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25. huhtikuuta 2002, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

- a) Hyväksytyt tarkistukset on lueteltu jäljempänä siinä järjestyksessä kuin ne on sisällytetty yhteiseen kantaan.

Tarkistus 10: Hyväksytään ensimmäinen virke, joka sisällytetään johdanto-osan 24 kappaleeseen.

Tarkistus 13: Hyväksytään ja sisällytetään johdanto-osan 25 kappaleeseen.

Tarkistus 15: Sisällytetään johdanto-osan 5 kappaleeseen.

Tarkistus 102: Sisällytetään periaatteeltaan ja osittain 10 artiklaan. Myös 30 artiklan c kohta on tärkeä, jonka lisäksi on huomattava pöytäkirjaan merkitty neuvoston ja komission lausunto, jossa ne sopivat, että ”jos päästöoikeuksien jakamisesta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi syntyy tuloja, ne kertyvät päästöoikeuksia jakavan jäsenvaltion hyväksi.”

Tarkistus 35: Sisällytetään 19 artiklan 3 kohtaan.

Tarkistus 39: Sisällytetään periaatteeltaan 14 artiklan 3 kohtaan.

Tarkistus 40: Hyväksytään 16 artiklan 2 kohtaan.

Tarkistus 41: Hyväksytään.

Tarkistus 42: Hyväksytään.

Tarkistus 46: Sisällytetään 17 artiklaan.

Tarkistus 43: Sisällytetään 21 artiklaan.

Tarkistus 49: Hyväksytään periaatteeltaan ja osittain 22 artiklaan rajoittamalla selvästi komiteamenettelylle vahvistettua määräaika.

Tarkistukset 51 ja 103: Hyväksytään periaatteeltaan ja osittain 24 artiklan 1 kohtaan (Ks. myös johdanto-osan 17 kappale).

Tarkistus 16: Sisällytetään osittain 24 artiklaan. Ks. myös johdanto-osan 14 kappale.

Tarkistus 17: Sisällytetään osittain 24 artiklaan.

Tarkistus 50: Sisällytetään osittain 27 artiklaan.

Tarkistus 55: Sisällytetään 30 artiklan 2 kohtaan.

Tarkistus 56: Sisällytetään 30 artiklan 2 kohdan b alakohtaan.

Tarkistus 57: Sisällytetään 30 artiklan 2 kohdan c alakohtaan.

Tarkistus 58: Sisällytetään 30 artiklan 2 kohdan i alakohtaan.

Tarkistus 73: Hyväksytään periaatteeltaan ja osittain, sisällytetään liitteen III 10 kohtaan.

Tarkistus 74: Hyväksytään osittain ja sisällytetään liitteeseen IV.

- b) Hylätyt 50 tarkistusta on lueteltu hylkäämisperusteluineen siinä järjestyksessä kuin niitä sovellettaisiin komission ehdotukseen.

Johdanto-osan kappaleet

Tarkistus 1: Tarkistuksessa viitataan Euroopan parlamentin lausuntoon, joka annettiin komission toisen, erillisen ehdotuksen yhteydessä, jonka vuoksi neuvosto ei pidä tarkistusta asiaan kuuluvana.

Tarkistus 2: Yhteisön lainsäädäntö rajoittaa jäsenvaltioiden liikkumavaraa näissä asioissa, joten ne eivät voi toimia niin vapaasti kuin tässä tarkistuksessa oletetaan.

Tarkistus 3: Tarve yhtenäiseen yhteisön lähestymistapaan (joka käy ilmi johdanto-osan 7 ja 27 kappaleesta) ei sulje pois yksittäisten jäsenvaltioiden tarvetta toteuttaa toimenpiteitä kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi itsenäisesti.

Tarkistus 91: Toimijoiden olisi voitava päästökaupan järjestelmässä päättää siitä, mitä tekniikkoja ne käyttävät, eikä järjestelmällä pitäisi määrätä mitään teknisiä standardeja, joilla rajoitettaisiin toimijoiden valintoja.

Tarkistus 6: On jäsenvaltioiden asia päättää jaettavista määristä. Lisäksi ehdotettu sanamuoto on operatiivinen, joten se ei sovi johdanto-osan kappaleeksi. Voidaan todeta, että liitteen III 8 kohdassa säädetään, että kansallisessa jakosuunnitelmassa on annettava tietoa siitä, millä tavoin puhdas teknologia, mukaan lukien energiatehokkaat teknologiat, otetaan huomioon.

Tarkistus 8: Tarkistuksella ilmoitettaisiin direktiivin johdanto-osassa siitä, mitä Euroopan yhteisö aikoo tehdä ilmastonmuutosta koskevien kansainvälisten neuvottelujen yhteydessä, mikä ei olisi asianmukaista.

Tarkistus 9: Ehdotettu johdanto-osan kappale ei neuvoston mielestä kuvastaisi riittävästi yhteisessä kannassa esitetyn järjestelmän luonnetta. Olisi tarpeetonta ja epäasianmukaista asettaa tavoitteita ja kehittää välineitä aloille, joita direktiivi ei koske. Suhde verotukseen ja vuorovaikutus verotuksen kanssa käyvät ilmi nykyisestä johdanto-osan 22 kappaleesta sekä tarkastelua koskevasta 30 artiklan e kohdasta.

Tarkistus 11 on operatiivinen säännös, joka ei sovi johdanto-osaan, ja verotuskysymystä käsitellään nykyisessä johdanto-osan 22 kappaleessa ja tarkastelua koskevassa 30 artiklan e kohdassa. Sisällön osalta voidaan epäillä, olisiko tällainen ehdotettu yleiskielto yleisesti ottaen paras vaihtoehto, mahdollisista erityisolosuhteista huolimatta.

Tarkistus 12: Yhteisessä kannassa ilmaistaan selvästi fluorattujen kaasujen mukaan otto sitten, kun niitä voidaan seurata ja niistä voidaan raportoida riittävästi, mikä käy ilmi 24 artiklan 3 ja 4 kohdasta. Neuvosto katsoo, että fluorattujen kaasujen sisällyttäminen säädökseen aiemmin olisi ennen aikaista.

Tarkistus 14: Direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille, joten direktiivin johdanto-osassa on aiheutonta ottaa kantaa siihen, mitä Euroopan yhteisön olisi tehtävä ilmastonmuutosta koskevien kansainvälisten neuvottelujen yhteydessä.

Artiklat

Tarkistus 97: Hylätään samoista syistä kuin tarkistus 6.

Tarkistus 19: Tarkoittaisi määrien seuraamista jo ennen kuin päästöluvassa olisi määrätty seuranta vaatimuksista.

Tarkistus 20: Yhteisessä kannassa esitetyssä järjestelmässä toimijat voivat lisätä tai vähentää todellisia päästöjään edellyttäen ainoastaan, että niillä on vastaavat määrät päästöoikeuksia kyseiselle kaudelle.

Tarkistus 21: Lupien myöntämisen edellytyksenä ei tulisi olla muita oikeudellisia vaatimuksia kuin tässä direktiivissä säädetty vaatimukset tai sellaiset vaatimukset, joita on sovellettava huolimatta siitä, mainitaanko ne (esimerkiksi yhteisön lainsäädännön yleiset periaatteet).

Tarkistus 22: Säännös, jota tarkistuksella muutettaisiin, pyrkii yhdenmukaisuuteen nykyisessä pilaantumisen yhtenäistettyä ehkäisemistä ja vähentämistä koskevassa direktiivissä säädettyjen lupasäännösten kanssa, mikä olisi säilytettävä. Lukuun ottamatta uuden toimijan nimeä ja osoitetta koskevia olennaisia tietoja toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava päättää siitä, mitä osia luvasta olisi ajantasaistettava.

Tarkistus 23: Liitteessä III luetelluista kriteereistä tulisi lopullisia, ja jäsenvaltioilta evättäisiin mahdollisuus tarpeelliseen joustavuuteen harkita erilaisia kansallisia olosuhteita niiden asettaessa tavoitteita laitoksilleen.

Tarkistus 24: Ehdotettu yläraja on tarpeeton Kioton pöytäkirjan mukaisesti rajattujen jäsenvaltioiden tavoitteiden, yhteisen kannan liitteessä III olevien kriteerien ja perustamissopimuksen valtion apua koskevien määräysten vuoksi. Tarkistuksella näitä olemassa olevia suojatoimia monimutkaistettaisiin lisää, ja se on turha. Lisäksi tarkistuksella todennäköisesti painostettaisiin joi-tain jäsenvaltioita enemmän kuin muita, ja vaarana olisi kilpailun vääristyminen.

Tarkistus 25: Jäsenvaltioiden olisi voitava palkita laitoksia aikaistetusta toiminnasta (ks. liitteen III 7 kohta), kun ne pitävät sitä asianmukaisena.

Tarkistus 26: Voisi vaikuttaa vakavasti ja haitallisesti yksittäisten kansallisten jakosuunnitelmien asianmukaiseen käsittelyyn, esimerkiksi jos yksi jäsenvaltio ei onnistu toimittamaan jakosuunnitelmaansa, ja tämä estää muita jäsenvaltioita aloittamasta kaupankäyntiä.

Tarkistus 27: Tämän ehdotuksen kanssa ristiriitaisia olemassa olevia kansallisia kauppajärjestelmiä ei voida yhdistää ehdotuksessa tarkoitettuun järjestelmään ryhtymättä erityisiin toimenpiteisiin. Johdanto-osan 15 kappaleesta käy ilmi, että jäsenvaltiot voivat säilyttää olemassa olevia kansallisia järjestelmiä, joiden soveltamisala ei kuulu ehdotetun direktiivin soveltamisalaan.

Tarkistus 29: Tämä tarkistus liittyy tarkistukseen 24, ja se hylätään samoista syistä. Lisäksi tarkistuksessa ehdotettu aikaraja on liian lyhyt eikä se antaisi jäsenvaltioille riittävästi aikaa toimia asianmukaisesti.

Tarkistus 76: Nimenomaan jäsenvaltioiden olisi voitava valita, kuinka päästöoikeudet jaetaan uusille tulokkaille sillä edellytyksellä, että päästöoikeuksien saanti joka tapauksessa taataan (ks. 11 artiklan 3 kohta).

Tarkistus 31: Liittyy tarkistukseen 24 ja hylätään samoista syistä.

Tarkistus 32: Uusien jäsenvaltioiden liittyminen tuo kuvaan mukaan uusia päästölähteitä ja näin ollen lisää päästöjä. Sen vuoksi päästölupien määrää on nostettava. Päästöoikeuksien mahdollisen ylitarjonnan osalta olisi huomattava, että komissio tarkastaa ja mahdollisesti hylkää kansalliset jakosuunnitelmat (ks. 9 artiklan 3 kohta sekä liitteessä III esitetyt kriteerit).

Tarkistus 33: On huomattava, että yhteisessä kannassa ei rajoiteta toimijoiden välisiä päästöoikeuksien siirtoja jäsenvaltion sisällä tai jäsenvaltioiden välillä Kioton pöytäkirjassa ja sen perusteella tehdyissä päätöksissä määrättyjä rajoituksia enempää, ja että ensimmäiset päästöoikeudet jaetaan pikemmin toimijoille kuin laitoksille.

Tarkistus 34: Ehdotettu peruutus voi haitata tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ottamalla pois joitain kannustimia lakkauttaa asianomainen laitos tai vähentää sen kapasiteettia. Menettelyt ovat lisäksi vaivalloisia ja byrokraattisia panna täytäntöön.

Tarkistus 36: Päästöoikeuksien tallettaminen on otettu osittain huomioon 13 artiklassa, tosin tekemällä tallettaminen vapaaehtoiseksi jäsenvaltioille vuosiksi 2005–2007 ja 2008–2012. Pakollinen tallettaminen näiden jaksojen välissä olisi vaikeampaa joillekin jäsenvaltioille, ja ottaen huomioon niiden erilaiset olosuhteet neuvosto katsoo, että valinta olisi jätettävä jäsenvaltioille.

Tarkistus 37: Direktiiviehdotuksen 13 artiklassa säädetään päästöoikeuksien säästämisestä, mutta ei niiden lainaamisesta. Tämä johtuu muun muassa siitä, että on saatava varmuus kunkin kauden alussa jaettavien päästöoikeuksien määrästä.

Tarkistus 38: Kyseisen säännöksen soveltaminen olisi tarpeettoman monimutkaista ja sen tuomat hyödyt kyseenalaisia.

Tarkistus 80: Toimivalta tässä asiassa kuuluu jäsenvaltioille ja niiden on päätettävä, miten kyseisten sakkojen tuotto käytetään.

Tarkistus 45: Verotuksen yhdenmukaistamisesta määrätään erityisissä perustamissopimuksen määräyksissä, eikä sitä voida toteuttaa tällä direktiivillä.

Tarkistukset 47–48: Oikeudellisesta muutoksenhakumenettelystä säädetään jo jäsenvaltioissa (vrt. esimerkiksi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artikla), joten ehdotetut tarkistukset ovat tarpeettomia.

Tarkistukset 52–53: Neuvosto tarkastelee (yhteispäätösmenettelyssä Euroopan parlamentin kanssa) yksityiskohtaisia sääntöjä päästökauppajärjestelmän liittämiseksi Kioton joustomekanismeihin tätä koskevan erillisen ehdotuksen yhteydessä, jonka komissio esittää vuonna 2003. Neuvosto ei halua tällä direktiivillä rajoittaa kyseistä tarkastelua (ks. myös 30 artiklan 3 kohta).

Tarkistus 54 pääasiassa toistaa 30 artiklan 2 kohdan säännökset, joiden mukaan komissio tarkastelee uudelleen direktiivin soveltamista ja esittää siitä kertomuksen ja tarvittavia ehdotuksia 30.6.2006 mennessä.

Tarkistus 59: Yhteisön järjestelmän näkökohdat olisi vahvistettava tämän yhteispäätös-menettelyn puitteissa, jotta saataisiin aikaan mahdollisimman suuri varmuus markkinoille ja toimijoille.

Liitteet

Tarkistus 61: ks. edellä huomautukset tarkistukseen 12.

Tarkistukset 62–63: Muiden kaasujen ja toimialojen sisällyttämisestä järjestelmään tulevaisuudessa on säädetty 26 artiklassa, mutta neuvosto katsoo, että hiilidioksidia olisi pidettävä lähtökohtana. Näin ollen ei ole syytä sisällyttää alumiinilaitoksia tässä vaiheessa. Lisäksi tarkistuksissa ehdotetuista kynnysarvoista aiheutuisi suuri hallinnollinen taakka.

Tarkistus 64: Liite II ei ole asianmukainen paikka näille kertoimille, joita lisäksi tarkistetaan säännöllisesti YK:n hallitustenvälisessä ilmastomuutospaneelissa.

Tarkistukset 65–66: Neuvosto hylkää ajatuksen ylärajasta (ks. huomautukset tarkistukseen 24); jakojen olisi vastattava yhteisöä laillisesti sitovia, Kioton pöytäkirjan mukaisia velvoitteita sekä taakanjakosopimuksen mukaisia jäsenvaltioiden tavoitteita, jotta varmistettaisiin kyseisten tavoitteiden saavuttaminen.

Tarkistus 78 liittyy ylärajan käsitteeseen, eikä sitä voida hyväksyä (ks. huomautukset tarkistuksiin 24 ja 65).

Tarkistus 79 liittyy tarkistukseen 78, ja sitä ei voida hyväksyä samoista syistä.

Tarkistus 68: ks. huomautukset tarkistukseen 12.

Tarkistus 70: Jäsenvaltiot voivat palkita aikaistettuja toimia parhaaksi katsomallaan tavalla edellyttäen, että ne noudattavat perustamissopimuksen valtioneuvoston sääntöjä ja liitteessä III määritellyjä perusteita (ks. myös huomautukset tarkistukseen 76). Oikeudellisesta näkökulmasta ei voida hyväksyä sitä, että tässä direktiivissä yritettäisiin määritellä, mikä voisi olla epäasiallista syrjintää, eikä toistaa sääntöjä, joita on jo sovellettava perustamissopimuksen nojalla.

Tarkistus 104: Jäsenvaltioiden on päätettävä tavasta, jolla varmistetaan, että uudet tulokkaat voivat hyötyä päästöoikeuksista (ks. myös huomautukset tarkistukseen 76).

Tarkistus 96: Jäsenvaltioiden on päätettävä – erilaiset kansalliset olosuhteet huomioon ottaen – missä määrin ja millä tavalla ne haluavat palkita aikaistettuja toimia (ks. myös huomautukset tarkistuksiin 76 ja 70).

IV PÄÄTELMÄ

Muutoksilla, jotka neuvosto on tehnyt komission tarkistettuun ehdotukseen, vastataan tiettyjen jäsenvaltioiden huolenaiheisiin, joihin Euroopan parlamentti yhtyi ja joiden mukaan nykyisten välineiden käyttöä pitäisi tietyissä olosuhteissa voida jatkaa vuoden 2007 loppuun saakka vaihtoehtona sille, että asianomaiset laitokset saatettaisiin päästökauppajärjestelmän piiriin. Vuonna 2008 alkavan viisivuotiskauden aikana toteutusvälineiden yhdistämistä koskevan säännöksen ansiosta voitaisiin helpottaa siirtymistä nykyisten toteutusvälineiden (kuten pitkän aikavälin neuvoteltujen kansallisten sopimusten) ja päästökauppajärjestelmän välillä. Yhteiseen kantaan on sisällytetty useita Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemiä tarkistuksia. Esimerkiksi uudelleentarkastelu suoritetaan 31.12.2004 ja 30.6.2006 mennessä sen selvittämiseksi, voidaanko muiden kasvihuonekaasujen päästöjä seurata riittävästi tarkasti ja voidaanko järjestelmän soveltamisalaa laajentaa. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat yksipuolisesti sisällyttää järjestelmään muiden kaasujen päästöjä, jonka jälkeen toteutettavassa uudelleentarkastelussa harkitaan järjestelmän yhdenmukaistamista yhteispäätösmenettelyllä. Päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa sisältyy energian-, lämmön- ja höyryntuotanto yli 20 megawatin laitoksissa, mutta jäsenvaltiot voivat vuodesta 2005 alkaen laajentaa järjestelmää kattamaan myös alempia kynnysarvoja. On myös syytä huomata, että liitteen III tarkistamista varten alunperin ehdotettu komiteamenettely on yhteisessä kannassa rajoitettu koskemaan vuosia 2008–2012, mikä on välttämätöntä pelkäämättä ajoi-tukseen liittyvistä syistä.

Yhteisessä kannassa jäsenvaltioille asetettu edellytys, jonka mukaan niiden on vuosina 2008–2012 jaettava vähintään 90 prosenttia päästöoikeuksista maksutta, antaa yrityksille ja jäsenvaltioille suuremman varmuuden odotettavissa olevasta kehityksestä, ja kysymys jakomenetelmän suuremmasta yhdenmukaistamisesta sisällytetään 30.6.2006 mennessä toteutettavaan uudelleentarkasteluun.

Yhteisessä kannassa ei rajoiteta sitä, miten EY:n päästökauppajärjestelmä liitetään Kioton pöytäkirjan niin sanottuihin hankepohjaisiin järjestelmiin. Neuvosto ja Euroopan parlamentti päättävät näistä säännöistä yhteispäätösmenettelyllä hankepohjaisia järjestelmiä koskevan komission tulevan ehdotuksen pohjalta. Lisäksi yhteisessä kannassa hyväksytään Euroopan parlamentin kanta, jonka mukaan EY:n päästökauppajärjestelmä voidaan liittää vain Kioton pöytäkirjan ratifioineiden kolmansien maiden järjestelmiin.

EU ratifioi Kioton pöytäkirjan 31.5.2002 ja on sitoutunut ottamaan käyttöön politiikkoja kasvihuonekaasujen päästöjensä vähentämiseksi. Päästökaupalla päästöjä voidaan vähentää kustannustehokkaasti, ja yhteisö voi saada varsin hyödyllistä kokemusta kasvihuonekaasujen päästökaupasta vuodesta 2005 alkaen ollakseen valmis Kioton pöytäkirjan mukaisen kansainvälisen päästökaupan aloittamiseen vuonna 2008. EU on johtavassa asemassa ilmastonmuutosongelman käsittelemisessä ja aikoo osoittaa, että kasvihuonekaasujen päästöjä voidaan vähentää kustannustehokkaasti. Komission on määrä hyväksyä seuranta koskevat suuntaviivat 30.9.2003 mennessä ja jakoperusteita koskevat ohjeet 31.12.2003 mennessä, kun taas jäsenvaltioiden on määrä antaa täytäntöönpanolainsäädäntö 31.12.2003 mennessä ja valmistella kansalliset jakosuunnitelmansa 31.3.2004 mennessä. EU:hun liittyvien maiden on määrä tehdä tämä liittymispäivään mennessä. Päästökauppadirektiivi on viimeisteltävä nopeasti, jotta voidaan varmistaa, että kyseistä aikataulua voidaan noudattaa ja että Eurooppa voi säilyttää johtoasemansa ilmastonmuutoksen maailmanlaajuisessa torjunnassa.
